

Стечајни закон за Краљевину Југославију, 1932.

Садржај

Закон о увођењу у живот Стечајног закона и
Закона о принудном поравнању ван стечаја

I Стављање на снагу

II Прелазно наређење

III Завршно наређење

Стечајни закон

Први део. Стечајно право

Прва глава. Учинак (дејство отварања стечаја)

Први отсек. Општа наређења

Други отсек. Побујање правних дела учињених пре
отварања стечаја

Друга глава. Захтеви у стечају

Трећа глава. Учинак скинућа стечаја

Други део. Стечајни поступак

Прва глава. Редовни стечај

Први отсек. Судска власт

Други отсек. Отварање стечаја

Трећи отсек. Органи стечајног поступка

Четврти отсек. Утврђивање стечајне масе

Пети отсек. Утврђивање захтева

Шести отсек. Располагање имовином стечајне масе и полагање рачуна

Седми отсек. Деоба масе

Осми отсек. Принудно поравнање

Девети отсек. Скинуће стечаја из других разлога

Друга глава. Скраћени стечајни поступак

Трећа глава. Општа наређења о стечајном поступку

Закон о поравнању ван стечаја

Први отсек. Отварање поступка за поравнање

Други отсек. Правни учинак (дејство) отварања поступка

Трећи отсек. Органи поступка за поравнање

Четврти отсек. Захтеви у поступку за поравнање

Пети отсек. Рочиште за поравнање

Шести отсек. Садржина поравнања

Седми отсек. Довршење и обустава поступка

Осми отсек. Правни учинак поравнања

Девети отсек. Ништавност поравнања и поравнања без учинка

Десети отсек. Посебна наређења о поступку за поравнање новчаних завода, који се баве примањем улога на штедњу

Једанаести отсек. Правни лекови и општа наређења о поступку

Дванаести отсек. Кривично правна наређења

Тринаести отсек. Завршно наређење

Уредба о тарифама за награде управитељу стечајне масе и за награде управитељу принудног поравнања ван стечаја

Регистар

347.736 7

ПРЕДЛОЖЕЊЕ ЗАКОНА

о изменама у начелних судском и администра-

тивном праксом

Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

СВ. 142.

СТЕЧАЈНИ ЗАКОН

ЗА КРАЉЕВИНУ ЈУГОСЛАВИЈУ

СА ЗАКОНОМ О ПРИНУДНОМ ПОРАВНАЊУ ВАН СТЕЧАЈА, —
ЗАКОНОМ О УВОЂЕЊУ У ЖИВОТ СТЕЧАЈНОГ ЗАКОНА И
ЗАКОНА О ПРИНУДНОМ ПОРАВНАЊУ ВАН СТЕЧАЈА — И
УРЕДБОМ О ТАРИФАМА ЗА НАГРАДЕ УПРАВИТЕЉУ СТЕЧАЈНЕ
МАСЕ И ЗА НАГРАДЕ УПРАВИТЕЉУ ПРИНУДНОГ ПОРАВНАЊА
ВАН СТЕЧАЈА.

ДРУГО ИЗДАЊЕ

123

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

1932

142.Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА

Св.142.

Протумачених судском и административном праксом
Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

Inv. br. 4027
SIGN.

СТЕЧАЈНИ ЗАКОН

ЗА КРАЉЕВИНУ ЈУГОСЛАВИЈУ

СА ЗАКОНОМ О ПРИНУДНОМ ПОРАВНАЊУ ВАН СТЕЧАЈА, —
ЗАКОНОМ О УВОЂЕЊУ У ЖИВОТ СТЕЧАЈНОГ ЗАКОНА И
ЗАКОНА О ПРИНУДНОМ ПОРАВНАЊУ ВАН СТЕЧАЈА — И
УРЕДБОМ О ТАРИФАМА ЗА НАГРАДЕ УПРАВИТЕЉУ СТЕЧАЈНЕ
МАСЕ И ЗА НАГРАДЕ УПРАВИТЕЉУ ПРИНУДНОГ ПОРАВНАЊА
ВАН СТЕЧАЈА.

ДРУГО ИЗДАЊЕ

КОМИТЕТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО
И ИЗГРАДЊУ НАСТАВНЕ ВЛАСТИ

Бр. књиге 12 300
БИБЛИОТЕКА

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ
1, КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.
1932

КОМИТЕТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО
И ИЗГРАДЉУ НАРОДНЕ ВЛАСТ
БЛАДЕ ФНР

Бр. књиге

423

„БИБЛИОТЕКА“

САДРЖАЈ

ЗАКОН О УВОЂЕЊУ У ЖИВОТ СТЕЧАЈНОГ ЗАКОНА И ЗАКОНА О ПРИНУДНОМ ПОРАВЊАЊУ ВАН СТЕЧАЈА.

<i>I</i> Стављање на снагу (чл. 1.—6.)	— 15
<i>II</i> Прелазно наређење (чл. 7.—15.)	19
<i>III</i> Завршно наређење (чл. 16.)	24

СТЕЧАЈНИ ЗАКОН

Први део. Стечајно право.

Прва глава. Учинак (дејство) отварања стечаја.

Први отсек. Општа наређења.

Почетак учинка стечаја (§ 1.)	. . . 25
Одузимање имовине од стечајног дужника (§ 2.)	. . . 26
Правна дела стечајног дужника (§ 3.)	26
Стицање наслетством, легатом и наменом међу живима (§ 4.)	. . . 27
Издржавање стечајног дужника и његове породице (§ 5.)	. . . 27
Учинак стечаја на парнице (§ 6.)	. . . 28
Прекидање и преузимање парница (§ 7.)	. . . 28
Управитељ стечајне масе не преузима парницу (§ 8.)	. . . 29
Прекидање застарела (§ 9.)	. . . 29
Разлучна и њима изједначена права (§ 10)	. . . 30

37434

Учинак стечаја на разлучна и излучна права (§ 11)	30
Уписи у јавне књиге о непокретнима (§ 12)	31
Неодређене тржбине и тражбине с роком (§ 13)	31
Тражбине које имају за предмет периодичне чинидбе (§ 14)	32
Уветне тражбине (§ 15)	32
Права садужника и порука према стечајној маси (§ 16)	33
Право веровника према саобвезаницима (§ 17)	33
Пребијање (§ 18 и 19)	33
Одговорност онога који уступи тражбину у иностранство (§ 20)	35
Испуњење двостраних уговора	
а) у опште (§ 21)	35
б) при фиксним уговорима о добављању (§ 22)	36
в) при уговорима о порабима (§ 23 и 24)	36
г) при уговорима о служби (§ 25)	37
Налози и понуде (§ 26)	38
<i>Други отсек. Побијање правних дела учињених пре отварања стечаја.</i>	
Право на побијање (§ 27)	38
Разлози за побијање	
а) Намера оштећења (§ 28)	39
б) Отуђивање имовине у бесцење (§ 29)	39
в) Бесплатна и њима изједначена располагања (§ 30)	40
г) Погодовање веровника (§ 31)	41
д) Знање за неспособност плаћања (§ 32)	41

Побијање исплате меница и чекова (§ 3)	42
Ко се сматра за блиског својака (§ 34)	43
Побијање појединачних продаја (§ 35)	44
Овлашћење на побијање парница које су у току (§ 36)	44
Противник побијања (§ 37)	45
Садржина захтева за побијање (§ 38 и 39)	45
Противзахтеви противника побијања (§ 40)	46
Недопуштено побијање (§ 41)	47
Остваривање захтева за побијање (§ 42)	47
Друга глава. — Захтеви у стечају.	
Захтеви за излучавање (§ 43)	47
Право на потеру (§ 44)	48
Дугови стечајне масе (§ 45 и 46)	48
Захтеви за разлучавање (§ 47 и 48)	50
Општа стечајна маса и исплатни ред (§ 49)	51
Први ред (§ 50)	51
Други ред (§ 51)	52
Трећи ред (§ 52)	53
Споредне пристојбине и тражбине уз накнаду (§ 53)	53
Тражбине жене стечајног дужника (§ 54)	53
Тражбине трговачких веровника (§ 55)	54
Тражбине које се у стечају не измирују (§ 56)	54
Тражбине иностраних веровника (§ 57)	55
Трећа глава. Учинак скинућа стечаја.	
Права стечајног дужника после скинућа стечаја (§ 58)	55

Права стечајног веровника после скинућа стечаја	
а) Право на тужбу (§ 59)	55
б) Право на извршење (§ 60)	56
Изузетак у погледу принудног поравнања (§ 61)	56
Други део. Стечајни поступак.	
Прва глава. Редовни стечај.	
<i>Први отсек. Судска власт.</i>	
Надлежност (§ 62—64)	56
Обим стечајног поступка	
а) У погледу имовине која се налази у нашој држави (§ 65)	58
б) У погледу имовине која се налази иностранству (§ 66)	58
<i>Други отсек. Отварање стечаја.</i>	
Услови за отварање стечаја (§ 67 и 68)	59
Отварање по дужниковом предлогу (§ 69)	59
Отварање по предлогу веровника (§ 70 до 73)	60
Отварање стечаја над трговачким друштвом (§ 74)	61
Недопуштеност повлачења предлога за отварање стечаја (§ 75)	62
Стечајне препреке (§ 76 и 77)	62
Правни лекови (§ 78)	63
Објава о отварању стечаја (§ 79—81)	63
Бележење отварања стечаја (§ 82)	65
Мере обезбеђења и обавештења о отварању стечаја (§ 83)	65
Објава о скинућу стечаја (§ 84)	66

<i>Трећи отсек. Органи стечајног поступка.</i>	
Стечајни судија (§ 85)	67
Управитељ стечајне масе (§ 86)	67
Дужности и одговорност управитеља (§ 87)	68
Овлашћења управитеља (§ 88)	69
Захтеви управитеља (§ 89 и 90)	69
Надзор над управитељем (§ 91)	70
Заменик управитеља (§ 92)	71
Посебни управитељи (§ 93)	71
Избор управитеља (§ 94)	71
Веровнички одбор (§ 95 и 96)	72
Дужности, одговорност и награђивање веровничког одбора (§ 97 и 98)	74
Права стечајног судије кад нема веровничког одбора (§ 99)	75
Веровнички збор (§ 100)	75
Право на гласање у веровничком збору (§ 101—103)	76
Одлагање и забрањивање, да се изврше закључци веровничког одбора или збора (§ 104 и 105)	77
<i>Четврти отсек. Ушврђивање стечајне масе.</i>	
Попис и процена (§ 106)	78
а) у погледу туђих ствари и ствари које држе друга лица (§ 107)	78
б) у погледу наслеђства (§ 108)	79
Дужности стечајног дужника (§ 109)	79
Списак имовине и биланс (§ 110—112)	80
Мере у погледу особе стечајног дужника (§ 113)	81

<i>Пети отсек. Утврђивање захтева.</i>	
Остваривање тражбина (§ 114)	81
Садржина пријава (§ 115)	82
Подношење пријава и поступак с њи- ма (§ 116)	83
Испитивање тражбина (§ 117 и 118)	84
Записник о рочишту за испитивање пријављених тражбина. Списак пријава (119)	85
Накнадне пријаве (§ 120)	85
Утврђивање тражбина (§ 121)	85
Оспорене тражбине (§ 122)	86
Надлежност за тужбе по оспореним тражбинама (§ 123)	87
Учинак одлуке (§ 124)	87
Примењивање прописа на парнице које су у току (§ 125)	88
Сутска власт за правне спорове, који се морају водити код стечајног суда (§ 126)	88
<i>Шести отсек. Располагање имовином стечајне масе и полагање рачуна.</i>	
Пословање управитеља стечајне масе (§ 127)	89
Послови зависни од одобрења веров- ничког одбора.	
а) С обзиром на вредност предмета (§ 128)	90
б) Без обзира на вредност предмета (§ 129)	90
Преслушање стечајног дужника. Доз- вола стечајног суда у хитним случајевима (§ 130)	91
Сутско отуђивање (§ 131)	91
Отуђивање ствари на којима постоји разлучно право (§ 132)	92

Полагање рачуна (§ 133)	93
Одобрење рачуна и опаске на њ (§ 134)	94
Посебан рачун (§ 135)	94
<i>Седми отсек. Деоба масе.</i>	
Намирење веровника (§ 136)	94
Нарочито	
а) захтеви управитеља стечајне масе (§ 137 и 138)	95
б) захтеви чланова веровничког од- бора (§ 139)	96
Намиривање стечајних веровника (§ 140)	96
Проста деоба и деоба на основу део- бног нацрта (§ 141)	97
Одлучивање о нацрту за деобу (§ 142)	97
Уважавање оспорених тражбина при деоци (§ 143)	98
Уважавање захтева разлучвих веров- ника и оних веровника, којих се тражбине узимају у обзир због мањка (§ 144)	99
Полагање новца суду (§ 145)	100
Уважавање доцкан пријављених траж- бина при деоби (§ 146)	100
Извршење деобе (§ 147)	100
Завршна деоба (§ 148 и 149)	101
Стечајна имовина или имовина која постане расположива по завршној деоби или се појави после завршне деобе (§ 150)	102
Скинуће стечаја (§ 151)	103
<i>Осми отсек. Принудно поравнање.</i>	
Предлог за поравнања и почетак по- ступка (§ 152)	103
Недопуштеност поступка за поравнање (§ 153)	104

Претходно испитивање предлога за поравнање (§ 154)	104
Право на гласање (§ 155 и 156)	105
Рочиште за поравнање (§ 157 и 158)	106
Шта треба за пријем предлога за поравнање (§ 159 и 160)	108
Захтеви различних и излучних веровника (§ 161)	109
Тражбине масиних и стечајних веровника (§ 162)	109
Право веровника против саобавезаника (§ 163)	110
Сутско одобрење поравнања (§ 164)	111
Ускраћено одобрење (§ 165 и 166)	111
Правни лекови (§ 167)	112
Правни учинак поравнања (§ 168)	112
Скинуће стечаја (§ 169)	114
Ништавност поравнања (§ 170)	114
Поступак у обновљеном стечају (§ 171)	115
Учинак обновљеног стечаја на побивање правних дела и на пребијање тражбина (§ 172)	115
Проглашење да је поравнање без учинка (§ 173)	116
Надлежност (§ 174)	116
Поновни стечај (§ 175)	117
Поравнање у стечају трговачког друштва и у стечају заставштине (§ 176)	117
Поравнање у стечају лично одговорног другара (§ 177)	118

Девети отсек. Скинуће стечаја из других разлога.

Скинуће због тога што постоји само један стечајни веровник или што нема довољно имовине (§ 178)	118
---	-----

Скинуће стечаја на основу пристанка веровника (§ 179)	119
Наредбе поводом скинућа стечаја (§ 180)	119

Друга глава. Скраћени стечајни поступак.

Незнатни стечајеви (§ 181)	119
Сутска власт и посебна наређења у погледу скраћеног стечаја (§ 182)	120

Трећа глава. Општа наређења о стечајном поступку.

Примењивање процесних закона (§ 183)	121
Нарочита наређења о стечајном поступку (§ 184 и 185)	121
Обавештавање (§ 186)	123
Рокови. Пропуштање (§ 187)	123
Правни лекови (§ 188)	123
Достава државном тужиоцу (§ 189)	124
Завршно наређење (§ 190)	124

ЗАКОН О ПРИНУДНОМ ПОРАВНАЊУ ВАН СТЕЧАЈА

Први отсек. Отварање поступка за поравнање.

Предлог за поравнање (§ 1)	125
Садржај предлога за поравнање (§ 2 и 3)	126
Одлучивање о предлогу (§ 4 и 6)	128
Објава о отварању поступка (§ 7 и 9)	129
Бележење отварања поступка (§ 10)	131

Други отсек. Правни учинак (дејство) отварања поступка.

Почетак учинка (§ 11)	131
Учинак у погледу правних дела дужникових (§ 12)	132

Разлучна и њима изједначена права.	
Упис у јавне књиге (§ 13)	133
Учинак отварања поступка у погле-	
ду различних и њима изједначених права	
(§ 14)	133
Заустављање застаревања (§ 15) . . .	135
Предлози за отварање стечаја (§ 16)	135
<i>Трећи отсек. Органи поступка за по-</i>	
<i>равнање.</i>	
Судија поравнања (§ 17)	136
Управитељ поравнања (§ 18—24) . . .	136
Поузданички одбор (§ 25—27)	141
<i>Четврти отсек. Захтеви у поступку</i>	
<i>за поравнање.</i>	
Пријава захтева (§ 28)	143
Тражбине у које се не дира поступком	
за поравнање (§ 29)	144
Тражбине с правом првенственог из-	
мирења (§ 30)	144
Пребијање (§ 31)	146
Тражбине које се не уважавају (§ 32)	146
Примена прописа стечајног закона	
(§ 33)	147
<i>Пети отсек. Рочиште за поравнање.</i>	
Како се поступа на рочишту (§ 34—38)	147
Право на гласање (§ 39—44)	150
Предмет рочишта за поравнање (§ 45)	154
Услови за прихват понуде. Одлагање	
рочишта (§ 46)	154
<i>Шести отсек. Садржина поравнања.</i>	
Право овлашћеника на излучење и раз-	
лучење и право веровника	155

Нарочите погодности (§ 48)	156
Оснивање хипотеке (§ 49)	157
Право веровника против саобвезаника	
(§ 50)	157

Седми отсек. Довршење и обустава
поступка.

Одобрење закљученог поравнања (§ 51)	158
Ускраћење одобрења (§ 52 и 53) . . .	158
Правни лекови (§ 54)	159
Довршење поступка (§ 55)	159
Обустава поступка (§ 56—58)	160

Осми отсек. Првни учинак поравнања.

Учинак поравнања (§ 59)	162
Извршивост пријављених тражбина	
(§ 60)	163
Учинак поравнања у стечају (§ 61)	164

Девети отсек. Ништавност поравнања и
поравнања без учинка.

Ништавност поравнања (§ 62)	164
Проглашење да је поравнање без у-	
чинка (§ 63)	165

Десети отсек. Посебна наређења о по-
ступку за поравнање новчаних зглода, који
се баве примањем улога на штедњу.

Важење општих прописа (§ 64)	166
Првенствено измирење улога (§ 65) . . .	166
Управитељ поравнања (§ 66)	166
Поузданички одбор (§ 67)	167
Одузимање управе (§ 68)	167
Надзор над испуњењем поравнања	
(§ 69)	167

<i>Једанаести отсек. Правни лекови и општа наређења о поступку.</i>	
Правни лекови (§ 70)	169
Општа наређења о поступку (§ 71)	170
<i>Дванаести отсек. Кривично правна наређења (§ 72—74)</i>	
	170
<i>Тринаести отсек. Завршно наређење (§ 75)</i>	
	172
УРЕДБА О ТАРИФАМА ЗА НАГРАДЕ УПРАВИТЕЉУ СТЕЧАЈНЕ МАСЕ И ЗА НАГРАДЕ УПРАВИТЕЉУ ПРИНУДНОГ ПОРАВНАЊА ВАН СТЕЧАЈА	
	173
РЕГИСТАР	181

ЗАКОН

о увођењу у живот Сечајног закона и Закона о принудном поравнању ван стечаја

од 22. новембра, 1929.—I год., Бр. 94.930

I. Стављање на снагу.

Чл. 1. — Сечајни закон за Краљевину Југославију од 22 новембра 1929 године и Закон о принудном поравнању ван стечаја од истог дана задобијају за целу државу обавезну снагу првога маја 1930 године.

Чл. 2. — Онога дана, када нови Сечајни закон и Закон о принудном поравнању ван стечаја задобију обавезну снагу, престају важити сви сечајни закони, који су досада важити у појединим правним подручјима Краљевине, осим прописа тих закона, који се одnose на стечај привредних и господарских задруга.

Тако исто престају означенога дана важити сви прописи других закона, уредаба и наредаба, уколико су ти прописи противни наређењима новог Сечајног закона и Зако-

на о принудном поравнању ван стечаја, изузев њихове прописе, који се односе на стечај привредних и господарских задруга.

Чл. 3. — Уколико се који закон, уредба или наредба позива на прописе стечајног закона или на који други укинуги законски пропис (чл. 2.), имају се подразумевати наређења новогa Стечајног закона.

Чл. 4. — Остају у важности:

1) прописи других закона о учинку стечаја на грађанска, политичка и часна права стечајног дужника;

2) прописи грађанског законика, трговачког законика као и закона, који се односе на господарске и привредне задруге, односно учинка отварања стечаја на поједине правне одношаје, а тако исто и прописи закона о друштвима с ограниченом одговорношћу у погледу учинка отварања стечаја на постојање и правне одношаје ових друштава и удружења и, напослетку, прописи о дужности тајног другара, да мора враћени му улог уплатити у стечајну масу;

3) законски прописи, који се односе на права што припадају јавним складиштима на усклађеној роби;

4) прописи закона о јавним књигама (регистрима) о реду првенства уписа у ове књиге (регистре);

5) прописи о извршењу у циљу измирења или обезбеђења јавних дажбина као и имовинских казни, које се спроводи за време

трајања стечајног поступка на стварима, на којима постоји првенствено право поменутих дажбина и имовинских казни;

6) права у погледу спровођења извршења за време трајања стечајног поступка као и права на првенствено намирење у стечају, која права припадају извесним друштвима, заводима и удружењима на основу правила законом установљених или одобрених од државе.

Чл. 5. — Даље остају на снази посебни законски прописи о заложницама и деоним обвезницама, које гласе на доносиоца или се преносе индосаментом.

За стечајни поступак над имовином завода, који издаје заложнице или деоне обвезнице, а који је одређене имовинске предмете наменио за првенствено покриће ових заложница и обвезница, вреде ова посебна наређења:

1) Тражбине повлашћених веровника из поменутих заложница или обвезница оствариће њихов скрбник (старатељ) пријавом по прописима стечајног закона. Њега поставља стечајни суд, ако није већ постављен. Управитељ стечајне масе дужан је скрбнику дати потребна обавештења о заложницама односно обвезницама, које су издате и које се налазе у промету, као и о предметима одређеним за њихово покриће, и допустити му да прегледа књиге и белешке завода у погледу ових заложница односно обвезница. Ово наређење вреди и у погледу заложница односно обвезница, извучених још пре отварања стечаја, али још неискупљених, као и у по-

Стечајни закон

гледу купона, који су се имали платити пре отварања стечаја.

2) Изузетно од прописа § 56. бр. 1. Стечајног закона, скрбник може у таквом стечају тражити намирење и камата (купона) на такве заложнице односно обвезнице и то оних, које теку од дана отварања стечаја, али само из имовинске масе, одређене за првенствено намирење тих повлашћених веровника.

3) Прописи § 132. ст. 2. Стечајног закона сходно ће се примењивати и на продају имовинских предмета, одређених за првенствено намирење повлашћених веровника из заложница односно обвезница, а прописи § 144. ст. 1. и 2. на уважење тражбина таквих веровника при деобама из опште масе.

4) Скрбнику припада на збору веровника право гласа само према пропису § 102. ст. 3. Стечајног закона, осим ако се ради о питањима, која се односе само на имовинске предмете одређене за првенствено измирење оних веровника, које он заступа.

5) У погледу оспоравања пријављених захтева на првенствено намирење вреде прописи § 117. ст. 3. и 5. Стечајног закона.

6) На принудно поравнање у стечају таквог завода сходно ће се примењивати пропис § 161. ст. 1. Стечајног закона. Ако скрбнику по пропису § 102. ст. 3. Стечајног закона припада право гласа при гласању о принудном поравнању, онда му припада по један глас за сваки поједини део тражбине, коју он заступа. Тај део одговара износу, који се добије, кад се целокупни износ тражбина с правом гласа, које скрбник не засту-

па, подели бројем веровника с правом гласа, које он не заступа.

Чл. 6. — Кад се отвори поступак за поравнање над заводом поменутим у члану 5., скрбника за повлашћене веровнике поставиће суд, код којег се води поступак за поравнање, ако такав није већ постављен.

На такав поступак за поравнање сходно ће се примењивати прописи члана 5. овога Закона и § 39. ст. 3. Закона о принудном поравнању ван стечаја.

II. Прелазна наређења

Чл. 7. — Док нови Законик о судском поступку у грађанским парницама и нови Закон о извршењу и обезбеђењу не задобије обавезну снагу, вредиће следеће:

1) Где се нови Стечајни закон или Закон о принудном поравнању ван стечаја позивају на прописе Законика о судском поступку у грађанским парницама или на Закон о извршењу и обезбеђењу, имају се подразумевати дотични прописи грађанских парничних поступника односно закона о извршењу (овршном поступку), који данас важе у појединим подручјима Краљевине, уколико одговарајућих прописа има у овим законима.

2) У случајевима поменутим у § 48. став 2. Стечајног закона примењиваће се у правним подручјима апелационих судова у Београду и Скопљу и Врховног суда у Сарајеву дотични прописи стечајних закона, који су досада важили у овим правним подручјима.

3) Пропис § 63 Стечајног закона став 1 о надлежности трговачких већа окружних судова вредиће само за она правна подручја, у којима по законима о уређењу судова, који данас важе, таква посебна већа (одељења, сенати) данас постоје. Данашњи првостепени судови у подручјима апелационих судова у Београду и Скопљу сматрају се као окружни судови у смислу прописа §§ 62 до 64 Стечајног закона.

4) У случајевима, у којима Стечајни закон или Закон о принудном поравнању ван стечаја прописују, да се проглас има прибити на судску таблу среског суда, у чијем се подручју налази пребивалиште стечајног дужника или седиште његовог предузећа, прибиће се проглас у подручју апелационих судова у Београду и Скопљу и Великог Суда у Подгорици на таблу дотичног среског начелства.

Чл. 8. — Док нови закон о извршењу и обезбеђењу не задобије обавезну снагу, вредиће за данашња подручја Виших Земаљских судова у Љубљани и Сплиту следеће:

1) ако различно право, поменуто у § 11 ст. 3. Стечајног закона и у § 14. ст. 2. Закона о принудном поравнању ван стечаја, у смислу прописа ових параграфа поновно оживи, онда се у корист тог различног права зауставља, до протекла дана, којег закључак о скинућу стечаја, односно о обустави поступка за поравнање, постане правноснажним, рок за утрнуће заложног права, прописан у § 265. ст. 2. овршног реда, који важи за данашња подручја Виших Земаљских судова у Љубљани и Сплиту;

2) не наступају правне последице, предвиђене у §§ 145. ст. 1. и 188. ст. 2. поменутог овршног реда за случај пропуштања рокова прописаних у овим параграфима;

3) није потребно да се суд држи рока означеног у § 140. ст. 1. поменутог овршног реда односно извршења процене.

Чл. 9. — Док се не донесе закон о заложницама и деоним обвезницама за целу државу, остају за данашња подручја Виших Земаљских судова у Љубљани и Сплиту на снази члан VII наредбе од 10. децембра 1914. год. д. з. л. бр. 337. о увођењу стечајног реда, нагодбеног реда и побојног реда, који данас важе у овим подручјима.

Чл. 10. — Док се у правним подручјима Апелационих судова у Београду и Скопљу и Великог суда у Подгорици не установе срески судови, вршиће у овим подручјима, по досадањим прописима, оверавање полицијске власти.

Чл. 11. — Док се за подручја Врховног суда у Сарајеву и Великог суда у Подгорици не установе Апелациони судови, решаваће о правним лековима, предвиђеним у Стечајном закону и у Закону о принудном поравнању ван стечаја уместо Апелационог суда Врховни суд у Сарајеву, односно Велики суд у Подгорици. Они одлучују коначно и у оним случајевима, у којима Стечајни закон даје про-

тив одлуке Апелационог суда даљи правни лек.

Чл. 12. — До уређења једног Касационог Суда за целу Краљевину, решаваће судобе о надлежности између стечајних судова или између судова поравнања разних правних подручја, нарочито веће, споменуто у § 104. Закона о уређењу редовних судова за Краљевину Југославију од 18. јануара 1929. године.

Ово веће надлежно је и за доношење одлука, задржаних за Касациони Суд по пропису § 64. ст. 2. Стечајног закона, у случају преноса стечаја из једног правног подручја у друго.

Чл. 13. — Стечајеви, који су отворени пре дана, кад нови Стечајни закон добије обавезну снагу, спровешће се по досадашњим прописима.

Изузетно ће се примењивати прописи новог Стечајног закона у следећим случајевима:

1) Кад се предложи принудно поравнање у већ постојећем стечају после дана ступања на снагу ковог Стечајног закона, поступиће се с таквим предлозима по прописима §§ 152. до 177. новог Стечајног закона.

Пошто нови Стечајни закон добије обавезну снагу, може се принудно поравнање предложити, по новоме Стечајном закону и у оним постојећим стечајевима, у којима, по досадашњим прописима, који за њих вреде, у смислу става 1., није допуштено принудно поравнање.

2) Прописи §§ 181. и 182. новог Стечајног закона о скраћеном стечајном поступку примењиваће се и на стечајеве, који су већ у току.

Чл. 14. — Допуштеност пребијања и могућност побијања правних дела оцењиваће се по прописима, који су важили у време стицања противтражбине, односно у време предузимања правног дела; но у стечајевима, који ће се отворити по новом Стечајном закону, наређења новог Стечајног закона о могућности побијања правних дела примењиваће се и на сва она правна дела, која су била предузета после дана, којег је нови Стечајни закон обнародован у „Службеним Новинама.” Исто тако, примењиваће се наређења новог Стечајног закона и Закона о принудном поравнању ван стечаја односно допуштености пребијања тражбина, у колико је противтражбина стечена после обнародовања новог Стечајног закона, односно Закона о принудном поравнању ван стечаја.

У стечају или поступку за поравнање, који је био отворен после дана, којег су нови Стечајни закон и Закон о принудном поравнању ван стечаја задобили обавезну снагу, примењиваће се наређења новог Стечајног закона о разлучним и њима изједначеним правима (§ 10. ст. 3. Стеч. зак., § 15. Зак. о принудном поравнању) као и наређења о оним правима, којима припада у стечајном поступку или у поступку за поравнање какво првенство, и онда, кад су поменута права била стечена пре него што су нови Стечајни

закон и Закон о принудном поравнању ван стечаја задобили обавезну снагу.

Чл. 15. — Прописи § 73. бр. 3. Закона о принудном поравнању ван стечаја сходно ће се примењивати и у случајевима § 51. бр. 2. Стечајног закона.

III. Завршно наређење

Чл. 16. — Овај закон ступа у живот кад се обнародује у „Службеним Новинама,” а добија обавезну снагу првог маја 1930. год.

Обнародовао у Бр. 282. — CXV Службених новина од 1. децембра, 1929. — 1 год.

СТЕЧАЈНИ ЗАКОН

за Краљевину Југославију

од 22. новембра, 1929. — I год., Бр. 94910.

ПРВИ ДЕО. СТЕЧАЈНО ПРАВО

Прва глава. Учинак (дејство) отварања стечаја

ПРВИ ОТСЕК. ОПШТА НАРЕЂЕЊА.

Почетак учинка стечаја

§ 1. — Правни учинци отварања стечаја настају од почетка онога дана, којег је проглас о отварању стечаја прибијен на судској табли стечајног суда.

Ако се отвори стечај у исто време, када се обустави поступак за поравнање ван стечаја, или ако се отвори стечај по предлогу стављеном у року од петнаест дана пошто је тај поступак обустављен, онда правни учинак отварања поступка за поравнање остаје у снази све дотле док се не отвори стечајни поступак. Рокови, који се по овоме закону имају рачунати од дана када је поднет предлог за отварање стечаја или од дана отварања стечаја, рачунаће се у поменутих случајевима

ма од дана, којег је поднет предлог за отварање поступка за поравнање, односно од дана отварања тога поступка.

Одузимање имовине од стечајног дужника.

§ 2. — Отварањем стечаја одузима се стечајном дужнику слободно располагање свом оном имовином, коју он у то време има или је прибави док стечајни поступак траје, уколико та имовина није одузета од извршења (стечајна маса).

У стечајну масу спадају и лутријски добици као и улошци стечајног дужника код поштанске штедионице.

Дужникова имовина узима се на чување и управу по наређењима овога закона, и употребљава се за заједничко намирење личних веровника, који у време, кад се стечај отвара, имају имовинско-правних захтева против дужника (стечајни веровници).

Правна дела стечајног дужника.

§ 3. — Правна дела стечајног дужника, која се односе на стечајну масу, а учињена су после отварања стечаја, немају никаквог правног учинка према стечајним веровницима. Оно што је маса примила из таквих дела, вратиће се другој страни, уколико је маси од тога остало користи.

Ако се који дуг плати стечајном дужнику после отварања стечаја, обвезаник се ослобађа само онда, ако је оно што је било плаћено, ушло у стечајну масу или ако обвезаник у време плаћања није знао да је стечај отво-

рен и да то његово незнање није последица пропуштања потребне пажње (није морао знати).

Стицање наследства, легатом и наменом међу живима

§ 4. — Управитељ стечајне масе може уместо стечајног дужника прихвати наследство, али само под условом пописа; ако он не прихвати наследство или ако одбије легат или оно што му је правним послом међу живима намењено, онда се дотично право издваја из стечајне масе у корист стечајног дужника.

Изддржавање стечајног дужника и његове породице.

§ 5. — Оно што стечајни дужник стече својим радом док траје стечај, или што му ко бесплатно намени, мора му се оставити, уколико је нужно за његово издржавање и за издржавање оних лица, која је он по закону обавезан издржавати.

Стечајни дужник нема права на издржавање из стечајне масе. Но управитељ стечајне масе може стечајном дужнику и његовој породици ипак, по пристанку веровничког одбора, давати нужно издржавање из стечајне масе.

Ако стечајни дужник станује у кући, која припада стечајној маси, управитељ стечајне масе мора му оставити најнужније просторије за становање његово и оних чланова његове породице, који са њиме заједно живе, док

се кућа не преда купцу; но, ако дужник чини сметње, може му стечајни судија, по предлогу управитеља, одузети ове просторије.

Болесници и породиле не могу се принудити да напусте стан све дотле, док га не би могли напустити без опасности по своје здравље.

Учинак стечаја на парнице.

§ 6. — Парнице, у којима се остварује или обезбеђује неки захтев на имовину, која спада у стечајну масу, не могу се после отварања стечаја ни покренути ни наставити против стечајног дужника.

Парнице због различних захтева или ради тога, да се из стечајне масе излуче предмети, који у њу не спадају, могу се после отварања стечаја покренути или наставити, али само против управитеља стечајне масе.

Парнице о захтевима, који се уопште не односе на имовину, која спада у стечајну масу, а нарочито оне, којих је предмет нека лична чинидба стечајног дужника, може стечајни дужник и док траје стечај покренути или наставити, а такве парнице могу бити покренуте или настављене и против њега.

Прекидање и преузимање парница.

§ 7. — Све парнице, које је покренуо стечајни дужник, или когод против њега, изузевши оне, поменуте у § 6. ставу трећем, прекидају се отварањем стечаја. То се прекидање тиче и супарничара стечајног дужника, ако они с њиме чине једну јединствену

парничну странку (§ 115. Законика о сутском поступку у грађанским парницама).

Поступак могу преузети управитељ стечајне масе, супарничар стечајног дужника и противник.

Парнице у погледу оних захтева, који се морају пријавити у стечај, не могу се преузети пре свршетка рочишта, одређеног за испитивање пријављених тражбина. Те парнице, уместо управитеља стечајне масе, могу преузети и они веровници, који су на поменутом рочишту оспорили дотичну тражбину.

Управитељ стечајне масе не преузима парницу.

§ 8. — Кад управитељ стечајне масе одбије да уђе у парницу, коју је стечајни дужник покренуо или која је против њега била поведена ради излучења ствари, што не спадају у стечајну масу, онда се захтев или дотичне ствари издвајају из стечајне масе.

Сматра се да је управитељ стечајне масе одбио да уђе у парницу, ако се не изјасни у року, који му је парнични суд одредио за улазак у парницу.

Поступак може у том случају преузети стечајни дужник, његов супарничар и противник.

Прекидање застаревања.

§ 9. — Пријавом захтева у стечај прекида се њено застаревање онако исто као и тужбом, и застаревање тражбине против стечајног дужника почиње наново тећи по протеку оног дана, кад је закључак о скинућу стечаја постао правноснажним.

У погледу захтева, оспорених на рочишту за испитивање тражбина, сматра се да је застаривање заустављено од дана пријаве дотичног захтева до протеча рока, одређеног за подизање тужбе.

Разлучна и њима изједначена права.

§ 10. — Пошто је стечај отворен, не може се због тражбине против стечајног дужника стећи никакво принудно заложно право нити принудно право на намирење из ствари, које спадају у стечајну масу.

С правом на задржање (ретенцију) поступа се у стечају као са заложним правом.

У колико овај закон што друго не наређује, вреде наређења о разлучним веровницима и за оне личне веровнике стечајног дужника, који су ради обезбеђења својих захтева стекли извесне предмете његове имовине, нарочито његове тражбине по књигама.

Учинак стечаја на разлучна и излучна права.

§ 11. — Отварање стечаја не дира у право одвојеног намирења разлучних веровника (§ 47.), као ни у право, да се тражи излучење оних ствари, које не спадају у стечајну масу.

Стечајни суд или судија може ипак одложити принудну продају (дражбу) ствари највише за шездесет дана, ако то сматра потребним да би се постигла повољнија куповнина или да би се отклонила штета, која би се иначе нанела стечајним веровницима. Време, за које је принудна продаја одложена, не у-

рачунава се у рок, на који је ограничено првенствено право залоге за јавне дажбине.

Разлучна права, стечена тек извршењем ради намирења или обезбеђења у време последњих шездесет дана пре отварања стечаја, изузев разлучна права јавних дажбина, престају важити услед отварања стечаја; но ова права добијају опет своју снагу, ако се стечај скине у смислу § 178. Ако је обустављен дражбени поступак у погледу непокретнина и ако је по предлогу поднетом у року прописаном законом о извршењу и обезбеђењу дозвољено принудно заложно право са првенственим редом забелешке дозволе дражбе, онда одлучује дан када је у јавној књизи забележена дозвола принудне продаје.

Ако је уновчење тражено само на основу оваквог разлучног права, онда се поступак о извршењу мора обуставити по тражењу стечајног судије или по предлогу управитеља стечајне масе.

Ако је уновчење извршено пре или после отвореног стечаја, онда се мора онај део куповнине, који пада на таква разлучна права, унети у стечајну масу.

Уписи у јавне књиге о непокретнинама

§ 12. — Укњижбе и прибелешке у јавне књиге о непокретнинама могу се дозволити и извршити и после отварања стечаја, ако се њихов првенствени ред управља по дану, који пада пре отварања стечаја.

Неодређене тражбине и тражбине с роком.

§ 13. — Тражбине, којих предмет није новац, или којих је новчани износ неодређен

или изражен у страној валути, морају се пријавити у стечај у вредности, обрачунатој у домаћој валути на дан отварања стечаја.

Тражбине с роком важе у стечају као доспеле.

Бескаматне тражбине с роком могу се пријавити у стечај само у оном износу, који, кад му се дода законска камата за време од отварања стечаја до доспелости, даје износ, на који гласи тражбина.

Тражбине, које имају за предмет периодичне чинидбе.

§ 14. — Тражбине, које имају за предмет плаћања годишњих ренти, приносе за издржавање или друге периодичне чинидбе, претварају се у главницу, ако им је време трајања одређено на тај начин, што ће се сваки поједини оброк утврдити по § 13. ставу 3., па ће се тако утврђени износи сабрати.

Тражбине, означене у првом ставу, којих трајање није одређено, морају се пријавити у вредности, коју по процени имају на дан отварања стечаја.

Уветне тражбине.

§ 15. — Ко има уветну тражбину, може тражити из стечајне масе обезбеђење исплате за случај да наступи одгодни или да не наступи раскидни увет. У погледу тражбине с раскидним уветом може веровник тражити исплату, ако даде обезбеђење да ће вратити оно што је примио, чим наступи раскидни увет.

Права садужника и порука према стечајној маси.

§ 16. — Садужници, који одговарају неразделно, као и поруци стечајног дужника могу тражити у стечају да им се врати оно, што су платили за стечајног дужника пре или после отварања стечаја, уколико им припада право на регрес према стечајном дужнику.

Они могу пријавити у стечај и своје захтеве да им се обезбеди оно, што ће можда морати да плате за стечајног дужника. Али таква се пријава узима у обзир само ако веровници, којима они јамче, нису пријавили своју тражбину у стечај.

После отварања стечаја могу саобвезаници стечајног дужника откупити тражбину од свога веровника или од последника, који има против њих право на регрес.

Право веровника према саобвезаницима.

§ 17. — Веровник, којему одговарају више дужника неразделно за исти дуг, може, све док није потпуно намирен, пријавити ту тражбину у стечај сваког дужника са целим износом, који још није исплаћен у време отварања стечаја.

Ако се после потпуног намирења веровника покаже вишак, онда има места праву на регрес до висине тога вишка у смислу општих законских прописа.

Пребијање

§ 18. — Тражбине, које су се већ у време отварања стечаја могле пребити, не треба пријавити у стечај.

Пребијање није искључено због тога што у погледу веровникове тражбине или противтражбине стечајног дужника, у време отварања стечаја, још није наступио рок или увет, нити због тога што веровникова тражбина не гласи на новац. Веровникова тражбина утврдиће се ради пребијања по наређењима §§ 13. и 14. Ако је веровникова тражбина уветна, може стечајни суд пребијање учинити зависним од тога, да веровник даде обезбеђење.

§ 19. — Пребијање није допуштено, кад је који стечајни веровник, тек пошто је стечај отворен, постао дужник стечајне масе, или кад је тражбина против стечајног дужника била прибављена тек после отварања стечаја. Исто важи и онда, кад је дужник стечајне масе противтражбину прибавио, истина, још пре него што је стечај био отворен, али је у време прибављања знао или морао знати, да је његов дужник (стечајни дужник) постао неспособан за плаћање или да је против њега поднет предлог за отварање стечаја.

Пребијање је ипак допуштено, ако је стечајни веровник прибавио противтражбину на шест месеци раније него што је стечај отворен, или ако је био обавезан преузети тражбину, а у време кад се на то обавезао није знао нити морао знати, да је његов дужник (стечајни дужник) постао неспособан за плаћање, или да је против њега поднесен предлог за отварање стечаја.

Допуштено је пребијање и у погледу тражбина, које постану на основу наређења §§ 21. до 25. или које опет оживе по § 40.

Одговорност онога, који уступи тражбину у иностранство.

§ 20. — Веровник одговара стечајној маси за сваку штету нанету јој тиме, што је он какву тражбину, пре или после отварања стечаја, било посредно било непосредно, уступио лицу, које живи у иностранству, под условима, под којима је пребијање те тражбине искључено (§ 19.), дочим је у иностранству допуштено пребијање по наређењима дочичног страног права.

Кад је тражбина уступљена пре отварања стечаја, одговара веровник за такву штету онда, ако је у време уступљења знао, или морао знати, да је стечајни дужник постао неспособан за плаћање.

Испуњење двостраних уговора.

а) *уопште.*

§ 21. — Ако у време отварања стечаја ни стечајни дужник ни друга страна нису још никако испунили двострани уговор или га ниједан од њих није сасвим испунио, управитељ стечајне масе може га уместо стечајног дужника или испунити и тражити од друге стране испуњење или одустати од уговора.

О томе се мора управитељ стечајне масе изјаснити у року, који ће му, по предлогу друге стране, одредити стечајни судија, иначе се сматра да је одустао од уговора.

Ако управитељ стечајне масе одустане, друга страна може тражити накнаду нанесене јој штете као стечајни веровник.

Друга страна, која је дужна уговор прва испунити, може ускратити испуњење све догле, док уговор не испуни управитељ стечајне масе, или док он не даде обезбеђење да ће га испунити, а то само онда, кад она при склапању уговора није знала нити морала знати за лоше имовно стање стечајног дужника.

б) при фиксним уговорима о добављању

§ 22. — Ако је предмет уговора добављање робе, која има тржишну или берзанску цену, а уговорено је да се добави тачно у одређено време или тачно у одређеном року, па то време или дан протока рока пада тек после отварања стечаја, неће се моћи тражити испуњење уговора него само накнада штете, која је нанесена тиме, што уговор није испуњен.

Износ штете, који треба накнадити, раван је разлици између уговорене куповнине и тржишне или берзанске цене, коју таква роба, при закључцима са истим роком испуњења, има другог радног дана после отварања стечаја на месту испуњења уговора или на тржишту, по којем се управљају цене у месту испуњења.

в) при уговорима о пороби (употребџи).

§ 23. — Ако је стечајни дужник узео какву ствар у порабу, а она му у време отварања стечаја још није предата, може порабодавац одустати од уговора; али се он на захтев управитеља мора без одлагања о томе изјаснити; ако се не изјасни, примениће се пропис § 21.

Ако је стечајном дужнику ствар већ предата, може управитељ стечајне масе или порабодавац уговор отказати у законском или у уговореном краћем отказном року; но тим отказом не дира се у право на накнаду штете. Ако је порабнина унапред плаћена, важиће отказ порабодавца тек кад протече време, за које је порабнина унапред плаћена.

§ 24. — Ако је стечајни дужник дао какву ствар у порабу, порабни се одношај наставља са управитељем стечајне масе. Али исплата порабнине унапред, у колико није уписана у јавне књиге, важи према управитељу стечајне масе само за оно време, за које би уговор још трајао, да је отказан без одлагања после отварања стечаја у уговореном року или, кад таквог нема, у законском отказном року. Тиме се не дира у право на накнаду штете.

Свако отуђење порабне ствари, које се изврши у стечају, има, у погледу порабног одношаја, учинак принудног отуђења.

г) при уговорима о служби.

§ 25. — Ако је стечајни дужник службодавац, а службопримац је у службу већ ступио, може службопримац без отказа раскинути службени одношај у року од месец дана после отварања стечаја, а управитељ стечајне масе може тај службени одношај отказати у законском или у уговореном краћем отказном року.

Ако службени одношај престане услед отказа управитеља стечајне масе пре него што

протече време, за које је служба била уговорена, или ако је уговором био предвиђен дужи отказни рок, може службопримац тражити накнаду штете као стечајни веровник.

Прописи посебних закона о томе, како дејствује стечај на службени одношај, остају на снази.

Налози и понуде.

§ 26. — Налог, који је стечајни дужник некоме дао, престаје важити отварањем стечаја.

Понуда, коју стечајни дужник није прихватио пре отварања стечаја, остаје на снази у колико се из околности не види друкчија воља понудиоца.

Понуда стечајног дужника, коју друга страна није прихватила још пре отварања стечаја, није обавезна за управитеља стечајне масе.

ДРУГИ ОТСЕК. ПОБИЈАЊЕ ПРАВНИХ ДЕЛА УЧИЊЕНИХ ПРЕ ОТВАРАЊА СТЕЧАЈА.

Право на побијање.

§ 27. — По наређењима овога отсека могу се побијати и прогласити, да су без учинка према стечајним веровницима сва правна дела, која се тичу имовине стечајног дужника, а учињена су пре отварања стечаја.

Побијање не спречава чињеница, да је за дело које се побија, стечен извршни наслов или да је ово дело већ остварено извршењем. Ако се то правно дело прогласи да је без учинка, онда према стечајним веровницима престаје и учинак извршног наслова.

Као правна дела сматрају се и пропуштања, услед којих је дужник изгубио какво право, или којима су против њега имовинско-правни захтеви били засновани, одржани или обезбеђени. Исто важи и за случај да је стечајни дужник пропустио прихватити наслетство.

Разлози за побијање.

а) Намера оштећења.

§ 28. — Побити се могу сва правна дела:

1., која је стечајни дужник учинио за време последњих десет година пре отварања стечаја у намери да оштети своје веровнике, а та је намера другој страни била позната;

2., којима се наноси штета веровницима стечајног дужника, а која је он учинио за време последње две године пре отварања стечаја, ако је друга страна морала знати за намеру оштећења;

3., којима се наноси штета веровницима стечајног дужника, а која је учинио за последње две године пре отварања стечаја према своје брачној другој, пре или за време брака, или према другим блиским својацима, или у корист споменутих лица, осим ако друга страна у време предузимања правних дела није знала нити морала знати за дужникову намеру оштећења.

б) Отуђивање имовине у бесцење.

§ 29. — Побити се могу уговори о купњи, промени и добављању, које је стечајни

дужник склопио за време последњих шест месеци пре отварања стечаја, ако је друга страна знала или морала знати, да дужник поменутиим уговорима отуђује имовину у бесцење на штету својих веровника.

в) Бесплатна и њима изједначена располагања

§ 30. — Следећа правна дела, учињена за време последње две године пре отварања стечаја, могу се побијати:

1., бесплатна располагања стечајног дужника, у колико нису у питању испуњење какве законске дужности, уобичајени пригодни дарови или располагања у примереној висини, која су учињена за опште корисне сврхе, или којима је стечајни дужник испунио какву моралну дужност или какав захтев пристojности;

2., стицање дужникових ствари на основу одлуке судске или управне власти, ако је противвредност дата из сретстава стечајног дужника; ако су ове ствари стечене од блиских својака стечајног дужника, онда се предмјева да је противвредност дата из сретстава дужникових;

3., обезбеђење или повраћај мираза, осим уколико је стечајни дужник био на то обавезан законом због тога што је престала брачна заједница, или уговором закљученим при склапању брака или углављеним приликом давања мираза, или уговором закљученим раније од две године пре отварања стечаја;

4., обезбеђење и предаја узмиразја и удвичког издржавања.

г) Погодовање веровника.

§ 31. — Побијати се може обезбеђење или намирење веровника учињено пошто је стечајни дужник постао неспособан за плаћање, или је против њега поднесен предлог за отварање стечаја, или учињено за последњих шест месеци дана пре тога:

1., ако веровник уопште није могао тражити обезбеђење или намирење, или бар не у оно време, у оном обиму или на онај начин, осим ако обезбеђени или намирени веровник тиме није стављен у повољнији положај према осталим веровницима;

2., ако је обезбеђење или намирење учињено у корист блиских својака, осим ако они докажу да нису знали нити морали знати да је стечајни дужник намеравао погодовати их према осталим веровницима;

3., ако је обезбеђење или намирење учињено у корист других лица, а не оних која су поменута под бројем 2., а ова су знала или морала знати да их стечајни дужник намерава погодовати према осталим веровницима.

Али побијање је искључено, ако је веровник био стављен у повољнији положај према осталим веровницима најмање шест месеци пре него што је стечај отворен.

д) Знање за неспособност плаћања.

§ 32. — Побијати се могу следећа правна дела учињена гдшто је стечајни дужник постао неспособан за плаћање или је против њега поднесен предлог за отварање стечаја:

1., правна дела, којима је блиски својак стечајног дужника добио обезбеђење или намирење за своју стечајну тражбину као и прав-

ни послови, које је стечајни дужник склопио са својим блиским својаком, а штетни су за стечајне веровнике, осим ако тај блиски својак докаже да није знао нити морао знати, да је дужник постао неспособан за плаћање или да је против њега поднесен предлог за отварање стечаја;

2., правна дела, којима је други који стечајни веровник обезбеђен или намирен, као и сви правни послови, које је стечајни дужник склопио са другим лицима, а штетни су за веровнике, ако је друга страна знала или је морала знати, да је дужник неспособан за плаћање, или да је против њега поднесен предлог за отварање стечаја.

Ако је у време, када је предузето које правно дело или који правни посао, који се по прописима става првог могу побијати, био против стечајног дужника у току поступак за принудно поравнање ван стечаја, онда се друга страна не може бранити да није знала за дужникову неспособност за плаћање.

Не могу се по прописима става првог побијати правна дела стечајног дужника или управитеља поравнања, која су учињена за време трајања поступка за поравнање, а која у циљу настављања радње дужникове допушта закон о принудном поравнању ван стечаја.

Побијање је искључено, ако су дела, поменута у овом §-у, учињена најмање шест месеци пре него што је стечај отворен.

Побијање исплате меница и чекова.

§ 33. — На основу прописа § 31. бр. 2. и 3. и § 32. став први не може се тражити

повраћај онога, што је стечајни дужник платио по меници, ако је друга страна по меничном закону морала примити исплату, да не би изгубила право на регрес против осталих меничних обвезаника.

Али веровник, којему припада право на побијање, може тражити накнаду исплаћене меничне своте од последњег регресног обвезаника или, у случају да је овај издао меницу за рачун трећег лица, од тог лица, ако су тај последњи регресни обвезаник у време кад је меница стављена у промет, или поменуто треће лице у време, кад је дало налог да се меница стави у промет, знали или морали знати да их стечајни дужник намерава погодovati према осталим веровницима, или да је против њега поднесен предлог за отварање стечаја.

Предња наређења сходно ће се примењивати и на исплату чека.

Ко се сматра за блиског својака.

§ 34. — Као блиски својаци сматрају се брачни друг и лица, која су у односу сротства или тазбине са стечајним дужником или његовим брачним другом у правој линији или до четвртог степена побочне линије; затим посинак или поћерка, поочим или помајка, хранитељ или храненик, или онај, који живи са стечајним дужником у ванбрачној заједници.

Ванбрачно сротство изједначује се с брачним.

Ако је стечајни дужник друштво с ограниченом одговорношћу, онда се чланови тога друштва и њихови блиски својаци у односу према друштву сматрају као блиски својаци.

Побијање појединачних продаја.

§ 35. — Продаја појединих покретних ствари у обртном предузећу стечајног дужника може се побијати само из разлога наведених у § 28. бр. 1. до 3.

Овлашћење на побијање парница које су у току.

§ 36. — На побијање је овлашћен управитељ стечајне масе.

Захтеве за побијање, које су поједини стечајни веровници остваривали изван стечаја, као и извршења на основу наслова, које су стечајни веровници издејствовали за своје захтеве за побијање, може, док стечајни поступак траје, остваривати само управитељ стечајне масе. Из имовине, која према резултату тих парница, односно извршења, припада стечајној маси, морају се првенствено намирити парнични трошкови дотичних веровника.

Ако су парнице веровника због захтева за побијање у време, када се отвара стечај, у току, оне се отварањем стечаја прекидају. Управитељ стечајне масе може у место веровника ступити у парницу или то одбити (§ 8. став 2.).

Ако управитељ стечајне масе одбије да ступи у парницу, могу је парничне странке наставити само у погледу парничних трошкова. Тиме што је одбио да ступи у парницу, управитељ стечајне масе не губи право да побија дотично дело по наређењима овога закона.

Наређења ст. 1. до 4. не вреде у погледу захтева за побијање, који припадају различ-

ним веровницима према прописима о побијању изван стечаја ради одржања својих права на одвојено намирење, или ради оспоравања захтева којег другог различног веровника у погледу одвојеног намирења.

Противник побијања.

§ 37. — Захтев за побијање може се остваривати не само према другој страни, наспрам које је учињено правно дело, него и наспрам оних лица, која су тим делом погодована, ако у погледу њих постоји који од разлога за побијање наведених у §§ 28. до 33. и 35.

Побијање засновано против оставиоца наслетства може се остварити и против његових наследника.

Против другог правног последника или против примаоца права допуштено је побијање, које је засновано против његовог претходника, само онда:

1) ако је у време стицања дотичног права знао или морао знати за околности, на којима је заснован захтев за побијање против његовог претходника;

2) ако се његово стицање заснива на бесплатном располагању његовог претходника;

3) ако је он блиски својак стечајног дужника, осим ако докаже да у време стицања није знао нити морао знати за околности, које заснивају право побијања против његовог претходника.

Садржина захтева за побијање.

§ 38. — У стечајну масу унеће се све оно, што услед правног дела, на које се од-

носи побијање, није ушло у имовину стечајног дужника или што је из ње било отуђено или напуштено. Ако то није учинљиво, надокнадиће се штета.

Противник побијања сматра се за непоштеног поседника, а његов наследник само онда, кад је знао или морао знати за околности, на којима је заснован захтев за побијање против оставиоца.

Ко је чинидбу, на коју се односи побијање, примио у доброј вери и бесплатно, дужан ју је вратити само утолико, уколико је њом обogaћен, осим ако би се његово стицање могло побијати и као наплатно.

§ 39. — Кад су трећа лица на стварима, које се морају услед побијања вратити у стечајну масу, стекла права, која се не дају побијати, онда мора онај, за време чијег су поседа ствари биле оптерећене, накнадити стечајној маси штету, ако се његово стицање од стране дотичног поседника могло побијати. Наређење § 38. ст. 3. примењује се и овде.

Противзахтеви противника побијања.

§ 40. — Противник побијања може тражити, да му се врати противчинидба из стечајне масе, уколико се она још налази у маси и као таква се у њој може распознати, или да му се врати оно за колико је маса овом противчинидбом обogaћена. Захтев да му се што врати преко тога, као и тражбина, која је оживела услед тога што је веровник испунио захтев за побијање, може се остварити у стечају само као стечајна тражбина.

Недопуштено пребијање.

§ 41. — Са захтевом за побијање не може се пребити тражбина, коју онај, против којег је побијање управљено, има према стечајном дужнику.

Остваривање захтева за побијање.

§ 42. — Захтев за побијање остварује се тужбом или приговором.

Тужба се мора поднети у року од године дана после отварања стечаја, иначе захтев за побијање престаје.

Тужилац може тражити, да парнични суд нареди забележбу тужбе у јавној књизи, где ће се касније спровести уписи, ако тужба успе.

Учинак такве забележбе јесте, да пресуда у парници, која се води ради побијања, важи и против свих оних лица, која су после забележбе стекла какво књижно право у погледу дотичних непокретнина.

Друга глава. Захтеви у стечају.

Захтеви за излучивање.

§ 43. — Ако се у стечајној маси налазе ствари, које у целости или делимично не падају стечајном дужнику, онда се стварно или обавезно право на излучивање тих ствари просуђује по општим правним начелима.

Ако је таква ствар отуђена после отварања стечаја, може овлашћеник тражити, да му се из масе излучи већ дата наплата, или, ако наплата још није дата, да му се уступи право на наплату; али означеним тражењем

овлашћеник не губи право на даљу накнаду, која би му припала по општим законским прописима.

Ако би се стечајном дужнику или управитељу стечајне масе морали накнадити издаци за ствар, која се мора вратити, или издаци који су били потребни да се дође до наплате, онда се морају ти издаци накнадити уз истовремену противчинидбу.

Право на потеру.

§ 44. — Продавац или комисионар за куповање робе може тражити, да се поврати роба, која је стечајном дужнику била послата из другог места, а стечајни дужник је још није потпуно платио (право на потеру); али означено право не припада продавцу или комисионару, ако је роба још пре отварања стечаја стигла на место испоруке, те ју је стечајни дужник или које друго лице за њега преузело на чување.

Дугови стечајне масе.

§ 45. — Дугови стечајне масе јесу:

1. трошкови стечајног поступка; са трошковима поступка за поравнање ван стечаја, који је претходио стечајном поступку, поступаће се као и са трошковима стечајног поступка, ако је стечај отворен у исто време, када је обустављен поступак за поравнање или ако се стечај отвори по предлогу поднесеном у року од петнаест дана пошто је тај поступак обустављен;

2. издатци за одржавање стечајне масе и управљање њоме као и јавне дажбине, које у погледу стечајне масе доспевају за време стечајног поступка; то исто вреди у погледу захтева поменутих у § 157. Закона о осигурању радника као и у погледу приноса за осигурање прописаних другим законима;

3. захтеви, који настају из правних дела управитеља стечајне масе, као и обавезе из правних дела дужника или управитеља поравнања, која су по прописима закона о принудном поравнању ван стечаја допуштена у циљу настављања радње дужникове, ако је стечај отворен у исто време, када је обустављен поступак за поравнање ван стечаја или ако се стечај отвори по предлогу поднесеном у року од петнаест дана, пошто је тај поступак обустављен;

4. захтеви, који се односе на испуњење двостраних уговора, у које је ступио управитељ стечајне масе уместо стечајног дужника;

5. захтеви из наслова неоправданог обогаћења стечајне масе;

6. најнужнији издаци за погреб стечајног дужника, ако је умро после отварања стечаја.

§ 46. — Из стечајне масе морају се најпре измирити њезини дугови, и то из оне масе, на коју се односе.

Ако маса није довољна за потпуно измирење дугова стечајне масе, измириваће се најпре трошкови и издаци поменути у § 45. бр. 1. и 2., које је управитељ за масу измирио својим новцем. Остали дугови стечајне масе измирују се у таквом случају сразмерно.

Али се не може тражити повраћај онога, што је на име дугова стечајне масе већ исплаћено преко износа, који би на њих пао, да су сразмерно измирени.

Кад се посумња, да ли се извесни трошкови односе на општу или на коју посебну масу, узмеће се, да се односе на општу масу. О томе одлучује стечајни суд, пошто по потреби изврши извиђање (§ 185. ст. 5.). Парница о томе није допуштена.

Захтеви за разлучивање.

§ 47. — Веровници, који имају право на одвојено намирење из одређених ствари стечајног дужника (разлучни веровници), искључују до висине износа својих тражбина стечајне веровнике од намирења из тих ствари (посебне масе).

Оно што преостане из посебних маса, пошто су намирені разлучни веровници, улази у општу масу.

Разлучни веровници, којима је стечајни дужник и лично обавезан, могу у исто време захтевати своје намирење и као стечајни веровници.

Законско заложно право, које припада порабодавцу по прописима грађанског законика, може порабодавац остварити у стечају само у погледу оних заостатака порабнине, који нису постали раније од године дана пре отварања стечаја. Ово се наређење не односи на заложно право закуподавца непокретнина намењених пољопривреди.

§ 48. — Из користи ствари као и из куповине продате ствари, која спада у посебну масу, измириће се најпре трошкови око управљања, уновчења и деобе те посебне масе.

У погледу првенственог реда, по којем се измирују поједини захтеви из посебне масе, важе за сва отуђења, извршена у стечајном поступку, прописи закона о извршењу и обезбеђењу.

Општа стечајна маса и исплатни ред.

§ 49. — Стечајна имовина, која је преостала после измирења дугова стечајне масе и разлучних веровника, сачињава општу стечајну масу, из које се измирују стечајне тражбине по реду, наведеном у следећим параграфима. Тражбине истога исплатног реда измирују се сразмерно према износима тражбина.

Први ред.

§ 50. — У први ред долазе:

1. трошкови око погребња учинеог према месном обичају, сталежу и имовини стечајног дужника, ако је овај умро пре отварања стечаја;

2. плата и остале принадлежности оних лица која су била у служби код стечајног дужника, за последњу годину пре отварања стечаја, а ако је стечајни дужник умро пре отварања стечаја, онда за последњу годину пре смрти стечајног дужника и за време од његове смрти до отварања стечаја, као и захтеви због раскидања службе пре рока, уколико они не прелазе износ годишњих принад-

лежности; даље, тражбине трговачких агената за исплату провизија и издатака у готову, уколико су те тражбине стечене или су доспеле у последњој години пре отварања стечаја; сви ти захтеви, осим тражбина за исплату горепомнутих издатака у готову, спадају у први ред само до износа од двадесет хиљада динара за сваког појединог веровника;

3. тражбине лекара, бабица, болничара и апотекара због чинидби и добављања, која су означена лица учинила у свом занимању, ако су те чинидбе и добављања за време последње године пре отварања стечаја или пре смрти стечајног дужника извршени у корист стечајног дужника, његове породице или у корист лица, која су била у поменуто време употребљавана у његовом кућанству, господарству или обрту.

Други ред.

§ 51. — У други ред долазе:

1. све јавне дажбине, које су доспеле за време последње три године пре отварања стечаја, а нису измирене из оних ствари, на које се односе; то исто вреди и за захтеве које средишњи уред за осигурање радника, према предузећу под стечајем, има у смислу § 157. закона о осигурању радника као и у погледу приноса за осигурање, прописаних другим законима;

2. у стечајевима новчаних завода, који се баве примањем улога на штедњу, тражбине за исплату улога, и то у износу до десет хиљада динара за сваког појединог улагача; ако неко лице има код једног завода више уло-

га, исплатиће се по овоме реду само поменути износ маколико улога имао код тога завода;

3. захтеви за накнаду штете до висине износа до тридесет хиљада динара, коју је стечајни дужник као законски заступник (отац, старалац) проузроковао својим стараницима неуредним управљањем њихове имовине. Но такав захтев не долази у овај ред, ако није код суда покренут у року од две године пошто је престала управа.

Трећи ред.

§ 52. — У трећи ред спадају све остале стечајне тражбине.

Споредне пристојбине и тражбине за накнаду

§ 53. — Споредне пристојбине, које су настале пре отварања стечаја, долазе у исти ред, у који долази и главна тражбина.

Тражбине, којима се захтева накнада онога што је дато за измирење дуга стечајног дужника, спадају у исти ред, у који би спадао и измирени дуг.

Тражбине жене стечајног дужника.

§ 54. — Чињеницу, да је мужу, стечајноме дужнику, заиста предат мираз, може жена доказивати само исправама, које су издате само у облику законом прописаном још у време кад је мираз био примљен, или најкасније две године пре него што је стечај отворен.

Датум приватне исправе, којом се потврђује пријем мираза, не даје сам по себи довољан доказ.

Тражбине трговачких веровника.

§ 55. — Тражбине оних веровника, којима по прописима трговачког права припада првенство пред тражбинама из брачних уговора, измириће се из стечајне масе оним износом, који би из стечајне масе на њих пао, да нема таквих тражбина. Уколико би такав веровник имао више да прими да нема тражбина из брачног уговора, узеоће се из онога удела, који би припао брачном другу као стечајном веровнику за његов захтев из брачног уговора.

Тражбине које се у стечају не измирују.

§ 56. — У стечају се не измирују:

1. камате на тражбине стечајних веровника од отварања стечаја, као и трошкови, које су имали поједини стечајни веровници услед свога учествовања у стечајном поступку;
2. новчане казне због кажњивих дела ма које врсте;
3. тражбине из уговора о даривању, а кад је стечај отворен над заоставштином, и тражбине које се оснивају на легату;
4. захтеви за издржавање, основани на закону, који се односе на време после отварања стечаја, осим ако је стечајни дужник обавезан давати то издржавање као наследник онога, који је био дужан давати то издржавање.

Тражбине иностраних веровника.

§ 57. — У колико међународним уговорима или владиним изјавама, објављеним у „Службеним новинама,” није што друго прописано, припадају иностраним веровницима подједнака права као и нашим држављанима, ако узајамност заиста постоји.

Кад стечајни суд посумња, да ли заиста постоји узајамност, затражиће објашњење Министра Правде; то објашњење је обавезно за суд.

Ова наређења важе и за тражбине, које су после отварања стечаја прешле са иностранца на наше држављане.

Трећа глава. Учинак скинућа стечаја.

Права стечајног дужника после скинућа стечаја.

§ 58. — Чим решење стечајног суда о скинућу стечаја постане правноснажним, стиче стечајни дужник право, да својом имовином слободно располаже.

Права стечајног веровника после скинућа стечаја.

а) право на тужбу.

§ 59. — Стечајни веровници могу, без обзира на то, да ли су своје тражбине пријавили у стечај или не, остваривати своје неизмирене тражбине из имовине стечајног дужника, која му је остала на слободно распо-

лагање или коју је после скинућа стечаја стекао.

б) право на извршење.

§ 60. — Ако је тражбина у стечају утврђена, а дужник је није изречно оспорио, може се за њу, на основу уписа управитеља стечајне масе у списак пријављених тражбина, или на основу којег другог извршног наслова, једнако као на основу пресуде, спровести извршење на имовини, која је дужнику остала на слободно располагање, пошто је стечај скинут, или на имовини, коју је дужник доцније стекао.

Изузетак у погледу принудног поравнања.

§ 61. — Наређењима §§-а 58. до 60. не дира се у правне последице, које наступе кад се стечај скине услед принудног поравнања.

ДРУГИ ДЕО. СТЕЧАЈНИ ПОСТУПАК.

Прва глава. Редовни стечај.

ПРВИ ОТСЕК. СУДСКА ВЛАСТ.

Надлежност.

§ 62. — За стечајни поступак надлежан је окружни суд, у чијем подручју дужник има своје предузеће или, ако га нема, где он има своје пребивалиште.

Ако дужник у нашој држави нема предузећа нити има у њој пребивалишта, надлежан је окружни суд, у чијем се подручју налази каква његова имовина.

Од више надлежних судова позван је да спроведе стечајни поступак онај окружни суд, који је стечај најпре отворио.

§ 63. — За стечај над имовином трговца или његове заоставштине и за стечај над имовином трговачких друштава надлежан је трговачки суд, односно трговачко веће окружног суда, у чијем се подручју налази седиште предузећа или пребивалиште трговца односно друштвено седиште; то исто вреди и у погледу привредних и господарских задруга.

Ако у исто време, кад се стечај отвори над имовином трговачког друштва или у току тога стечајног поступка, треба отворити стечај над имовином лично одговорног другара, онда је и за тај стечај надлежан суд, који је надлежан за друштвени стечај.

§ 64. — Ако се стечајна маса у главном састоји из рудничке имовине, може се, из разлога целисходности, стечајни поступак пренети на онај окружни суд, који је надлежан за рудничке ствари.

Пренос вршиће се по споразуму дотичних судова, и то по предлогу или по службеној дужности. Ако се такав споразум не може постићи, одлучиће Апелациони суд односно, ако треба стечај пренети из подручја једног Апелационог суда у подручје другог Апелационог суда, — Касациони суд.

Обим стечајног поступка.

а) у погледу имовине, која се налази у нашој држави.

§ 65. — Стечајни поступак обухвата сву дужникову покретну имовину као и ону непокретну имовину, која се налази у нашој држави.

погледу имовине, која се налази у иностранству.

§ 66. — У колико међународним уговорима или владиним изјавама, објављеним у „Службеним Новинама”, није што друго прописано, покретна имовина дужникова, која се налази у иностранству, узеоће се у његов стечај, који је отворио домаћи суд; тај суд замолиће надлежну инострану власт, да му изда ову имовину.

Кад се стечај отвори у иностраној држави, онда ће се дужникова покретна имовина, која се у нашој земљи налази, издати иностраној стечајној власти, ако она то захтева и ако се над том имовином не отвори стечај и у нашој држави. Али та имовина издаће се тек пошто буду намирени излучни и разлучни веровници, који су стекли своја права још пре него што је домаћи суд примио молбу иностране стечајне власти.

Горе поменути захтев одбиће суд, ако инострана држава не би узајамно поступала. Ако се посумња, да ли узајамност заиста постоји, затражиће суд објашњење од Министра правде; то је објашњење обавезно за суд.

ДРУГИ ОТСЕК. ОТВАРАЊЕ СТЕЧАЈА.

Услови за ошварање стечаја.

§ 67. — Стечај се отвара над имовином дужника, који је неспособан за плаћање (инсолвентност).

Нарочито ће се сматрати да постоји неспособност за плаћање, кад дужник обустави своја плаћања.

§ 68. — Над заоставштином и имовином правних лица, уколико не постоје други законски прописи, отвара се стечај и онда, кад дужникови дугови прелазе његову имовину (презадуженост).

Наређења овога закона, која се односе на неспособност за плаћање, сходно се примењују и на презадуженост.

Ошварање по дужниковом предлогу.

§ 69. — По дужниковом предлогу стечај ће се одмах отворити. Дужникова изјава, поднесена стечајном суду, да је обуставио плаћања, сматра се као предлог да се отвори стечај.

Ако предлог не ставе сви лично одговорни другари или ликвидатори којег трговачког друштва, морају се о предлогу преслушати сви остали лично одговорни другари или ликвидатори. Ако се сви не сагласе о предлогу или ако не би било могућно да се сви без одуговлачења преслушају, стечај ће се отворити само ако је неспособност за плаћање вероватном учињена.

Наређење става другог сходно ће се примењивати и онда, кад отварање стечаја над имовином правнога лица не траже сви, који су овлашћени за заступање, или кад отварање стечаја над заоставштином не траже сви наследници.

Отварање по предлогу веровника.

§ 70. — Отварање стечаја могу предложити само лични веровници дужникови. Разлучни веровници (§ 47. ст. 3.) могу предложити отварање стечаја само ако вероватним учине, да се њихова тражбина неће моћи потпуно измирити из предмета, на који се односи њихово разлучно право.

§ 71. — По предлогу веровника стечај ће се отворити, ако он вероватним учини да постоји његова ма и недоспела тражбина као и то да је дужник неспособан за плаћање. Није потребно да се учини вероватном неспособност дужникова за плаћање, ако је предлог поднет још пре обуставе поступка за поравнање ван стечаја или у року од петнаест дана после обуставе тога поступка.

Суд ће о предлогу, ако се то може учинити на време, одмах преслушати дужника или лица, која могу дати објашњења о имовном стању дужниковом. Без преслушавања ових лица и предлагача суд ће предлог одбити само ако је очевидно неоснован, а нарочито, ако је очевидно да предлагач није вероватном учинио своју тражбину као и неспособност дужникову за плаћање.

Кад веровник повуче свој предлог за отварање стечаја (§ 75.), не може се тај предлог пре протека шест месеци на основу исте тражбине наново ставити.

§ 72. — Ако веровник предложи отварање стечаја над имовином дужника, који је у бекству или се крије, а други се узрок не може претпоставити, него да је постао неспособан за плаћање, онда, ако нема лица, која могу дати објашњење о имовном стању дужниковом, суд ће дужнику поставити скрбника (старатеља) првенствено од сродних му лица, и томе наредити да у року, не дужем од осам дана, поднесе преглед имовног стања дужниковог. По преслушању веровника суд ће оценити, да ли је дужник заиста неспособан за плаћање, па ће према тој оцени: или отворити стечај или одбити предлог веровника и осудити га да плати трошкове и награду скрбнику, ако то овај буде тражио.

§ 73. — Наређења § 72. вреде и онда, кад је непознато боравиште дужниково.

Отварање стечаја над трговачким друштвом.

§ 74. — Кад се стечај отвори над имовином јавног или командитног друштва, тада се без нарочитог предлога неће отворити стечај и над засебном имовином његових лично одговорних другара.

Недопуштеношћ повлачења предлога за отварање стечаја.

§ 75. — Ни веровник ни дужник не могу одустати од свога предлога да се отвори стечај, чим је проглас о отварању стечаја прибијен на судској табли стечајног суда.

Стечајне препреке.

§ 76. — Ако постоји само један лични веровник, али је дужникова имовина по свој прилици довољна, да се из ње измире трошкови стечајног поступка, онда ће се стечај отворити само ако предлагач вероватним учини, да постоји који захтев за побијање. Пре него што суд предлог одбије, преслушаће предлагача.

§ 77. — Кад дужникова имовина по свој прилици неће бити довољна за покриће трошкова стечајног поступка, стечај ће се ипак отворити, ако предлагач вероватним учини, да постоји који захтев за побијање или ако веровник да примерен предујам на име трошкова. Такав предујам може суд тражити, ма да је вероватним учињено да постоји који захтев за побијање. Накнада овог предујма може се остварити само као дуг стечајне масе.

Ако се стечај не отвори због тога, што дужник нема довољно имовине, суд ће свој закључак објавити у новинама, које су одређене за службена објављивања стечајног суда и, по предлогу којег веровника, дужнику наложити проказну (откривајућу) заклет-

ву (§ 111.). Ако се приликом полагања ове заклетве открије да дужник има довољно имовине, онда веровник може без обзира на наређење § 71. става 3. наново предложити да се стечај отвори.

Правни лекови.

§ 78. — Против закључка стечајног суда, којим је стечај отворен или предлог за отварање стечаја одбијен, могу поднети рекурс сва лица, у чија права дира то решење. Рекурсом се не одгађа извршење закључка, којим је стечај отворен.

Објава о отварању стечаја.

§ 79. — Отварање стечаја објавиће се прогласом (едикт). Проглас мора садржавати:

1. означавање суда, који је стечај отворио;
2. име и презиме (фирму), занимање и боравиште дужниково као и седиште његовог предузећа;
3. име и службено седиште стечајног судије;
4. име и адресу управитеља стечајне масе;
5. место, дан, час и сврху првога збора веровника, с позивом да донесу исправе, којима ће своје тражбине вероватним учинити;
6. позив стечајним веровницима да своје тражбине пријаве у одређеном року, ма да о њима тече парница, као и кратко објашњење о правним последицама, које би наступиле, ако пропусте рок за пријављивање или ако

не пријаве суду пуномоћника за примање до-
става (§ 116.);

7. место, дан и час општег рочишта за
испитивање тражбина;

8. опомену лицима, која имају предмете
стечајне масе или су дужници стечајног дуж-
ника, да му ништа не изруче нити плате, већ
да дотичне ствари односно дуг и своја из-
лучна и разлучна права одмах пријаве упра-
витељу стечајне масе;

9. новине одређене за даља објављивања.

Суд ће одредити: први збор веровника
по правилу најдаље за петнаест дана после
отварања стечаја, рок за пријављивање траж-
бина по правилу за тридесет до деведесет
дана после отварања стечаја, а опште рочи-
ште за испитивање пријављених тражбина по
правилу најдаље за петнаест дана после про-
тека рока за пријављивање.

§. 80. — Проглас ће се прибити на суд-
ској табли стечајнога суда истог дана, кад
је стечај отворен и потврдница о томе при-
ложиће се списима. Осим тога проглас ће се
прибити на судској табли онога среског су-
да, код којег стечајни судија има своје служ-
бено седиште, а ако се пребивалиште дужни-
ково или седиште његовог предузећа нала-
зи изван седишта стечајног суда, онда ће
се проглас прибити и на судској табли тих
места.

Ако у месту, где се налази станиште
(пословни настан) дужника, чија је фирма у-
писана у трговачки или задружни регистар
или који је протоколсан као трговац, по-
стоји берза или је дужник члан или посе-

тилац које берзе, проглас ће се прибити и у
дотичној берзанској просторији.

§ 81. — У исто време мора се по један
отпавак прогласа доставити свима стечајним
веровницима, чије су адресе познате, надлеж-
ној пореској власти и државном правобрани-
ошћу.

Један извод из прогласа објавиће се у
новинама, које су одређене за службено об-
јављивање стечајног суда.

Уосталом, за објаву прогласа и за све
друге објаве вреде прописи § 311. став 2. и
3. Законика о сутском поступку у грађанским
парницама. Овакве се објаве стављају у нови-
нама само у изводу.

Бележење отварања стечаја.

§ 82. — Стечајни судија постараће се
да се отварање стечаја, уз назначење дана,
којега је стечај отворен, забележи: у јавним
књигама код дотичних непокретнина и упи-
саних тражбина стечајног дужника, затим у
трговачком односно задружном регистру, ако
је његова фирма у тај регистар уписана, а
према потреби и у свима другим регистрима,
у којима је какво право стечајног дужника
уписано, као и у пленидбеним записницима
(пописима) о извршењима против стечајног
дужника.

*Мере обезбеђења и обавештавање о отварању
стечаја.*

§ 83. — Стечајни суд предузеће све ме-
ре, које су потребне у циљу обезбеђења ма-

се, а нарочито може ставити у притвор дужника, ако сумња да ће побећи.

У исто време кад се стечај отвори, стечајни суд мора о томе известити пошту, телеграф, царинарницу, паробродске и железничке станице, које долазе у обзир с погледом на стан дужников и на место његовог предузећа, као и ваздухопловну дирекцију. Ове власти и станице дужне су све пошиљке управљене на дужника, издавати управитељу стечајне масе све дотле, док суд противно не нареди. Управитељ стечајне масе допустиће стечајном дужнику да прегледа поменути пошиљке и предаће му оне, које се не тичу стечајне масе.

Банке, кредитни заводи и установе за чување, код којих дужник има какву оставу, тражбину или касу (сеф), којима он сам или с другим заједнички располаже, стечајни суд обавестиће о отварању стечаја с тим, да допусте располагање оставом, потраживањем или сефом само по одобрењу стечајног судије.

Ако је дужник у јавној служби, о стечају ће се известити његова претпостављена власт.

Министар правде може наредити још и даља обавештења о отварању стечаја.

Објава о скинућу стечаја.

§ 84. — Ако је рекурс, против закључка, којим је стечај отворен, правноснажно уважен, онда се скинуће стечаја мора објавити на исти начин као и отварање стечаја; по један отправак закључка о скинућу стечаја доставиће се властима и установама, које су биле обавештене о отварању стечаја.

У исто време постараће се стечајни судија да се забелешке, извршене у смислу § 82., бришу и да се опозову наредбе, којима је дужнику одузето слободно располагање имовином.

ТРЕЋИ ОТСЕК. ОРГАНИ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА.

Стечајни судија.

§ 85. — Стечајни суд одредиће једног од својих судија за стечајног судију. Из разлога целисходности стечајни суд може за стечајног судију одредити старешину среског суда у својем подручју. Ако стечајни судија буде спречен, замениће га судија, који му је иначе одређен за заменика.

Стечајни судија водиће стечајни поступак као судија појединац и вршиће надзор над пословањем лица, којима је поверено управљање стечајном имовином. Он је нарочито позван, да доноси све судске наредбе и одлуке, у колико их овај закон не ставља у надлежност стечајног суда.

Стечајни суд може у свако доба прегледати пословање стечајног судије, од њега тражити извештаје као и из важних разлога смени га и на његово место одредити другога стечајног судију.

Стечајном судији морају сви судови и друге власти без одлагања указивати правну помоћ.

Управитељ стечајне масе.

§ 86. — Стечајни суд по службеној дужности поставља управитеља стечајне масе при-

ликом отварања стечаја и кад год се упразни место управитеља.

За управитеља стечајне масе постављаће се непорочно, поуздано лице, које је стручно с обзиром на особеност или врсту стечајне масе. На питање суда у погледу означених својстава лица морају власти и дотичне сталешке организације без одлагања одговорити.

За управитеља стечајне масе не могу бити постављена лица поменута у § 34., а тако исто ни она лица, која су раније, као управитељи, била смењена са дужности због неуредности.

Ако је постављен за управитеља адвокат или јавни бележник, онда он може одбити примање дужности само из важних разлога, којих оправданост цени стечајни суд.

Стечајни суд издаће управитељу стечајне масе декрет о постављењу, а стечајни судија узмеће од њега свечано обећање, да ће савесно вршити своју дужност.

Ближа наређења о избору управитеља стечајне масе може прописати Министар правде.

Дужности и одговорност управитеља.

§ 87. — Управитељ стечајне масе дужан је: да изнађе стање стечајне масе; да прибегне и обезбеди масину имовину; да се постара за утврђивање дугова и то нарочито испитивањем пријављених захтева; да води партице, које се у целисти или делимично односе на стечајну масу; да, према посебним интересима појединих учесника у стечају, штити заједничке интересе стечајних веровника; да

води послове стечајне масе с марљивошћу коју мора имати по своме положају, вештини, обрту и занату и према врсти поверених му послова, и да стечајном судији полаже тачан рачун о своме пословању.

Управитељ стечајне масе одговара свима учесницима у стечају за штету, коју им нанесе вршењем службе противно својој дужности.

Овлашћења управитеља.

§ 88. — У одношају према трећим лицима управитељ стечајне масе, осим случајева поменутих у §§ 128. и 129., по сили свога постављења, овлашћен је да предузме све правне послове и правна дела што их изискује сврха његовог постављења, уколико стечајни судија у поједином случају не ограничи његову власт и трећа лица о томе не извести.

Ако је управитељу стечајне масе потребна нарочита легитимација за предузимање извесног посла или правног дела, стечајни судија издаће му је од случаја до случаја.

Захтеви управитеља.

§ 89. — Управитељ стечајне масе има право на накнаду издатака, које је за масу учинио у готовом новцу, као и на награду за свој труд.

§ 90. — Управитељ стечајне масе не сме ни у којем случају сам своју награду наплаћивати из стечајне масе нити сме на рачун

својих захтева задржати што од новца, који прими или наплати за масу. Управитељ стечајне масе може, по одобрењу стечајног судије, потрошити од масиних новаца колико је потребно за измирење готових издатака при вођењу масиних спорова, о чему ће поднети тачан рачун с потребним доказима.

Надзор над управитељем.

§ 91. — Стечајни судија има право да од управитеља стечајне масе тражи усмене или писмене извештаје и објашњења као и да прегледа његове рачуне и списе и врши потребне извиђаје.

Стечајни судија може наредити управитељу стечајне масе, да о извесним питањима тражи упуства од веровничког одбора, а ако такав одбор није постављен, онда му може сам издати таква упуства.

Ако управитељ стечајне масе не испуњава уредно своје дужности, може га стечајни суд, по предлогу стечајног судије, новчаном казном до пет хиљада динара нагонити на тачно вршење његове дужности, а у хитним случајевима може на његову опасност и трошак поставити нарочитог управитеља за вршење појединих послова.

Пошто преслуша стечајног судију, а, по потреби, и веровнички одбор, стечајни суд може, из важних разлога, управитеља стечајне масе разрешити од дужности. Пре одлучивања, ако је могуће, преслушаће и управитеља стечајне масе.

Заменик управитеља.

§ 92. — Из разлога целисходности може се управитељу стечајне масе поставити заменик, који ће га заступати, кад је спречен. За заменика вреде иста наређења као и за управитеља стечајне масе.

Посебни управитељи.

§ 93. — Ако обим послова или различита особеност или врста појединих делова стечајне масе изискује, могу се уз управитеља стечајне масе поставити посебни управитељи за извесне гране управе, а нарочито за управљање непокретнинама и рудницима. За њихова права и дужности вреде, у кругу поверене им управе, иста наређења као и за управитеља стечајне масе.

У случају да је пре отварања стечаја била издејствована принудна управа, за нарочитог управитеља биће постављен дотадањи принудни управитељ, осим ако важни разлози не захтевају да се за нарочитог управитеља постави друго лице.

Ако су разлучни веровници издејствовали принудну управу тек после отварања стечаја, онда ће се већ постављеном нарочитом управитељу стечајне масе по правилу поверити и послови принудног управитеља.

Избор управитеља.

§ 94. — На првом или којем доцнијем веровничком збору, сазваном ради овог питања (§ 100. ст. 3.), веровнички збор може предложити, да се смени управитељ стечајне масе

и на његово место постави друго лице, које је збор изабрао.

Стечајни суд може овај предлог одбити, ако сматра да је избор с обзиром на личност изабраног незгодан или да је промена у особи управитеља стечајне масе штетна по заједничке интересе стечајних веровника.

Постављање новог управитеља стечајне масе мора бити објављено.

Веровнички одбор

§ 95. — На првом или којем доцнијем веровничком збору (§ 100. ст. 2.) може се изабрати веровнички одбор. Он се састоји из три, а највише из пет чланова и потребног броја њихових заменика. Ако буде потребно, извршиће се нови избор или попунити упућена места.

Веровници, који су са својим предлогом у овом избору остали у мањини, и којих тражбине износе најмање једну четвртину укупног износа тражбина, које припадају присутним веровницима, могу захтевати да уђе у веровнички одбор, осим изабраних лица, још једно, које они буду наименовали, као члан, а једно друго као његов заменик.

За чланове веровничког одбора и њихове заменике могу бити изабрана и таква физичка и правна лица, која нису стечајни веровници.

За вршење својих дужности може сваки изабрани члан одредити заступника на своју опасност и свој трошак.

Изабрани чланови веровничког одбора, који су стечајни веровници, могу избор од-

бити само из важних разлога, којих оправданост просуђује стечајни суд.

Избор у веровнички одбор може опозвати веровнички збор апсолутном већином гласова; но ако је у питању од мањине изабрани члан или заменик, веровнички збор може избор опозвати само таквом већином гласова, која би премашила већину од три четвртине гласова. Тако исто и стечајни суд може из важних разлога сменити чланове веровничког одбора, а нарочито ако они занемарују своју дужност.

Избор веровничког одбора потврђује стечајни суд; он може из важних разлога и ускратити потврду. Стечајни судија може поставити веровнички одбор, за време док суд не потврди изабрани веровнички одбор, а тако исто и онда, кад тај одбор још није изабран. Тај привремени веровнички одбор може опозвати сам стечајни судија.

§ 96. — Седнице веровничког одбора сазива стечајни судија или управитељ стечајне масе, а морају се увек сазвати, кад то предложи већина чланова одбора. Позиви за седницу доставиће се свакоме члану веровничког одбора као и заменицима; али ови последњи имају право на гласање само ако је који члан отсутан. Закључак је онда правноваљан, кад за њ гласа апсолутна већина свих чланова веровничког одбора; но ако се гласови деле, одлучује управитељ стечајне масе. Гласати се може и писмено.

У својој властитој ствари нико не може гласати.

*Дужности, одговорност и награђивање
веровничког одбора.*

§ 97. — Дужности веровничког одбора јесу:

1. да врши надзор над пословањем управитеља стечајне масе и да га, по потреби, у томе пословању потпомаже; ради тога одбор има право у свако доба од управитеља стечајне масе тражити, да га упозна са стањем масе, а по потреби да му о томе стању поднесе писмени извештај с потребним доказима;

2. да од времена на време, било из сопствених побуда или по наредби стечајног судије, нареди, да бар два члана прегледају стање готовине и рачунских исправа.

Ствари, које припадају стечајној маси, могу чланови веровничког одбора сами или преко трећих лица прибављати само на јавној продаји (дражби) или на предлог за преузимање у смислу закона о извршењу и обезбеђењу и то по одобрењу веровничког збора.

Члановима веровничког одбора одговарају свима учесницима у стечају за сваку штету, коју би им нанели прекршајем наређења става другог или неуредним вршењем својих дужности. Стечајни судија може их новчаном казном до хиљаду динара нагонити, да уредно врше своје дужности.

§ 98. — Чланови веровничког одбора немају право на награду за свој труд; али издаци које буду учинили по масиним пословима, а који су били потребни (§ 39.), ис-

платиће им се, уколико је могућно, одмах из масине готовине.

Ако би се члановима веровничког одбора, наредбом стечајног судије или закључком веровничког збора, поверили нарочити послови, стечајни судија може им одредити примерену награду с обзиром на обим послова, уложени труд и постигнути успех.

Права стечајног судије кад нема веровничког одбора.

§ 99. — Све док не буде постављен веровнички одбор, стечајни судија има све дужности веровничког одбора. Уколико овај закон наређује, да је за предузимање послова потребан пристанак веровничког одбора, стечајни судија може тражити да веровнички збор о томе одлучи.

Веровнички збор.

§ 100. — Стечајни судија сазива збор стечајних веровника и њиме руководи.

Веровнички збор нарочито се сазива кад год управитељ стечајне масе, веровнички одбор или најмање два стечајна веровника, чије тражбине према оцени стечајног судије износе најмање једну четвртину свију пријављених стечајних тражбина, предложи да се сазове веровнички збор. У предлогу мора бити изложено о чему ће се на збору расправљати.

Сазивање збора мора се објавити с назначењем предмета, о којима ће се на збору расправљати. Објављивање није потребно, кад веровнички збор одлучи да се расправа одложи

и доцније настави и уједно утврди место, дан и час наредне расправе.

О предметима, који нису на овај начин објављени, не може се на збору правноваљано закључивати. Од овога се изузима закључак о предлогу, да се сазове нов веровнички збор.

Право на гласање у веровничком збору.

§ 101. — За доношење правноваљаних закључака веровничког збора, који је сазван после општег рочишта за испитивање тражбина, потребно је присуство најмање два веровника, којих тражбине, овлашћене на гласање, претстављају најмање једну четвртину износа свију тражбина, пријављених у стечај.

За закључак и за вршење избора потребна је апсолутна већина гласова, која се израчунава према износу тражбина.

Уколико овај закон што друго не наређује, рачунаће се само гласови оних стечајних веровника, који су дошли на веровнички збор.

Осим избора, нико не може у својој ствари гласати.

§ 102. — На учествовање у гласању овлашћени су веровници, чије су стечајне тражбине утврђене.

Уколико ће се признати право на гласање по тражбинама, које још нису испитане, или су оспорене или уветне, одлучује по испитивању и преслушању странака стечајни суд или, ако тражбина не прелази двадесет хиљада динара, стечајни судија.

То исто вреди и за тражбине разлучних веровника и за тражбине веровника трговачких друштава пријављене у стечај лично одговорнога другара. Право на гласање по оваквим тражбинама признаје се само за онај део тражбина, који вероватно није другим остваривањем покривен.

Рекурс против такве одлуке није допуштен; али одлуку може стечајни судија, односно стечајни суд (став 2.), по предлогу у свако доба изменити.

§ 103. — Стечајни веровници, који су стекли какву тражбину путем уступљења, извршеног после отварања стечаја, немају права на гласање по овој тражбини, осим ако су ту тражбину преузели на основу обавезе, настале пре отварања стечаја.

Одлагање и забрањивање да се изврше закључци веровничког одбора или збора.

§ 104. — Управитељ стечајне масе мора закључке веровничког одбора без одлагања доставити стечајном судији.

Стечајни судија може одложити извршење закључака веровничког одбора, док веровнички збор не донесе закључак о дотичном предмету.

§ 105. — Стечајни суд може одбити извршење којег закључка веровничког одбора или веровничког збора, ако је закључак у противности са заједничким интересима стечајних веровника; у хитним случајевима, стечајни суд

може закључак заменити својом наредбом, у циљу да се отклони очевидна штета, која би иначе настала.

ЧЕТВРТИ ОТСЕК. УТВРЂИВАЊЕ СТЕЧАЈНЕ МАСЕ.

Поис и процена.

§ 106. — Стечајни судија ће сам или, по његовој наредби, управитељ стечајне масе или онај, којег суд овласти, саставити пописник и то, ако је без знатног одлагања тога посла могућно, у присуству дужника.

Заједно с пописивањем по правилу се врши и процена, али процена може бити одложена, ако стечајни судија то сматра за целисходно. Довољно је да се ради процене позове само један стручњак; али и то није потребно, ако један или више чланова веровничког одбора, по пристанку стечајног судије, сами процену изврше.

На процену непокретнина сходно ће се примењивати прописи закона о извршењу и обезбеђењу.

Уредбом се могу прописати ближа наређења о пописивању као и о процењивању појединих врсти ствари.

а) у погледу туђих ствари и ствари, које држе друга лица.

§ 107. — Ако се посумња, да ли извесне ствари припадају стечајној маси, морају се ипак пописати, но ако трећа лица на њих полагају захтев, то се има у пописнику забележити.

Ко држи ствари, које припадају стечајној маси, мора, чим дозна да је стечај отворен, о томе извести управитеља стечајне масе и допустити да се дотичне ствари попишу и процене, иначе одговара за штету, која би настала његовом кривњом.

Ко је за време последње године пре отварања стечаја стекао тражбине стечајног дужника по књигама, мора, кад то тражи управитељ стечајне масе, овоме дати списак тих тражбина, као и обрачуне у погледу оних износа, који су били на рачун дотичних тражбина већ отплаћени.

Стечајни судија може издати потребне наредбе, како ће се извести оно што је у предњим ставовима наређено.

б) у погледу наслетстава.

§ 108. — Ако је стечајном дужнику још пре отварања стечаја припало какво наслетство, али му до дана кад се стечај отвори није још уручено, онда ће се унети у пописник стечајне масе само оно, што припада стечајном дужнику према расправи заоставштине.

Ако је и над заоставштином отворен стечај, онда ће се овај стечај одвојено спровести.

Ова наређења примењиваће се и на наслетства, која стечајном дужнику припадну за време док тече стечајни поступак.

Дужности стечајног дужника.

§ 109. — Стечајни дужник мора управитељу стечајне масе дати сва објашњења, која су му потребна за пословање.

Саисак имовине и биланс.

§ 110. — Ако стечајни дужник није предао суду тачан списак имовине, пре него што му је стечај отворен, стечајни судија позваће га да то одмах учини.

У списку се морају навести поједини предмети имовине као и тражбине с напоменом, да ли се и уколико се могу наплатити, а тако исто и сви дугови с означењем адреса веровника и сродничких веза које би, по рођењу или по тазбини, постајале између дужника и веровника.

Ако је стечајни дужник поднео биланс, управитељ стечајне масе мора га испитати и исправити. У противном случају може стечајни судија наредити управитељу стечајне масе, да он сам састави биланс, држећи се наређења § 106. става 2.

§ 111. — Стечајни дужник мора својеручно потписати списак имовине или биланс, који је поднео, и уједно понудити заклетву о томе, да су његови подаци о активном и пасивном стању истинити и потпуни као и да од своје имовине није ништа прикрио (проказна заклетва).

Чим активно стање буде пописником утврђено, стечајни ће дужник положити проказну заклетву, кад то управитељ стечајне масе или који веровник предложи или кад то нареди стечајни судија. Рочиште за полагање заклетве објавиће се на судској табли. На рочиште ће се позвати управитељ стечајне масе, чланови веровничког одбора и онај, који је предложио да се положи заклетва.

§ 112. — Ако је стечајни дужник каква заоставштина, трговачко друштво или правно лице, стечајни ће судија одлучити да ли ће проказну заклетву положити сви или који од наследника, од лично одговорних другара или од ликвидатора, односно од лица, овлашћених за заступање правног лица.

Мере у погледу особе стечајног дужника.

§ 113. — Стечајни судија може наредити да се стечајни дужник силом доведе, ако се не одазива позивима. Тако исто може га ставити у притвор, ако он без оправданог разлога упорно неће управитељу стечајне масе да даде објашњења у смислу § 109., ако неће да положи проказну заклетву или неће да поднесе списак имовине или биланс, или ако је притвор потребан ради обезбеђења стечајне масе, или за то да би се спречиле сплетке, које би за веровнике могле бити штетне.

Притвор се има извршити по прописима закона о извршењу и обезбеђењу. Притвор, који је стечајни судија наредио, може трајати најдуже шест месеци. Трошкови око извршења притвора јесу део стечајних трошкова.

Пре него што стечајни судија одлучи, да се стечајни дужник стави у притвор или да се укине притвор, мора преслушати веровнички одбор, ако је то могуће без опасности за постигнуће сврхе таквих мера.

*ПЕТИ ОТСЕК. УТВРЂИВАЊЕ ЗАХТЕВА.**Остваривање тражбина.*

§ 114. — Стечајни веровници морају своје тражбине пријавити у стечај по следећим на-

ређењима и онда, кад о њима већ тече парница.

Ако се стечај отвори како над имовином јавног или командитног друштва, тако и над засебном имовином којег од лично одговорних другара трговачког друштва, веровници друштвени моћи ће пријавити своје тражбине и у засебни стечај таквога другара, али они могу отуда примити само онолико, за колико не буду намирени из масе друштвенога стечаја. У таквом случају њихове тражбине, које су утврђене у друштвеном стечају, сматраће се као утврђене и у засебним стечајима лично одговорних другара. Напротив, лични веровници појединих другара немају право пријавити своје тражбине у друштвени стечај.

Кад је стечају претходно поступак за поравнање ван стечаја (§ 1. ст. 2.), онда ће се тражбине пријављене у поступку за поравнање сматрати као да су пријављене у стечају, ако је веровник у својој пријави навео исплатни ред, који он захтева за случај да се доцније стечај отвори.

Садржина пријава.

§ 115. — У пријави мора бити означен износ тражбине као и чињенице, на којима се она заснива; осим тога мора се означити захтевани исплатни ред и тако исто и доказна сретства, која служе за доказивање тражбине.

При пријављивању тражбине, о којој већ тече парница, мора се навести парнични суд и ознака списка.

Разлучни веровници, који своје тражбине и као стечајни веровници желе да остваре,

морају приказати стање ствари и тачно означити предмет, на који се односи њихов разлучни захтев и навести износ, до којег ће њихове тражбине бити, по свој прилици, покривене разлучним правом.

Подношење пријава и поступак с њима.

§ 116. — Тражбине се пријављују суду, код којег стечајни судија има своје службено седиште.

С пријавом тражбине у стечај трговачког друштва може веровник спојити и пријаву исте тражбине у стечај другара.

Писмена пријава подноси се у два примерка. Њима се прилажу преписи исправе, кад је она поднесена у изворнику.

Стечајни веровници, који своје пребивалиште или своје станиште (пословни настан) имају у иностранству, морају именовати суду пуномоћника за доставе, који пребива у нашој држави, иначе њега ће поставити стечајни судија на трошак и опасност стечајног веровника.

Један примерак поднеска или службени препис пријаве, дате на записник, као и преписи прилога достављају се управитељу стечајне масе. Ако је стечају претходно поступак за поравнање ван стечаја (§ 1. став 2.), онда управитељ поравнања мора поменути писмена, које му је доставио судија поравнања, предати управитељу стечајне масе.

Учесници у стечају могу прегледати пријаве и њихове прилоге.

Управитељ стечајне масе уносиће пријављене тражбине по захтеваним исплатним ре-

довима у посебан списак (списак пријава), који се има поднети стечајном суду.

Испитивање тражбина.

§ 117. — На опште рочиште за испитивање тражбина морају доћи управитељ стечајне масе и, ако је могућно, стечајни дужник. На то рочиште морају се донети, у колико је то могућно, пословне књиге и забелешке стечајног дужника.

Пријављене тражбине испитиваће се по редовима, а у сваком реду по времену пријаве.

Управитељ стечајне масе мора се, у погледу сваке пријављене тражбине, одређено и безусловно изјаснити о њезиној исправности и о исплатном реду.

Стечајни дужник може оспорити исправност пријављених тражбина, али не и њихов исплатни ред.

Стечајни веровници, чије су тражбине утврђене, или им је признато право на гласање, могу оспорити како исправност тако и исплатни ред пријављених тражбина.

§ 118. — Све дотле док расправа за испитивање тражбина још није закључена, може веровник захтевати за своју пријављену тражбину други неки исплатни ред.

Проширења или измене пријављене тражбине допуштене су, ако се њима не отежава испитивање.

Тражбине, које су пријављене тек пошто је рок за пријављивање протекао, узеоће се у претрес још на општем рочишту за испитивање, уколико то не отежава свршетак испитивања.

Записник о рочишту за испитивање пријављених тражбина. Саисак пријава.

§ 119. — Резултат испитивања унеће се у списак пријава.

Овај списак важи као саставни део записника, који се мора саставити на самом рочишту за испитивање. Веровници могу захтевати оверене изводе из списка пријава.

Накнадне пријаве.

§ 120. — За тражбине пријављене пошто је протекао рок за пријављивање, а које нису биле узете у претрес на општем рочишту за испитивање, одредиће стечајни судија нарочито рочиште. Наређења § 117. става 1. примењиваће се и овде.

Стечајни судија позваће веровнике на ово рочиште објавом или посебним позивом. Трошкови, који би настали услед овог позивања и услед изјашњавања управитеља стечајне масе, биће разрезани на веровнике, који су пропустили општи рок за пријављивање; при том разрезавању водиће се рачуна о висини пријављених тражбина.

Веровници, чије се тражбине узимају у претрес тек на нарочитом рочишту за испитивање, не могу оспоравати раније већ испитане тражбине.

Утврђивање тражбина.

§ 121. — Тражбина се сматра за утврђену у стечају, ако ју је управитељ стечајне масе признао, а нико ју од стечајних веровника за то овлашћених није оспорио.

Оспоравање стечајног дужника забележиће се у списку пријава; али то оспоравање, с обзиром на стечај, нема никаквог правног учинка.

У погледу оних тражбина, које је пријавио управитељ стечајне масе као стечајни веровник, изјасниће се његов заменик или ако овога нема, изјасниће се, у смислу § 117. ст. 3., скрбник кога постави стечајни судија.

Ако је стечају претходио поступак за поравнање ван стечаја (§ 1. ст. 2.), онда је дужник везан за своје изјаве, које је он у смислу § 20. Закона о принудном поравнању ван стечаја дао о признању или непризнању тражбина, саопштених му од управитеља поравнања. Ако се он о којој тражбини у поступку за поравнање није изјаснио у одређеном року онда он ову тражбину не може оспоравати у стечају.

Оспорене тражбине.

§ 122. — Веровници чије су тражбине остале оспорене у погледу исправности или исплатног реда, могу утврђења тих својих тражбина, уколико је парница допуштена, остварити тужбом, која се мора управити против свих оних лица, која су ту тражбину оспорила (§ 115. Законика о сутском поступку у грађанским парницама). Тужбено тражење мора се заснивати само на оном основу, који је био наведен у пријави и на рочишту за испитивање; тамо наведени износ не сме се повисити.

Кад се оспорава тражбина, која је извршена, онда мора тужбу поднети онај, који је тражбину оспорио.

О исправности тражбине, у погледу које парница није допуштена, одлучиће надлежна власт, али о исплатном реду одлучиће у сваком случају стечајни суд.

Стечајни судија одредиће рокове, у којима се мора оспорени захтев код суда или друге надлежне власти остваривати и упозориће учеснике на правне последице, које би настале, ако се ти рокови пропусте (§§ 143. став 3., 146. став 2. и 179. став 2.); рок мора износити најмање месец дана.

Стечајне веровнике, чије су тражбине остале оспорене, било у погледу исправности било у погледу исплатног реда, а који нису присуствовали рочишту за испитивање, стечајни судија известиће уколико су њихове тражбине оспорене.

Надлежност за тужбе по оспореним тражбинама.

§ 123. — За расправу и одлучивање по правним споровима о исправности и о исплатном реду стечајних тражбина надлежан је искључиво стечајни суд и онда, кад би такав спор, покренут изван стечаја, спадао у надлежност којега нередовног суда; но тим наређењем се не дира у опште прописе о надлежности судова за тужбе, којима се остварују разлучни и излучни захтеви као и дугови стечајне масе.

Учинак одлуке.

§ 124. — Правноснажне одлуке о исправности и исплатном реду оспорених тражбина

дејствују према свима стечајним веровницима и онда, кад управитељ стечајне масе у дотичној парници није учествовао.

Парнични трошкови сматраће се као део трошкова опште масе, уколико је управитељ стечајне масе дотичну тражбину оспорио. Али парнични суд може наложити управитељу стечајне масе, да накнади стечајној маси парничне трошкове, ако је он из обести оспоравао тражбину или је парницу на такав начин водио.

Ако управитељ стечајне масе није учествовао у парници, веровници, који су дотичну тражбину оспорили, имаће право да траже накнаду трошкова из стечајне масе утолико, уколико је маса од вођења парнице имала користи.

Примењивиње прописа на парнице које су у шоку.

§ 125. — Наређења §§ 122. и 124. важе и за настављање парничног поступка и одлучивање у парницама против стечајног дужника, које су биле у току још пре отварања стечаја, али су биле прекинуте отварањем стечаја. Стечајни суд може, по предлогу, из разлога целисходности, наредити да се такве парнице код њега наставе. Против ове наредбе нема места правном леку.

Судска власт за правне спорове, који се морају водити код стечајног суда.

§ 126 — У правним споровима, који се морају водити код стечајног суда, расправљаће и одлучиваће судија појединац по прописима, који вреде за поступак пред среским

судовима (§§ 523. до 547. Законика о сутском поступку у грађанским парницама), ако вредност спорног предмета не прелази дванаест хиљада динара; у осталом вреде наређења § 6. Законика о сутском поступку у грађанским парницама.

ШЕСТИ ОТСЕК. РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ СТЕЧАЈНЕ МАСЕ И ПОЛАГАЊЕ РАЧУНА.

Пословање управитеља стечајне масе.

§ 127. — Управитељ стечајне масе уновчиће имовину, која припада маси, и готов ће новац уложити на камате. При свима важним наредбама и располагањима мора тражити да веровнички одбор одлучи, и то нарочито кад је у питању настављање или затварање радње стечајног дужника или отуђивање покретних ствари из слободне руке, а које отуђивање није последица самог настављања радње, или кад је у питању сутско остваривање тражбина, за које постоји сумња да се могу наплатити. Ако је могућно, управитељ стечајне масе преслушаће и стечајног дужника. У хитним случајевима може сам стечајни судија допустити такве мере.

Управитељ стечајне масе овлашћен је да поднесе тужбе ради побијања и да ступи у парнице ради побијања, које су у току, кад се стечај отвара, и то по одобрењу стечајног судије. Стечајни судија преслушаће пре него донесе своју одлуку веровнички одбор.

Послови зависни од одобрења веровничког одбора.

а) с обзиром на вредност предмета.

§ 128. — Ако је у питању вредност, која прелази двадесет хиљада динара, потребно је одобрење веровничког одбора за одлуку:

1. о отуђењу непокретнина, бродова, ваздухоплова или користоносних повластица из слободне руке;

2. о склапању поравнања као и уговора о избраном суду;

3. о уновчењу права на текућа берива, ренте и периодичне чинидбе, које припадају за неодређено време;

4. о испуњењу или раскинућу правних послова стечајног дужника;

5. о одбијању наслетства, легата и наме-на међу живима;

6. о признању различних и излучних захтева, даље захтева за пребијање дугова стечајне масе као и о искупљивању заложених предмета.

б) без обзира на вредност предмета.

§ 129. — За отуђење предузећа стечајног дужника или његовог удела у неком предузећу као и за отуђење целог стоваришта робе или појединих његових делова или појединих партија робе, потребно је одобрење веровничког одбора и стечајног судије без обзира на вредност предмета. Ова отуђења ваља по правилу извршити тек пошто буду објављена у новинама, које су одређене за службена објављивања стечајног суда, а по потреби и у другим новинама.

Преслушање стечајног дужника. Дозвола стечајног суда у хишним случајевима.

§ 130. — Пре него што се донесе одлука о предметима, означеним §§ 128. и 129., стечајни судија преслушаће, ако је то могућно, стечајног дужника.

У хитним случајевима може стечајни суд, кад то предложи управитељ стечајне масе, сам дозволити да се предузму правна дела и послови, који су означени у §§ 128. и 129.

Сушко отуђивање

§ 131. — Ствари, које припадају стечајној маси, морају се по предлогу управитеља отуђити сутским путем, уколико није одређен који други кориснији начин уновчења.

На оваква отуђења сходно се примењују наређења закона о извршењу и обезбеђењу и то са следећим отступањима:

1. управитељу стечајне масе припада полагај тражиоца извршења;

2. не примењују се прописи закона о извршењу и обезбеђењу, по којима се не може предложити нова дражба пре него што протекне пола године од тамо означеног дана;

3. није потребно да се суд држи рока означеног у закону о извршењу и обезбеђењу односно одређивања дражбеног рочишта;

4. примењује се пропис закона о извршењу и обезбеђењу односно тога да није потребна нова процена и онда, кад је непокретна већ била процењена у току стечајног поступка.

Отуђење и деобу куповнине међу различ-них веровнике извршиће суд.

Управитељ стечајне масе може ступити као тражилац извршења у сваки извршни поступак, који тече против стечајног дужника.

Веровнички одбор може, уз одобрење стечајног судије, одлучити, да се одустане од отуђења тражбина, којих наплаћивање обећава само незнатан успех, а тако исто, да се одустане од продаје ствари безначајне вредности, те да се такве тражбине, односно такве ствари, оставе стечајном дужнику на слободно располагање.

Отуђивање ствари на којима постоји различно право.

§ 132. — Ствари стечајног дужника, на којима постоји које заложно право, може управитељ стечајне масе у свако доба исплатом заложног дуга икупити, а код непокретнина исплатом заложног дуга ступити у заложно право. Ово се наређење сходно примењује и на остала различна права.

Ствари, на којима постоји које различно право, могу се без пристанка овлашћеника уновчити само по прописима закона о извршењу и обезбеђењу. Друкчије уновчење допуштено је уз одобрење стечајног судије, кад је утврђено да различни веровник, који на такво уновчење није пристао, може бити потпуно намирен из добивеног износа.

Кад такве ствари држе сами различни веровници, којих су тражбине доспеле, стечајни суд може, по предлогу управитеља стечајне масе, пошто преслуша различне веровнике, одредити примерен рок, у којем они морају дотичне ствари уновчити. Ако се ствари у томе

року не уновче, стечајни суд може наредити да се дотичне ствари изруче управитељу стечајне масе у сврху уновчења. Против овог закључка нема места правном леку.

Наређења предњег става примењују се и на веровнике, који су овлашћени да се намире из залогe и без судске помоћи; али заводи, којима припада ово овлашћење по њиховим правилима, утврђеним било нарочитим законом било одобрењем надлежне власти, дужни су само давати објашњења, која захтева управитељ стечајне масе.

Полагање рачуна.

§ 133. — Управитељ стечајне масе мора свагда, кад то стечајни судија нареди, а најдоцније кад он заврши своје пословање, положити стечајном судији рачун и по потреби приложити рачуну и објашњења.

Стечајни судија испитаће рачун, а по потреби упутиће управитеља стечајне масе да га исправи или допуни. Он може, ради испитивања рачуна, призвати вештаке или поједине чланове веровничког одбора.

Ради претресања рачуна одредиће стечајни судија рочиште, које ће се објавити на сутској табли. На то рочиште стечајни судија позваће управитеља стечајне масе односно новог управитеља, ако је досадашњи измењен, затим чланове веровничког одбора, стечајног дужника и све стечајне веровнике, и то с напоменом да могу прегледати положени рачун и да могу опаске, које би имали, на рочишту изнети или их пре рочишта написмено поднети.

Одобрење рачуна и опаске нањ.

§ 134. — Положени рачун одобриће стечајни судија, ако према исходу испитивања не постоји никаква сумња о његовој исправности и ако нису поднете никакве опаске или је на рочишту била постигнута сагласност и наче одлучује о рачуну стечајни суд, пошто изврши потребна извиђања (§ 185. став 5.). У том погледу парница није допуштена.

Посебан рачун.

§ 135. — Кад је управитељ стечајне масе уједно постављен и за принудног управитеља, онда мора поднети посебан рачун о тој управи по прописима Закона о извршењу и обезбеђењу.

СЕДМИ ОТСЕК ДЕОБА МАСЕ.

Намирење веровника.

§ 136. — Масини веровници морају се намирити, без обзира на стање стечајног поступка, чим су њихови захтеви утврђени и доспели.

Управитељ стечајне масе стараће се да потребни ~~односи~~ буду благовремено на расположењу.

Кад управитељ стечајне масе ускрати или одуговлачи које намирење, масини веровници могу се за помоћ обратити стечајном судији или своје захтеве остваривати тужбом против управитеља стечајне масе.

Нарочито: а) захтеви управитеља стечајне масе.

§ 137. — Управитељ стечајне масе мора, кад заврши своје пословање, пријавити стечајном судији своје захтеве за накнаду издатака у готовом новцу, а тако исто и захтев за награду за свој труд. Стечајни судија може у свако доба управитељу стечајне масе наложити да пријави своје захтеве.

О захтевима управитеља стечајне масе одлучиће стечајни судија, пошто преслуша веровнички одбор; одлука ће се доставити управитељу стечајне масе, стечајном дужнику и свима члановима веровничког одбора. Они могу одлуку стечајног судије побијати рекурсом. Апелациони суд о томе одлучује коначно.

На рачун захтева управитеља стечајне масе, може стечајни судија, пошто преслуша веровнички одбор, дозволити предујмове, које ће одмерити према већ извршеном раду и постигнутом успеху.

Трошкове, које је управитељ стечајне масе имао поводом сутског отуђења ствари и деобе куповнине код стечајног суда, утврдиће тај суд.

§ 138. — Уредбом ће се прописати тарифа са одређеним ставовима за целокупну награду, по којој ће се тарифи одмеравати награда управитељу стечајне масе. При изради тарифе узеће се нарочито у обзир обим и вредност стечајне масе, успех који је постигнут за стечајне веровнике као и стање поступка у време довршене управе.

Од тарифних ставова може се отступити само ако је пословање управитеља стечајне

масе било особито целисходно или везано са изванредним трудом или такво, да се мора једино његовом пословању приписати што је стечај за веровнике завршен у сразмерно кратком времену, са сразмерно мало трошкова и с великим успехом.

Неваљани су уговори управитеља стечајне масе са стечајним дужником или веровницима о висини издатака у готовом новцу као и уговори о награди за његов труд.

б) *Захтеви чланова веровничког одбора.*

§ 139. — О висини издатака у готовом новцу и о награди (§ 98.) што би захтевали чланови веровничког одбора, одлучиће стечајни судија пошто преслуша о томе управитеља стечајне масе.

Наређење § 137. став 2. о достављању и побијању ове одлуке као и наређења § 138. став 3. о неваљаности уговора у погледу висине издатака у готовом новцу и награде, сходно ће се примењивати и овде.

Намирење стечајних веровника.

§ 140. — С намиривањем стечајних веровника може се отпочети тек после општег рочишта за испитивање тражбина; а после општег рочишта, деобе у корист стечајних веровника могу се вршити свагда кадгод буде за то довољно новца у маси.

Сваку деобу извршиће управитељ стечајне масе, тек пошто је о томе преслушао веровнички одбор и добио одобрење стечајног судије.

Проста деоба и деоба на основу деобног нацрта.

§ 141. — У простијим случајевима стечајни судија може, без претходног обавештења стечајних веровника, одобрити деобу, коју је управитељ стечајне масе, уз одобрење веровничког одбора, предложио.

Ако стечајни судија посумња, да ли може одобрити такву деобу, или ако је у питању која тежа деоба, нарочито кад је у питању да ли ће се узети у обзир стечајни веровници, који се имају намирити само према ненамиреном остатку (мањку) њихових тражбина (§ 144.), управитељ стечајне масе поднеће нацрт за деобу, на коју је пристао веровнички одбор.

У нацрту за деобу морају се све тражбине навести по њиховом исплатном реду, даље готовина, која је расположива за деобу, и износи, који падају на сваку поједину тражбину.

Одлучивање о нацрту за деобу.

§ 142. — Стечајни судија мора подношење нацрта за деобу, пошто га испита и по потреби исправи, објавити на судској табли и известити о томе стечајног дужника и стечајне веровнике, с напоменом, да могу нацрт прегледати и своје опаске поднети у року од петнаест дана. Уједно ће стечајни судија известити стечајног дужника и стечајне веровнике, затим управитеља стечајне масе као и чланове веровничког одбора о месту, дану и часу рочишта, на којем ће се поднесене опаске претресати.

Стечајни судија одобриће нацрт за деобу, ако према исходу испитивања не сумња о исправности нацрта, и ако никакве опаске нису биле поднесене или су биле на рочишту повучене; иначе ће одлучити стечајни суд, пошто изврши потребно извиђање (§ 185. ст. 5.). У том погледу парница није допуштена.

Одлука се мора објавити на судској табли и доставити управитељу стечајне масе као и стечајном дужнику. Стечајни суд обавестиће стечајне веровнике само онда, кад су које опаске биле уважене, а иначе обавестиће само оне стечајне веровнике, којих су опаске биле одбачене.

Износи, којих исплата зависи од одлуке о опаскама, морају се до правноснажности одлуке положити суду.

Уважавање оспорених тражбина при деоби.

§ 143. — Ако има оспорених тражбина, онда се могу извршити деобе на остале тражбине у истом исплатном реду само, ако је положен суду износ, намењен измирењу оспорених тражбина.

Ако је положен цео износ оспорене тражбине, онда се могу извршити деобе и на тражбине, које по исплатном реду долазе после оспорене тражбине.

Оспорене тражбине уважиће се само, ако рок за подношење тужбе (§ 122. ст. 4.) још није протекао, или ако је тужба поднесена најдоцније оног дана, када је управитељ стечајне масе ставио предлог за деобу.

Извршне тражбине сматраће се за оспорене само онда, ако је онај, који их је оспорио, на време поднео тужбу.

Уважавање захтева разлучних веровника и оних веровника, којих се тражбине узимају у обзир због мањка.

§ 144. — Стечајни веровници, који су уједно и разлучни веровници, узимају се у обзир при деобама, које се врше пре деобе куповнине из које посебне масе, са целим износом њихових тражбина.

Кад се врши деоба куповине посебне масе после деобе опште стечајне масе, па се при том покаже, да је разлучни веровник, при деоби опште стечајне масе, примио више него што би износио његов удео из опште масе, ако би тај удео био одмерен према висини онога мањка, који је разлучни веровник заиста претрпео при деоби посебне масе, онда се мора вишак непосредно из посебне масе вратити општој маси.

Предње наређење сходно ће се примењивати и на тражбине веровника којега трговачког друштва под стечајем, који су пријавили своје тражбине како у стечај друштва, тако и у стечај лично одговорнога другара.

Стечајни веровници, који су за обезбеђење својих тражбина стекли које имовинске предмете стечајнога дужника, нарочито тражбине по књигама, и стечајни веровници, којима за обезбеђење њихових тражбина служи заложно право на непокретнини стечајног дужника, која се налази у иностранству, узимаће се у обзир само са износом онога мањка, који ће по свој прилици за њих наступити при деоби дотичне посебне масе. Овај мањак морају стечајни веровници управитељу стечајне масе, у року одређеном за подношење опаски, веро-

ватним учинити, а уважиће се само ако га одобри стечајни судија.

Наређење другог става важи и за стечајне веровнике поменуте у ставу 4. Али, ако су ови веровници при деоби опште стечајне масе мање примили него што износи њихов удео, који мора да буде одмерен по висини онога мањка што је при деоби посебне масе заиста наступио, онда ће им се разлика надокнадити из опште стечајне масе.

Полагање новца суду.

§ 145. — Управитељ стечајне масе положиће суду све износе, који су намењени измирењу оспорених тражбина или измирењу тражбина управљених само на обезбеђење, као и износе, који падају на тражбине што се по § 144. став 4. морају измирити само према висини мањка.

То исто важи и за износе, који су намењени уветним тражбинама, осим ако је увет раскидан а веровник даде обезбеђење.

Уважавање доцкан пријављених тражбина при деоби.

§ 146. — Веровници, којих тражбине нису могле да се при којој деоби узму у обзир зато што су доцкан пријављене, могу захтевати да им се, приликом наредне деобе, исплати пре других веровника толики износ, који је потребан да се они намире у истом размену као и други веровници истог реда.

Но такав захтев не припада оним веровницима, којих тражбине при којој пређашњој

деоби нису биле узете у обзир због тога што тужба није била на време поднета (§ 143. ст. 3.).

Извршење деобе.

§ 147. — Извршење сваке деобе мора управитељ стечајне масе доказати стечајном судији.

Завршна деоба.

§ 148. — Ако је маса потпуно уновчена и ако је о свим оспореним тражбинама донесена правноснажна одлука, извршиће се завршна деоба пошто буду утврђени захтеви управитеља стечајне масе и пошто буде одобрен завршни рачун.

Завршна деоба може се извршити само на основу нацрта за деобу у смислу § 141. став. 2. и 3.

За завршну деобу и за даљи поступак примењиваће се наређења §§ 142. до 147.

§ 149. — Завршна деоба не сме се одгађати због тога, што још није утврђено, да ли ће се и у колико ће се вратити у масу износи, положени суду ради покрића којих тражбина.

Ако је невероватно да ће увет наступити и услед тога дотична уветна тражбина за сада нема никакве имовинске вредности, онда се неће положити суду износ, који би пао на ту тражбину.

Веровници, који се намирују по § 144. став 4. само према мањку њихових тражбина, узеће се при завршној деоби у обзир само ако управитељу стечајне масе докажу висину мањка пре него што протече рок, одређен за поднашање опасности, и ако стечајни судија ту висину мањка одобри.

Стечајна имовина или имовина, која постане расположива по завршној деоби или се појави после завршне деобе

§ 150. — Ако, по извршењу завршне деобе, износи, положени суду, постану расположиви за масу, или ако се иначе исплаћени износи врате у масу, онда ће управитељ стечајне масе те износе, на основу нацрта за завршну деобу, разделити, и то по одобрењу стечајног судије. Доказ о тој деоби мора управитељ стечајне масе поднети стечајном судији.

То исто важи и онда, кад се имовински предмети, који припадају стечајној маси, појаве тек онда, пошто је завршна деоба извршена или пошто је стечај скинут.

Стечајни суд, преслушавши, по потреби, управитеља стечајне масе и чланове веровничког одбора, може одустати од накнадне деобе, ако то сматра за целисходно с обзиром на незнатност добивеног износа и на висину трошкова потребних за деобу; у таквом случају оставиће се дотични износ стечајном дужнику.

Скинуће стечаја

§ 151. — Пошто је доказано, да је завршна деоба извршена, суд ће скинути стечај. У погледу скинућа стечаја важе наређења § 84.

ОСМИ ОТСЕК. ПРИНУДНО ПОРАВНАЊЕ.

Предлог за поравнање и почетак поступка.

§ 152. — Све дотле, док тече стечајни поступак, а пре него што је одобрена завршна деоба, може стечајни дужник (§ 176.) предложити да се закључи принудно поравнање.

Предлог за принудно поравнање може стечајни дужник ставити или лично или преко пуномоћника, нарочито овлашћеног за тај посао, и то или пред стечајним судијом на записник или поднеском, који ће потписати стечајни дужник сам или његов нарочити пуномоћник. Препис предлога доставиће се управитељу стечајне масе.

У таквом ће предлогу стечајни дужник одређено назначити, како намерава своје веровнике намирити и обезбедити.

Ако стечајни суд стављени предлог не одбије као недопуштен, онда може стечајни судија, преслушавши управитеља стечајне масе и веровнички одбор, наредити, да се уновчење стечајне масе заустави све дотле, док веровнички одбор не одлучи о стављеном предлогу.

У стечају, отвореном над имовином које привредне и господарске задруге, принудном поравнању нема места.

Недопуштеност поступка за поравнање.

§ 153. — Предлог за принудно поравнање није допуштен:

1. док се стечајни дужник налази у бекству или док неће да поднесе тачан списак имовине (§ 110.) или док не положи проказну заклетву;

2. кад је дужник пошто је постао неспособан за плаћање био правноснажно осуђен због лажног банкрутства;

3. кад садржина предлога стоји у противности с наређењима §§ 161. до 163. или с општим принудним правним прописима.

Претходно испитивање предлога за поравнање

§ 154. — Стечајни суд, преслушавши управитеља стечајне масе и веровнички одбор, може одбити предлог за поравнање у следећим случајевима:

1. кад стечајни дужник у предлогу стечајним веровницима трећег исплатног реда не понуди исплату бар једне петине њихових тражбина, и то најкасније за две године, или

2. кад се не може тачно утврдити имовно стање стечајног дужника због тога, што дужник пословне књиге или забелешке никако није водио или их је неуредно водио, или

3. кад су веровници предлог за принудно поравнање већ једном одбили или кад је стечајни дужник предлог за поравнање повукао, пошто је рочиште за поравнање већ било објављено, или кад стечајни суд није одобрио које већ раније закључено принудно поравнање, или

4. кад је дужник за време последњих пет година већ био у стечају или ако стечај није био отворен само због тога, што дужник није имао довољно имовине или кад је у истом року већ био у поступку за принудно поравнање ван стечаја.

Право на гласање.

§ 155. — Веровницима, у чија права поравнање никако не дира, не припада право на гласање.

По стечајним тражбинама првог и другог исплатног реда припада веровницима право на гласање само онда, кад је управитељ стечајне масе оспорио њихов исплатни ред.

Стечајни веровници, који су стекли тражбину путем уступљења, пошто је стечајни дужник постао неспособан за плаћање, немају по тој тражбини право на гласање онда, кад томе приговори који на гласање овлашћени стечајни веровник, чија је тражбина била пријављена за време док је текао рок за пријављивање.

Али горе поменути приговор може презималац, који тражи право на гласање, обе снажити тиме, што ће доказати да је веровнику, који приговара, пре општег рочишта за испитивање, написмено и уз рок од осам дана, био понуђен искуп његове (приговарачеве) тражбине под подједнако повољним уветима, какви су били признати уступиоцу тражбине, као и да су ти увети одговарали економском стању, у којем се стечајни дужник налазио непосредно пре отварања стечаја, а ако је тражбина раније уступљена, да су ти увети

одговарали економскоме стању стечајног дужника у време уступљења.

Наређења става 3. и 4. не примењују се, ако је стечајни веровник, за чију се тражбину тражи право на гласање, преузео тражбину на основу обавезе настале још пре него што је дужник постао неспособан за плаћање.

О праву на гласање вреде у осталом наређења § 102.

§ 156. — Више стечајних веровника, којима таква тражбина заједнички припада или којих су тражбине сачињавале до времена, кад је дужник постао неспособан за плаћање, једну једину тражбину, имају само један глас; то ће се наређење сходно примењивати и онда, кад на тражбини стечајног веровника постоји које заложно право.

Такви веровници морају се споразумети о томе, ко ће од њих и како ће да врши право на гласање.

Стечајни веровник, који је пријавио више тражбина, има само један глас. Од овога се изузима случај из става 4. § 155.

Рочиште за поравнање.

§ 157. — Рочиште за претресање и закључивање о предлогу за поравнање не може се одржати пре него што је опште рочиште за испитивање пријављених тражбина закључено.

Одређено рочиште мора се објавити, а поред тога морају се нарочитим позивом позвати стечајни дужник и сва она лица, која

ће по садржини предлога преузети какво јемство за дужникове обавезе, као и управитељ стечајне масе, чланови веровничког одбора и остали веровници, који имају право на гласање. Уједно се мора доставити свима стечајним веровницима по један препис предлога за поравнање; потребне преписе за њих мора стечајни дужник поднети.

Стечајни дужник мора на рочиште лично доћи; допушта се да га заступа пуномоћник само онда, кад је он из важних разлога спречен да лично дође и кад стечајни судија нађе, да је дужник свој недолазак довољно оправдао; иначе ће се сматрати да је дужник одустао од предлога за поравнање.

Пошто је рочиште отпочело, стечајни дужник не може више повући предлог за поравнање. Кад нису присутни сви веровници овлашћени на гласање, допуштено је променити предлог за поравнање само, ако промењени предлог за стечајне веровнике није неповољнији него првобитни предлог; то исто вреди и у погледу новог предлога, који стави стечајни дужник, пошто је одбијен његов првобитни предлог.

§ 158. — Пре него што отпочне гласање, изнеће управитељ стечајне масе исцрпан извештај о целокупном економском стању и пословању стечајног дужника, даље о узроцима његове имовне пропасти као и о резултату, који ће се по свој прилици постићи, ако се стечајни поступак спроведе.

Ради припремања извештаја означеног у првом ставу, може стечајни судија, преслу-

шавши управитеља стечајне масе и чланове веровничког одбора, наредити, да вештаци, који су упућени у предметну грану послова, испитају целокупно пословање стечајног дужника. Министар правде може издати ближа наређења о избору и награђивању као и о састављању списка таквих вештака.

Шта треба за пријем предлога за поравнање.

§ 159. — Сматраће се да је примљен предлог за поравнање: ако је за предлог гласала већина стечајних веровника, који су на рочишту лично присутни или заступљени, а који имају право на гласање и ако поред тога целокупна свота тражбина стечајних веровника, који на предлог пристану, износи најмање три четвртине целокупне своте свију тражбина, које дају право на гласање.

Ако се постигне већина гласова само у погледу броја веровника или само у погледу целокупне своте тражбина, може стечајни дужник до закључења рочишта тражити, да се одреди ново рочиште ради поновнога гласања о предлогу. То рочиште стечајни судија одмах ће одредити и усмено саопштити присутним и заступницима отсутних веровника; а све за гласање овлашћене веровнике, који нису били заступљени, позваће нарочитим позивом на ово рочиште.

Веровници на овом рочишту нису везани за своје изјаве дате на пређашњем рочишту.

§ 160. — Лица означена у § 34., узимаће се у обзир при израчунавању већине стечај-

них веровника као и њихове тражбине при израчунавању целокупне своте тражбина само онда, кад гласају против предлога.

То исто вреди и у погледу правних последица поменутих лица, који су тражбине стекли од тих лица после отварања стечаја и за време последњих шест месеци пре отварања стечаја.

Захтеви разлучних и излучних веровника.

§ 161. — Принудно поравнање не дира у захтеве разлучних и излучних веровника.

У погледу захтева управитеља стечајне масе вреде наређења §§ 137. и 138.

Тражбине масиних и стечајних веровника.

§ 162. — Тражбине масиних веровника (§ 45.) као и стечајних веровника првог и другог исплатног реда морају се увек потпуно измирити; њихове тражбине ће се, уколико су утврђене, исплатити, а уколико нису, обезбедити.

Са стечајним веровницима трећег исплатног реда мора се једнако поступати, осим ако веровници, који су поравнањем стављени у неповољнији положај, изречно пристају на то да се неким веровницима даду већа права; тиме се не дира у прописе § 55.

Износи, намењени оспореним тражбинама, морају се обезбедити у истој мери и под истим условима, који су поравнањем утврђени за исплату неоспорених тражбина, ако још тече рок за подношење тужбе, или је тужба поднесена најкасније до почетка рочишта, одређеног за поравнање.

У истом обиму мора се обезбедити и тражбина, коју је само стечајни дужник оспорио; обезбеђени износ постаје расположивим ако веровник у току рока, који је стечајни судија у погледу оспорене тражбине одредио, није поднео тужбу или ако није наставио парнични поступак, који је већ текао у време отварања стечаја.

Уговор, који би стечајни дужник или друго које лице закључило с којим веровником пре него што је принудно поравнање закључено или у времену између закључења и дана, кад је постала правноснажном одлука, којом је одобрено поравнање, нема правне ваљаности, ако се таквим уговором признају дотичном веровнику нарочите користи. Повраћај свега онога што је било дато на основу таквог уговора или на основу обавезе, преузете у циљу да се прикрије такав уговор, може се тужбом тражити у току од три године, али се тиме не дира у право, да се тражи још већа накнада. Као нарочита корист не сматра се, што је којему веровнику за уступљење његове тражбине била дата противвредност, која је одговарала економском стању стечајног дужника, какво је било непосредно пре отварања стечаја, а ако је тражбина била раније уступљена, противвредност, која је одговарала економском стању стечајног дужника у време уступљења.

Право веровника против саобвезаника.

§ 163. — Права, која имају стечајни веровници против порука или садужника стечајног дужника као и против регресних об-

везаника, могу се поравнањем ограничити само онда, кад овлашћеници изречно пристану на то.

Сушко одобрење поравнања.

§ 164. — Принудно поравнање вреди као закључено тек онда, кад га стечајни суд одобри својом одлуком, која мора садржавати битна наређења поравнања. По један отправак ове одлуке, која се мора и објавити, доставиће се свима стечајним веровницима као и осталим учесницима у стечају.

Ускраћење одобрења.

§ 165. — Стечајни суд мора ускратити одобрење закљученог поравнања:

1. ако постоји који од разлога поменутих у § 153.;
2. ако су била повређена наређења, која вреде за поступак и закључење принудног поравнања, осим ако се могу неуредности или недостаци, који су се десили у погледу поступка или закључења поравнања, накнадно исправити или ако то, по околностима појединог случаја, није утицало на закључење поравнања или на његову садржину.

§ 166. — Стечајни суд може ускратити одобрење закљученог поравнања:

1. ако суд нађе, да је поравнање у противности са заједничким интересима стечајних веровника;
2. ако се стечајним веровницима трећег исплатног реда нуди мање од једне трећине

њихових тражбина, а стечајни је дужник то проузроковао својим несавесним или лакоми-сленим пословањем, а нарочито тиме, што није на време предложио отварање стечаја.

Правни лекови.

§ 167. — Против одлуке, којом се принудно поравнање одобрава, има право на рекурс сваки стечајни веровник, који није садужник или порук стечајног дужника; а против одлуке, којом суд поравнање не одобрава, припада право на рекурс стечајном дужнику и свакоме стечајноме веровнику, који није гласао против поравнања.

Правни учинак поравнања.

§ 168. — Стечајни је дужник, услед тога што је суд поравнање одобрио, ослобођен од обавезе да накнади својим веровницима мањак, који су они претрпели или да им доцније да накнаду за друге олакшице, које су му одобрене поравнањем и то, без обзира на то, да ли су веровници учествовали у стечајном поступку или у гласању о поравнању, или да ли су гласали против поравнања или им право на гласање уопште није било признато.

У истом обиму ослобођен је стечајни дужник према поруцима и другим регресним овлашћеницима.

Наређења у поравнању, која су противна прописима првог и другог става вреде само утолико, уколико не стоје у противности са наређењима § 162., а која се односе на то,

да се поравнањем морају признати подједнака права свима веровницима.

Принудним поравнањем може се уговорити да се онда, кад стечајни дужник задоцни са испуњењем поравнања, укидају попусти, који су поравнањем признати, као и све друге олакшице, и то, или само у погледу веровника којих се тражбине не измирују на време, или уопште у погледу свих веровника. Но сматра се да постоји задоцњење у испуњењу поравнања тек онда, ако стечајни дужник није испунио коју доспелу обавезу ма да га је веровник писмено опоменуо и оставио му за испуњење накнадни рок од најмање осам дана.

Учинак уговора, у смислу четвртог става, не протеже се на тражбину, која је за време задоцњења потпуно измирена у износу, који је поравнањем одређен; но ако тражбина није потпуно измирена према поравнању, онда ће се дотична тражбина сматрати за измирену само са оним износом, који наспрам целог износа тражбине стоји у истој сразмери као што стоји по поравнању већ исплаћени износ наспрам износа, којим би се тражбина могла по поравнању исплатити. Тиме се не дира у права, која су поравнањем призната веровницима према стечајном дужнику или према трећим лицима.

Веровници, којих тражбине у поравнању нису узете у обзир само због кривље стечајног дужника, могу, пошто је стечај укинут, тражити од њега исплату својих тражбина у пуном износу.

Тражбине, назначене у § 56. бр. 1., не могу се више остваривати, пошто је порав-

нађе правноснажно закључено. Поравнање не дира у тражбине, поменуте у § 56. бр. 2.; а тражбине поменуте у § 56. бр. 3. могу се остваривати тек пошто је истекао рок утврђен поравнањем за испуњење обавеза из поравнања.

Скинуће стечаја

§ 169. — Стечајни суд скинуће стечај пошто буде стечајном судији поднесен доказ, да је већ дато обезбеђење, које је потребно према наређењима § 169. став 1. и § 162. став 1., или које је у поравнању нарочито наређено.

Уколико поравнањем није наређено, да имовина стечајног дужника ради испуњења поравнања остане у рукама којег поузданика кога су поставили веровници, стечајни дужник ступа у право, да слободно располаже својом имовином, чим се стечај скине. У осталом вреде, у погледу скинућа стечаја, наређења ња § 84.

Ништавност поравнања

§ 170. — Ако стечајни дужник у току две године, пошто је поравнање било правноснажно одобрено, буде правноснажно осуђен због лажног банкрутства, онда поравнањем признати попусти као и друге признате користи или олакшице у погледу намирења веровника губе своју снагу према свима веровницима; но остају у снази сва она права, која су поравнањем призната веровницима према стечајном дужнику или према трећем лицима.

Ако има довољно имовине или ако се да примерен предумај за трошкове, стечајни ће се поступак по предлогу којег стечајног веровника обновити.

Наређења §§ 79. до 83. у погледу објављивања и бележења отварања стечаја као и у погледу нарочитог обавештења о отварању стечаја, примењиваће се и на стечај, који се обнавља.

Поступак у обновљеном стечају

§ 171. — У обновљеном стечају (§ 170.) могу учествовати и они веровници, којих су тражбине постале тек пошто је стечај био скинут, а пре него што је обновљен.

Стечајни веровници, у погледу којих је дејствовало принудно поравнање, учествују у обновљеном стечају са остатком својих првобитних тражбина, који није измирен.

Стечајни поступак понавља се само уколико, уколико је то потребно; тражбине већ испитане у пређашњем стечају не испитују се наново.

Учинак обновљеног стечаја на побијање правних дела и на пребијање тражбина.

§ 172. — У погледу побијања правних дела учињених у времену од скинућа стечаја до његовог обновљења као и у погледу захтева за пребијање, који су постали у означеном времену, вреди, ако дужник међутим није наново постао неспособан за плаћање, као дан почетка његове неспособности за плаћање онај дан, кад је била донесена пре-

суда првостепенога кривичнога суда, којом је стечајни дужник осуђен.

Ток рока за сутско остваривање права на побијање зауставља се за време: од дана, кад је било принудно поравнање правноснажно одобрено, па до дана кад се стечај обнови.

Проглашење да је поравнање без учинка.

§ 173. — Ако је принудно поравнање било закључено услед којег преварног дела или услед тога, што су поједини веровници на недопуштени начин погодовани, а нема претпоставака означених у § 170., онда сваки стечајни веровник може у току три године, пошто је поравнање било правноснажно одобрено, тужбом тражити, да се њему накнади поравнањем проузроковани му мањак или да се прогласи да су користи или олакшице у погледу намирења веровника, признате поравнањем, према њему без учинка; но тиме веровник не губи она права, која су му призната поравнањем према стечајном дужнику или према трећим лицима.

Горе означени захтев припада само оним стечајним веровницима, који нису учествовали у преварном делу или недопуштеном погодовању појединих веровника, а који поред тога без своје кривње нису могли још у поступку о поравнању изнети оне чињенице, на којима се њихова тужба оснива.

Надлежност.

§ 174. — И пошто је стечај скинут, наређења из §§ 123. и 126. вреде за захтеве ко-

је веровници остварују против стечајног дужника на основу наређења §§ 162. и 173.

Поновни стечај.

§ 175. — Ако се отвори поновни стечај пре него што је поравнање потпуно извршено, а нема претпоставака § 170., онда ранији стечајни веровници нису дужни да врате оно, што су у доброј вери већ примили; али њихове тражбине сматраће се као потпуно измирене, ако су измирене у износу, који је одређен поравнањем; иначе тражбина ће се сматрати за измирену само са оним износом, који наспрам целог износа тражбине стоји у истој сразмери као што већ исплаћени износ стоји према износу, којим би се тражбина морала по поравнању исплатити.

Наређења предњег става сходно ће се примењивати и онда, када се отвори стечај пре него што је поравнање, закључено у поступку за поравнање ван стечаја, потпуно испуњено.

Поравнање у стечају трговачког друштва и у стечају заоставштине.

§ 176. — У стечају отвореном над имовином трговачкога друштва или над заоставштином може се поравнање закључити само онда, кад на то пристану сви лично одговорни другари, односно сви наследници.

Поравнање дејствује, уколико у њему није што друго наређено, у корист сваког лично одговорног другара, односно у корист свакога наследника, према веровницима друштва, односно према веровницима заоставштине.

Поравнање у стечају лично одговорног другара.

§ 177. — Ако је принудно поравнање правноснажно закључено у стечају, који је био отворен само над засебном имовином једног лично одговорног другара трговачког друштва, онда је тај другар ослобођен од сваке даље одговорности за друштвене обавезе.

Ако истовремено са стечајним поступком над имовином друштва тече и стечајни поступак или поступак за поравнање ван стечаја над засебном имовином лично одговорног другара, онда се принудно поравнање, закључено у стечају над засебном имовином другара, дотиче тражбина друштвених веровника само уколико се оне могу остваривати у овом стечају (§ 114. ст. 2.), односно у поступку за поравнање ван стечаја (§ 39. ст. 2. Закона о принудном поравнању ван стечаја).

ДЕВЕТИ ОТСЕК. СКИНУЋЕ СТЕЧАЈА ИЗ ДРУГИХ РАЗЛОГА.

Скинуће због тога што постоји само један стечајни веровник или што нема довољно имовине.

§ 178. — Кад се у току стечајног поступка покаже, да у њему учествује само један стечајни веровник, онда ће суд, пошто буду масини веровници намирени, стечај скинути.

Исто тако мора се стечај скинути, кад се у његовом току покаже, да стечајна имовина није довољна за покриће трошкова стечајног поступка; али се стечај неће скинути, ако који веровник даде примерен предујам за поменте трошкове (§ 77.).

Скинуће стечаја на основу пристанка веровника.

§ 179. — Стечај ће се скинути и онда, кад после протеча рока за пријављивање тражбина сви масини веровници као и сви веровници, који су своје тражбине пријавили у стечај, пристану да се стечај скине.

Изречни пристанак појединог веровника није потребан, ако је његова тражбина била потпуно измирена или обезбеђена, или ако је, у погледу оспорених тражбина, рок за подношење тужбе већ протечао, а тужба није поднесена најкасније онога дана, кад се поднесе предлог да се стечај укине.

Наредбе поводом скинућа стечаја.

§ 180. — У погледу скинућа стечаја у смислу §§ 178. и 179. вреде наређења § 84.

Друга глава. Скраћени стечајни поступак.

Незнати стечаји.

§ 181. — Као незнатан стечај сматра се стечај онда, ако стечајна маса по свој прилици не вреди више од сто хиљада динара.

Стечајни суд ће, кад отвори стечај, одлучити о томе, да ли има места скраћеном стечајном поступку; но суд може ту одлуку донети и доцније у току редовнога стечајнога поступка, ако се од тога могу очекивати знатне користи.

Ако се, док тече поступак, покаже, да стечај, који је био отворен као незнатан, или који је у току поступка био проглашен као незнатан, у ствари није незнатан у смислу става 1., онда мора стечајни судија тражити да о томе одлучи стечајни суд.

Против одлука стечајног суда, поменутих у ставовима 1. и 2., нема места правном леку.

Сушска власт и посебна наређења у погледу скраћенога стечаја.

§ 182. — Код незнатних стечајева мора се pazити на то да се поступак што више убрза и избегну сувишни трошкови и непотребно писање. Поред тога вреде за скраћени поступак још и следећа наређења:

1. уколико није у питању отварање или скинуће стечаја или уколико нису у питању правни спорови, стечајни је судија овлашћен и за такве наредбе и одлуке, које су овим законом у редовном стечајном поступку стављене у надлежност стечајног суда;

2. уколико није у питању отварање или стинуће стечаја, није потребно, да се врше овим законом прописана објављивања путем новина;

3. попис стечајне умовине извршиће који чиновник сутске писарнице или који други сутски службеник;

4. стечајни судија може наредити, да се веровнички одбор и не бира; ако се бира он ће се састојати из три члана;

5. опште рочиште за испитивање тражбина може суд одредити одмах сутра дан, пошто је протекао рок за пријављивање тражбина; на томе се рочишту може расправљати и одлучивати и о свима питањима, о којима у редовном стечајном поступку мора одлучивати веровнички збор, као и о деоби стечајне масе, уколико је то могућно и целисходно.

Трећа глава. Општа наређења о стечајном поступку.

Примењивање процесних закона.

§ 183. — У колико овим законом није што друго наређено, на стечајни поступак сходно ће се примењивати прописи Законика о сутском поступку у грађанским парницама и његовог уводног закона.

Нарочита наређења о стечајном поступку.

§ 184. — Суд, којему је поднет предлог за отварање стечаја, мора по службеној дужности испитати све околности, које су меродавне за утврђење надлежности. Он није у том погледу везан за наводе странке.

Ако нађе, да није надлежан, онда мора, без претходне расправе, у сваком стању поступка, по предлогу или по службеној дужности, изрећи своју ненадлежност и, ако може утврдити који је суд надлежан, ствар спровести томе суду. Закључак о томе доставиће учесницима.

Суд може, све док закључак, којим је прогласио своју ненадлежност, не постане правноснажним, наредити што је потребно, да се заштите јавни интереси учесника или да се обезбеди сврха стечајног поступка.

§ 185. — Уколико нису у питању правни спорови, не примењују се у стечајном поступку прописи грађанског парничног поступка, који се односе на заступање адвокатом, на учествовање почасних судија, на мировање поступка и на парничне трошкове.

Споразуми о надлежности судова немају правне важности.

Предлози се могу ставити или поднеском или усмено на сутски записник.

Уколико овим законом није што друго наређено, могу се све одлуке доносити без претходне усмене расправе, а кад бива усмена расправа, онда је она нејавна; записник о њој потписаће само судија и записничар. Записник о расправи има да садржи имена странака и других учесника, који су дошли на расправу, затим кратке наводе о току и садржини расправе, о предлозима стављеним на расправи, ако нису били повучени до закључења расправе, и о одлукама и наредбама суда или судије објављеним на расправи. Учесницима, који су присуствовали расправи, допуштено је, да, за очување својих права, траже да се неке тачке или неке изјаве које су они или други дали, утврде записником.

Преслушавања странака или других учесника нису везана за прописе, који вреде за усмену расправу. Преслушавање бива усмено или путем писмене изјаве, а када треба преслушати више лица, могу се поједина преслушати без присуства осталих. Није потребно да се о преслушању састави посебни записник, него је довољна само кратка белешка на спису о резултату преслушања.

Суд може тражити потребна објашњења и без учешћа интересованих лица и може, кад је то потребно за одлучивање, извести по службеној дужности подесна извиђања и доказивања.

Сутске наредбе су изврше.

Обавештавање.

§ 186. — Обавештавања појединих лица могу се вршити и окружницама (циркуларима).

Кад је поред објављивања прописано и нарочито достављење, онда, и ако је достављање изостало, наступају правне последице доставе услед самог објављивања.

Кад суд нађе за целисходно, може, у стечају над имовином предузећа с необично великим бројем веровника, изоставити нарочито достављање веровницима, ако је саопштавањем у новинама већ постигнута довољна јавност о битној садржини списа, које треба доставити. Али кад су у питању одлуке, онда се оним веровницима, боји то траже, мора доставити отправак дотичне одлуке.

Рокови. Процуштање.

§ 187. — Рокови, одређени овим законом, не могу се продужити.

Лица, која, и ако уредно позвана, нису дошла на рочиште одређено за подношење предлога, изјава и приговора, не могу дотичне предлоге, изјаве и приговоре накнадно изнети.

Нема места повраћају у пређашње стање ни због изостанка од којег рочишта ни због пропуштања којег рока.

Правни лекови.

§ 188. — Рок за рекурс износи осам дана; у рекурсу се могу износити нове околности и нова доказана сретства.

Уколико овим законом није наређено што друго могу се наредбе и одлуке стечајног судије побијати рекурсом Апелационом и Касационом суду (§ 622. Законика о сутском поступку у грађ. парницама). Но у погледу одлука поменутих у § 167., допуштен је рекурс Касационом суду и онда, кад је Апелациони суд одлуку стечајног суда потврдио.

Осим у случајевима означеним у § 616. Законика о сутском поступку у грађанским парницама може сам стечајни судија, односно сам стечајни суд, рекурс уважити, ако се побијана наредба или одлука још може променити без штете за којег учесника у стечају.

Доставља државном тужиоцу.

§ 189. — Кад суд нађе да постоји сумња да је дужник учинио ма које кривично дело или кад одбије предлог за отварање стечаја само због тога што дужник нема довољно имовине ни за покриће стечајних трошкова, као и ако дужник неће да положи проказну заклетву, обавестиће о томе надлежног државног тужиоца.

Завршно наређење.

§ 190. — Овај Закон ступа у живот кад се обнародује у „Службеним Новинама”, а дан, када ће добити обавезну снагу, одредиће се посебним законом.

Обнародован у Бр. 282. — СХV Службених новина од 1. децембра, 1929. — I год.

ЗАКОН

о принудном поравнању ван стечаја

од 22. новембра, 1929. — I год., Бр. 94920.

ПРВИ ОТСЕК. ОТВАРАЊЕ ПОСТУПКА ЗА ПОРАВЊАЊЕ.

Предлог за поравнање.

§ 1. — Дужник, који је постао неспособан за плаћање, може код суда, који је био надлежан за стечајни поступак (суд за поравнање), предложити да се отвори поступак за принудно поравнање ван стечаја.

Правна лица и заоставштине могу такав предлог поднети и онда, кад њихови дугови прелазе њихову имовину (презадуженост).

Ако тај предлог нису ставили сви лично одговорни другари или сви ликвидатори трговачког друштва, морају се о предлогу преслушати остали лично одговорни другари или ликвидатори. А ако се на тај начин не може постигнути споразумни предлог или ако не би било могућно да се сви без одуговлачења преслушају, може се поступак отворити само, ако је неспособност за плаћање односно презадуженост вероватном учињена.

Наређења става другог сходно ће се примењивати и онда, кад поравнање у погледу привредне и кредитне задруге или у погледу имовине правнога лица не траже сви који су овлашћени за заступање задруге или правног лица, или кад у погледу заоставштине не траже поравнање сви наследници.

Дужник може и онда, кад је који веровник већ предложио отварање стечаја над његовом имовином, предложити да се отвори поступак за поравнање ван стечаја, и то све докле, док суд није донео решење о предлогу за отварање стечаја.

Садржај предлога за поравнање.

§ 2. — Предлог за отварање поступка за поравнање може се поднети писмено или усмено у записник суда. Потпис на писменом предлогу мора бити оверен од суда или јавног бележника.

Предлог мора да садржи:

- 1) списак веровника и дужника;
- 2) списак имовине и дугова; а ако је дужник трговац, који је дужан да води трговачке књиге, последњи биланс;
- 3) изјаву дужникову, да је приправан положити заклетву, коју прописује § 36.;
- 4) понуду поравнања; а ако се нуде каква обезбеђења, тачно означавање ових обезбеђења.

У списку веровника треба означити тачну адресу сваког веровника, а код страних, адресу заступника у нашој земљи, ако га има. Ако је дужник у сротству или тазбини с којим од веровника, треба навести степен тога сротства или тазбине. Ако је дужник с којим од веровника у друштвеном односу или у од-

носу заједнице добара, треба и то споменути. Тако исто треба споменути, да ли којем од веровника припада право на пребијање (§§ 18. и 19. Стечајног закона) или на одвојено намирење из извесних добара (разлучно право, § 47. Сеч. закона) или да ли је тражбина којег веровника обезбеђена обавезом садужника или порука, или на који други начин. Притом треба споменути, на које се предмете протеже право пребијања или право на одвојено намирење, затим од када постоји то посебно право и на коме се наслову оснива. У списак веровника треба увести и веровнике, чије тражбине дужник не признаје.

У списку имовине имају се побројати поједини имовински предмети, и то непокретнине и права укњижена на непокретнинама уз навођење података из јавне књиге, а тражбине уз навод, да ли и у колико се могу наплатити. Затим треба тачно навести све дугове. У списку имовине које привредне и кредитне задруге морају се навести и износи, с којима одговарају задругари за покриће мањка као и износи, који ће се, по свој прилици, на основу ове одговорности наплатити.

Ако се као обезбеђење нуди поручанство трећих лица или преузимање дужникових обавеза од стране трећих лица, мора се приложити и изјава ових лица да су вољна бити поручи или преузети обавезе дужникове и уз које услове. Потпис ових лица на тој изјави мора бити оверен од суда или јавног бележника.

§ 3. — Понуда поравнања мора садржавати квоте у постоцима, које дужник нуди

веровницима за измирење њихових тражбина, као и рок, у коме ће се понуђене квоте потпуно исплатити.

Одлучивање о предлогу.

§ 4. — Предлог да се отвори поступак за поравнање мора суд одбацити:

1) ако не одговара прописима §§ 2. и 3.;

2) ако је дужник у бекству, или је за последњих пет година пре предлога за поравнање био осуђен за лажно банкротство;

3) ако је дужник већ био у стечајном или сутском поступку за поравнање, а још нису прошле три године од свршетка или обуставе последњег стечајног поступка или поступка за поравнање;

4) ако на дан, када је поднесен предлог за поравнање, нису још протекле две године од дана, када је дужник почео да води своје предузеће;

5) ако је дужник по постојећим прописима морао водити трговачке или друге пословне књиге, а није их водио;

6) ако дужник не нуди веровницима бар 40% њихових тражбина с роком плаћања од једне године или бар 50% с дужим роком плаћања; али и у последњем року не сме рок плаћања бити дужи од године и по.

§ 5. — Суд мора своју одлуку о предлогу да се отвори поступак за поравнање донети у року од десет дана. Суд може у току тога рока одобрити дужнику да допуни свој предлог или да прибави потребне прилоге.

§ 6. — Ако суд усвоји дужников предлог, онда ће одмах поставити судију поравнања (§ 17.) и управитеља поравнања (§ 18.) и издати проглас о отварању поступка за поравнање (§§ 7. до 9.). У исто време наредиће суд што је потребно да се обезбеди имовина дужникова. Нарочито може дужнику забранити да, за време трајања поступка за поравнање, не сме уопште вршити извесна правна дела или да их не сме вршити без пристанка управитеља поравнања.

Суд може наложити дужнику да положи износ, који је потребан за потпуно или делимично подмирење трошкова поступка за поравнање. При томе треба дужника упутити на последице поменуте у § 56. бр. 2., ако овом налогу не удовољи.

Објава о отварању поступка.

§ 7. — Проглас (едикт) о отварању поступка за поравнање мора садржавати:

- 1) име суда;
- 2) име (фирму) дужниково, његово занимање, пребивалиште и седиште његовог предузећа;
- 3) име и седиште судије поравнања;
- 4) име и адресу управитеља поравнања;
- 5) дан и место рочишта за поравнање;
- 6) позив веровницима да у року, који ће се означити у прогласу, пријаве своје тражбине, ако нису већ пријављене, и то под претњом последица споменутих у § 41.;
- 7) битни садржај понуде поравнања; и
- 8) ознаку дана, када почиње правно дејство отварања поступка за поравнање.

Рочиште за поравнање одредиће се по правилу најдаље за шест недеља.

§ 8. — Проглас ће се прибити на сутској табли суда за поравнање истог дана када је поступак за поравнање отворен и потврдница о томе приложиће се списима. Осим тога проглас ће се прибити на сутској табли оног средског суда, код којег судија поравнања има своје службено седиште, а ако се пребивалиште дужниково или седиште његовог предузећа налази ван места суда за поравнање, онда ће се проглас прибити још и на сутској табли средског суда, у чијем се подручју налази пребивалиште или предузеће дужниково.

Ако се у месту, где се налази станиште (пословни настан) дужника, чија је фирма уписана у трговачки или задружни регистар или који је протоколисан као трговац, налази берза или је дужник члан или посетилац које берзе, проглас ће се прибити и у дотичној берзанској просторији.

По један отправак прогласа ће се доставити дужнику, лицима, која су преузела поручанство или дужникове обавезе, веровницима, чије је пребивалиште познато, надлежној пореској власти и државном правобраниоцу.

§ 9. — Један извод из прогласа објавиће се бар једанпут у новинама, које су одређене за службена објављивања суда за поравнање.

Суд може, ако то сматра целесходним, наредити да се проглас и више пута објави у новинама одређеним за службене објаве,

па и то да се проглас објави и у другим нашим или страним новинама. И ове се објаве стављају у новинама само у изводу.

Бележење отварања поступка.

§ 10. — Судија поравнања наредиће, да се отварање поступка за поравнање забележи у јавној књизи, у којој су уписане непокретнине или тражбине дужникове, затим у трговачком или задружном регистру, ако је његова фирма у тај регистар уписана, а, према потреби, и у свима другим регистрима, у којима је какво право дужниково уписано, као и у пленидбеним записницима (пописима) о извршењима.

У пленидбеним записницима и у регистрима забележиће се дан отварања поступка за поравнање.

ДРУГИ ОТСЕК. ПРАВНИ УЧИНАК (ДЕЈСТВО) ОТВАРАЊА ПОСТУПКА.

Почетак учинка.

§ 11. — Правни учинак отварања поступка за поравнање почиње почетком дана, којег је проглас прибијен на сутској табли суда за поравнање.

Учинак у погледу правних дела дужникових.

§ 12. — Дужник не сме од дана, када је предао предлог да се отвори поступак за поравнање, све до отварања тога поступка, ни отуђивати ни оптерећивати своје непокретнине, нити на осталој имовини дозволити заложно

или какво друго право на одвојено намирење (разлучно право), нити узети на себе поручанство, нити вршити с овим предметима или правима каква располагања без наплате. Таква правна дела су без учинка према веровницима.

После отварања поступка за порванање, потребно је да дужник за вршење послова, поменутих у ставу првом, и уопште свих послова, који не спадају у обично пословање, тражи одобрење управитеља поравнања. Но дужник не сме радити ни она дела, која спадају у обично пословање, ако томе приговори управитељ поравнања. Управитељ поравнања може захтевати да само он прима новац и врши потребне исплате, као и да он измирује друге обавезе. Он те дужности мора вршити кад му то нареди судија поравнања.

Правна дела, која дужник учини противно прописима става другог, без учинка су према веровницима, ако је треће лице знало или морало знати, да ово дело прелази обично пословање и да нема за то одобрење управитеља поравнања, или да је управитељ поравнања приговорио томе делу или извршењу таквих дела.

Ако дужник учини каква дела, која су по прописима става првог и другог забрањена, може суд за поравнање, пошто је преслушао управитеља поравнања, поузданички одбор и, ако је могуће, и дужника, обуставити поступак. Суд може на предлог управитеља поравнања или поузданичког одбора, уместо да обустави поступак, одузети дужнику управу имовине и предати је управитељу поравнања. У таквом случају има управитељ поравнања права и дужности принудног управитеља по закону о извршењу и обезбеђењу (секвестар).

Дужник има право тражити, да му се остави на слободно располагање оно, што му је потребно за нужно издржавање своје и оних лица, која по закону мора да издржава.

Ако је дужник трговац, онда је дужан, да, док траје поступак за поравнање, потпишује своју фирму с додатком „у поступку за поравнање”.

Разлучна и њима изједначена права.

Уписи у јавне књиге.

§ 13. — Чим се отвори поступак за поравнање, не може се стећи принудно заложно право нити принудно право на намирење на стварима, које припадају дужниковој имовини. Тако исто не могу се дозволити у јавној књизи укњижбе (интабулације) или предбелешке (пренотације) на укњиженим правима дужниковим без пристанка управитеља поравнања, осим ако се њихов првенствени ред управља по дану, који пада пре отварања поступка за поравнање.

Наређења става првог не односе се на права стечена за измирење јавних дажбина или оброка издржавања доспелих у последњој години пре отварања поступка за поравнање, ако издржавање припада лицу, које дужник по закону мора да издржава.

Прописи § 10. ст. 2. и 3. Стечајног закона вреде и овде.

Учинак отварања поступка у погледу различних и њима изједначених права.

§ 14. — Отварањем поступка за поравнање не дира се у право трећих лица, да из-

луче предмете, који не спадају у власништво дужниково, нити у различно право, стечено пре отварања тога поступка, уколико до промене не долазе прописи следећег става. Но суд за поравнање, или судија поравнања могу одложити принудну продају (дражбу) најдаље за шездесет дана, ако је то корисно да би се постигла повољнија цена или је то потребно да се спречи штета, која прети веровницима. Време, за које је принудна продаја одложена, не урачунава се у рок, на који је ограничено првенствено право залоге за јавне дажбине.

Отварањем поступка за поравнање губе важност различна права стечена према дужнику тек извршењем ради намирења или обезбеђења, ако су та права стечена последњих шездесет дана пре отварања поступка за поравнање, изузев различна права за јавне дажбине. Али ова права поново оживљују, ако се поступак обустави, и ако се у исто време не отвори стечајни поступак, односно у року поменутом у § 56. став 4. не поднесе предлог за отварање стечајног поступка. Ако је обустављен дражбени поступак у погледу непокретнина и ако је по предлогу поднетом у року прописаном Законом о извршењу и обезбеђењу дозвољено принудно заложно право са првенственим редом забелешке дозволе дражбе, онда одлучује дан, када је у јавној књизи забележена дозвола дражбе.

Пропис става првог не спречава спровођење дражбе или другог начина уновчења за остварење права споменутих у томе ставу, ако је то наређено пре отварања поступка. Но судија поравнања и управитељ поравнања могу тражити да се поступак за уновчење одложи.

Ако се пре или после отварања поступка изврши дражба или други начин уновчења предмета, на коме постоји право споменуто у ставу првом, чуваће се део цене, који припада за то право, код суда на начин поменуто у § 21. до свршетка поступка за поравнање. Тај новац предаће се различном веровнику онда, ако је поступак за поравнање обустављен, а није у исто време отворен стечајни поступак, односно у року поменутом у § 56. ст. 4. поднет предлог за отварање стечајног поступка. На исти начин треба поступати, ако је извршењем уручена веровнику тражбина, коју јавна благајна треба да исплати.

Заустављање застаревања.

§ 15. — Пријавом тражбине у поступку за поравнање зауставља се застаревање за време од дана пријаве до протока рока за исплату, који је одређен у поравнању одобреном одлуком суда, а ако не дође до поравнања, онда до правноснажне обуставе поступка за поравнање.

Предлози на отварање стечаја.

§ 16. — Док поступак за поравнање траје не мора дужник да тражи отварање стечаја против себе, нити се може отворити стечај на предлог којег од веровника дужникових. Ако је стављен такав предлог, о њему ће се донети решење тек пошто буде правноснажно довршен поступак за поравнање.

ТРЕЋИ ОТСЕК. ОРГАНИ ПОСТУПКА ЗА ПОРАВНАЊЕ.

Судија поравнања.

§ 17. — Суд надлежан за поступак за поравнање, поставиће којег од својих судија за судију поравнања са задатком да као судија појединац свршава послове у овом поступку, уколико нису по овом закону задржани за сам суд.

У случајевима, у којима одлуку доноси сам суд, има судија поравнања да да свој предлог.

Суд може, ако то нађе за целисходно, поставити за судију поравнања и старешину среског суда, у чијем подручју дужник има своје пребивалиште или своје предузеће. Ако судија поравнања буде спречен, замениће га судија, који му је иначе одређен за заменика.

Суд за поравнање може у свако доба прегледати пословање судије поравнања, наредити му да о томе поднесе извештај и из важних разлога разрешити га дужности и место њега поставити другога судију.

Судији поравнања морају сви судови и друге власти без одлагања указивати правну помоћ.

Управитељ поравнања.

§ 18. — За управитеља поравнања постављаће се непорочно и поуздано лице, које је стручно с обзиром на особеност или врсту дужникових послова. За управитеља поравнања не могу бити постављена лица поменута у § 34. Стечајног закона нити лица, која су с дужником у таквој вези, која би могла ути-

цати на вршење поверене му дужности. Управитељ поравнања не сме бити конкурент дужников.

Државне и самоуправне власти као и сталешке организације дужне су дати суду на његово тражење обавештења потребна му за избор подесних управитеља поравнања.

Министар правде може правилником прописати, да ће се по споразуму са дотичним сталешким корпорацијама саставити листе лица подесних за управитеље поравнања, из којих ће судови у поједином случају узети управитеља поравнања.

Дужник и сваки веровник могу, у року од десет дана од постављења управитеља, предложити да се управитељ смени, наводећи разлоге за то, и именовати друго лице за управитеља. Ако суд усвоји такав предлог или ако сам смени управитеља, објавиће постављење новог управитеља.

Суд за поравнање издаће управитељу декрет о постављењу, а судија поравнања узеће од њега свечано обећање да ће савесно вршити своју дужност.

§ 19 — Управитељ поравнања мора се тачно обавестити о имовинском стању и пословању дужникомом, о досадањем вођењу његовог предузећа или господарства, о узроцима, због којих је застао са испуњавањем својих обавеза, о наплативости његових тражбина, о примерености понуђеног поравнања и о свима приликама важним за одлуку веровника. Он мора настојати да се по могућности одржи радња дужникова или господарство дужни-

ково и да се дужникова имовина не крњи. Он мора да испита списак веровника и дужника, списак имовине и биланс, што их је поднео дужник, и да учествује при састављању пописника (инвентара) и биланса, а ако су пописник и биланс израђени, да испита њихову исправност и да све то потврди својим потписом. Судија поравнања може наредити да управитељ поравнања о своме раду поднесе суду писмени извештај још пре дана рочишта за поравнање и да по потреби достави веровницима преписе тога извештаја.

Ако је дужник привредна и господарска задруга, може, за време поступка за поравнање, и управитељ сазивати због задругара.

§ 20. — Управитељ поравнања мора пријављене тражбине (§ 27.) уносити у један списак и саопштити их дужнику с позивом да се у одређеном року изјасни, да ли пријављене тражбине признаје или не. Ако се дужник о којој тражбини не изјасни у одређеном року, сматра се да је признаје. Изјава дужникова бележиће се у списку пријављених тражбина.

Управитељ поравнања дужан је, да сам испита пријављене тражбине на основу трговачких (пословних) књига или бележака дужникових. Ако се на основу овог испитивања или саопштења којег веровника или из којег другог разлога појави основана сумња у исправност које пријављене тражбине, а дужник не може да уклони ову сумњу, мора управитељ поравнања оспорити ову тражбину. Ово своје оспоравање мора јавити суду најдаље до дана рочишта за поравнање.

§ 21. — Ако је управитељу поравнања поверено примање новца и извршивање исплата (§ 12. став 2.), подмириће из примљеног новца издатке који су потребни за отправљање редовних послова предузећа или господарства дужниковог, као и издатке потребне за отправљање послова дужникових по § 12. став 2. Преостали новац управитељ ће положити код суда или ће га са одобрењем суда уложити на камате код којег новчаног завода.

§ 22. — Управитељ поравнања дужан је да пријави судији поравнања, кад дужник што год уради против сутских наређења издатих у смислу § 6., или против прописа § 12. става 2., или ако дође до уверења да је дужник тражио поравнање једино у намери да изигра своје веровнике или, ако је очито, да се неће моћи да постигне поравнање.

Дужник се може против наређења и поступка управитеља поравнања жалити судији. Против одлука судије поравнања о таквим жалбама нема даљег правног лека.

Управитељ поравнања одговоран је свима учесницима за штету, коју им проузрокује вршењем службе противно својој дужности.

§ 23. — Управитељ поравнања има право на накнаду свих издатака у готовом новцу и на награду за свој труд.

Управитељ поравнања мора, кад заврши своје пословање, пријавити своје захтеве су-

дији поравнања. Судија поравнања може у свако доба управитељу поравнања наложити, да пријави своје захтеве.

О захтевима управитеља поравнања одлучује судија поравнања; против одлуке судије поравнања могу управитељ поравнања, дужник и поузданички одбор, ако је такав постављен, као и његови чланови посебице, уложити рекурс на Апелациони суд (§ 70.).

Министар Правде прописује Уредбом тарифу за награђивање управитеља поравнања. При изради тарифе узима се нарочито у обзир: обим предузећа и вредност дужникове имовине и успех, који је постигнут за веровнике.

Од тарифних ставова може се изузетно отступити само, ако је рад управитељев био особито целисходан или везан са изванредним трудом или ако је показао ванредан успех.

Ништаван је сваки уговор управитеља поравнања са дужником или веровницима о његовој награди и висини трошкова, који му се имају накнадити.

§ 24. — Судија поравнања може у свако доба испитати рад управитеља поравнања и његове рачуне и друге белешке о томе раду, а може му и наложити да поднесе извештај о свом раду или објашњења.

Судија поравнања може по службеној дужности или на предлог управитеља поравнања или поузданичког одбора наредити и то, да пословање дужниково испитају вештаци, упућени у његову пословну грану.

Ако управитељ поравнања не врши своју дужност како треба, може га судија поравнања на то принудити новчаном казном до пет хиљада динара, а у хитним случајевима може поверити извршење појединих послова којем другом лицу на трошак и опасност управитељеву.

Суд може из важних разлога сменити управитеља поравнања. Но пре него што донесе о томе одлуку, преслушаће, ако је могуће, управитеља поравнања и поузданички одбор.

Поузданички одбор.

§ 25. — Судија поравнања може, по службеној дужности или на предлог, поставити поузданички одбор од три до пет лица. За чланове поузданичког одбора могу се поставити и физичка и правна лица, која нису веровници. Веровник, који је постављен за члана поузданичког одбора, може само из важних разлога одбити да се прими ове дужности. Оправданост ових разлога просуђује суд за поравнање. Судија поравнања мора при избору чланова поузданичког одбора, у колико је могуће, уважити предлоге веровника. За члана поузданичког одбора не сме се поставити лице, које је блиски својак дужников (§ 43.) или је са дужником у таквој вези, која може утицати на вршење његове дужности. За вршење својих дужности може сваки изабрани члан одредити заступника на своју опасност и свој трошак.

Суд може из важних разлога, на предлог веровника или по службеној дужности, заменити постављене чланове поузданичког одбора другим лицима.

Чланови поузданичког одбора имају право на накнаду трошкова, уколико су били потребни, а ако су им поверени нарочити послови, и на примерену награду. И једно и друго одређује судија поравнања. Против његове одлуке могу управитељ поравнања, дужник и поједини чланови поузданичког одбора, уложити рекурс на Апелациони суд (§ 70.). Пропис § 23. става 6. сходно ће се и овде примењивати.

§ 26. — Поузданичком одбору је дужност да помаже управитељу поравнања и надзирава његов рад. У томе циљу може прегледати његове књиге и белешке и тражити од њега објашњења. Даље му је дужност да испита имовинско стање дужниково, разлоге његове неспособности за плаћање, исправност списка имања и дугова као и исправност биланса, које је предложио дужник, а тако исто и понуду поравнања. Он је дужан да пријави судији поравнања запажене неправилности као и то, ако нађе, да има разлога за обуставу поступка. О свом раду треба да поднесе суду извештај још пре рочишта за поравнање.

§ 27. — Судија поравнања мора у свим важнијим случајима преслушати поузданички одбор пре него што донесе своју одлуку или стави какав предлог суду.

Поузданички одбор доноси своје закључке већином гласова. Пропис § 22. став 3. сходно ће се и овде примењивати.

ЧЕТВРТИ ОТСЕК. ЗАХТЕВИ У ПОСТУПКУ ЗА ПОРАВНАЊЕ.

Пријава захтева.

§ 28. — Тражбине против дужника, који је предложио отварање поступка за поравнање, морају се пријавити судији поравнања бар пет дана пре рочишта за поравнање, и то писмено или усмено у записник. Пријава треба да садржи: име и пребивалиште веровника, правни однос и износ тражбине као и доказе о постојању и висини тражбине. При пријављивању тражбине, о којој постоји парница, мора се навести и парнични суд као и ознака списка.

Изјава веровника дата у смислу § 37. ст. 2. сматра се као пријава у смислу прописа става првог овог §-а.

Разлучни веровници морају, ако хоће да остваре своје тражбине у поступку поравнања, да наведу у пријави основ свога права на одвојено намирење и да се изјасне о томе, до које је висине њихова тражбина, у колико се може предвидети, покривена разлучним правом (§ 2. став 3.). То исто вреди и за веровнике, којих су тражбине обезбеђене обавезом садужника или порука, или на какав други начин, који ипак, не даје право на одвојено намирење.

Веровници, који траже првенствено намирење (§ 30.), морају то, као и правни основ тога захтева, да наведу у својој пријави.

Сваком учеснику припада право да прегледа предане пријаве.

*Тражбине, у које се не дира поступком,
за поравнање.*

§ 29. — Поступком за поравнање не дира се у тражбине, које се морају првенствено намирити (§ 30.), нити у тражбине настале после отвореног поступка за поравнање из правних послова управитеља поравнања или дужника, који су му дозвољени по § 12. Али се не може на основу такве тражбине тражити отварање стечаја док траје поступак за поравнање.

Отварањем поступка за поравнање не дира се ни у уговоре о поравнању (закупу, најму), нити у уговоре о служби.

Тражбине с правом првенственог измирења.

§ 30. — У поступку за поравнање измириће се првенствено:

1) трошкови поступка за поравнање; у то се рачунају и трошкови надзора над пословањем дужниковим и трошкови испитивања стања његове имовине;

2) плата и остале принадлежности лица која су била у служби дужника за последњу годину пре отвореног поступка за поравнање, а ако је дужник умро пре отварања поступка за поравнање, онда за последњу годину пре смрти дужникове и за време од његове смрти до отварања поступка као и захтеви због раскидања службе пре рока, уколико они не прелазе износ годишње плате; затим тражбине трговачких агената за исплату провизија и издатака у готову, уколико су те тражбине стечене или су доспеле у последњој години пре отварања поступка за поравнање; све те траж-

бине, осим тражбине за исплату гореспомених издатака у готову, измириће се првенствено само до износа од двадесет хиљада динара за сваког појединог веровника;

3) трошкови око потреба, учињеног према месном обичају, сталежу и имовини дужника, ако је овај умро пре отварања поступка за поравнање, а најнужнији издаци око погребња, ако је он умро после отварања поступка за поравнање;

4) порези и друге јавне дажбине, који доспевају за време поступка за поравнање или су доспели за време последње три године пре отварања поступка за поравнање, уколико се ове јавне дажбине не наплаћују из извесних предмета дужникових, који за те дажбине одговарају;

5) приноси за осигурање прописани Законом о осигурању радника или којим другим законом;

6) тражбине лекара, бабица, болничара и апотекара због чинидби и добављања, која су они учинили у свом занимању, ако су ове чинидбе и ова добављања, за време последње године пре отварања поступка за поравнање или пре смрти дужникове, извршени у корист дужника, његове породице или у корист лица, која су била у поменуто време употребљавана у његовом кућанству, господарству или обрту;

7) захтеви за накнаду штете до висине износа од тридесет хиљада динара, коју је дужник као законски заступник (отац, старацац) проузроковао својим стараницима неуредним управљањем њихове имовине. Но таквом захтеву не припада првенствено право,

ако захтев није код суда покренут у року од две године по престанку управе.

Првенствено ће се измирити и целисходно учињени трошкови организације за заштиту веровника за рад, који је таква организација у корист свих веровника извршила око извиђања имовинског стања дужникова, око обезбеђења његове имовине и припреме поравнања, ако су ове организације признате решењем Министра правде донесеним по споразуму са Министром трговине и индустрије. Министар Правде може по споразуму са Министром трговине и индустрије правилником прописати услове, под којима ће се такве организације службено признати.

Пребијање.

§ 31. — Тражбине против дужника, које су се већ у време отварања поступка за поравнање могле пребити, не треба пријавити у поступку за поравнање.

Прописи § 18. ст. 2. и 3. и § 19. Стечајног закона вреде и овде.

Тражбине које се не уважавају.

§ 32. — У поступку за поравнање не могу се уважити:

1) камате на тражбине личних веровника, које теку од дана отварања поступка за поравнање, као и трошкови, које има веровник услед свога учествовања у поступку;

2) новчане казне (глобе) за кривична дела којегод врсте;

3) захтеви из даривања, а ако се поступак за поравнање односи на заоставштину, онда ни захтеви на основу легата.

Примена прописа Стечајног закона.

§ 33. — Прописи Стечајног закона о неодређеним тражбинама и тражбинама с роком (§ 13.), о тражбинама, које имају за предмет периодичне чинидбе (§ 14.), о уветним тражбинама (§ 15.), о правима садужника и порука (§ 16.), о праву веровника према саобвезаницима (§ 17.), затим о праву на потеру (§ 44.), о споредним пристојбинама и тражбинама за накнаду (§ 53.), о тражбинама жене дужника (§ 54.), о тражбинама трговачких веровника (§ 55.), и о тражбинама иностраних веровника (§ 57.), сходно ће се примењивати и у поступку за поравнање.

ПЕТИ ОТСЕК. РОЧИШТЕ ЗА ПОРАВНАЊЕ.

Како се поступа на рочишту.

§ 34. — Дужник мора лично доћи на рочиште за расправу о поравнању. Уместо дужника може на рочиште приступити његов пуномоћник само у случају, ако дужник учини вероватним да је из важних разлога спречен лично доћи. Иначе се сматра да је одустао од своје понуде поравнања, а суд ће обуставити поступак.

Но судија поравнања може на предлог дужников из важних разлога одложити рочиште најдаље за петнаест дана, да тако омогући лични долазак дужников на рочиште.

Пре него донесе одлуку о томе, судија ће преслушати управитеља поравнања и поузданички одбор.

§ 35. — Дужник мора на рочишту поднети своје пословне књиге и белешке, по којима се може утврдити стање његове имовине; а ако је у току поступка за поравнање извршен попис имовине и састављен коначни биланс, које је испитао и потврдио управитељ поравнања, онда мора дужник и то поднети,

§ 36. — Расправа о понуди поравнања започиње изјавом дужника о узроцима, због којих је застао са испуњавањем својих обавеза.

Иза ове изјаве прочитаће управитељ поравнања и један члан поузданичког одбора своје извештаје састављене по прописима §§ 19. и 26.

После тих извештаја положиће дужник заклетву да су списак имања, списак веровника и биланс, које је он саставио, исправни, да није ништа од свога имања затајио, да је своје тражбине и дугове показао у правом износу, да није знајући, ни једног као веровника назначио, који не би заиста такав био.

Ако је дужник каква заоставштина, трговачко друштво, привредна и господарска за друга или правно лице, судија поравнања, пошто је преслушао управитеља и поузданички одбор, одлучиће, да ли ће заклетву положити сви или који од наследника, од лично одговорних другара или ликвидатора или од лица

овлашћених на заступање задруге, или правног лица.

Судија поравнања може, пошто преслуша управитеља и поузданички одбор, из нарочито важних разлога ослободити дужника од полагања заклетве.

§ 37. — Пошто је дужник положио заклетву или је ослобођен од полагања заклетве, судија ће позвати све присутне да се изјасне о пријављеним тражбинама, за које веровници траже првенствено намирење, о праву гласа појединих веровника као и о томе да ли прихватају понуду поравнања или да ли имају какав други предлог.

Писмене изјаве, које имају сигнатуру адвоката или су потписи на њима оверени од суда или јавног бележника као и изјаве дате у записник којег суда, сматраће се, ако стигну пре свршетка расправе, као да су дате на самом рочишту. Једним поднеском може се предати више веровничких изјава, а за њихову ваљаност довољно је да је такав поднесак потписан од адвоката или да су потписи на поднеску оверени.

§ 38. — Дужник је везан за своје изјаве, дате у смислу § 20. став 1. Он не може накнадно оспоравати тражбину о којој се није изјаснио у одређеном року.

Управитељ поравнања може, где има претпоставака § 20. став 2., и накнадно оспоравати коју тражбину, против које није раније приговорио.

У случају проговора треба утврдити, да ли се приговор односи на саму тражбину или само на право гласа по тој тражбини. Ако се приговори против исправности или висине тражбине, сматра се да је у исто време приговорено и против права гласа на основу те тражбине, односно на основу оспореног дела те тражбине.

Изјаве управитеља поравнања на рочишту којим оспорава коју тражбину, треба бежежити у списак пријављених тражбина (§ 20.). Тај списак чини саставни део записника о рочишту. Сваки веровник може тражити оверени извод из тога списка.

Право на гласање.

§ 39. — Веровници, у чија се права поступком о принудном поравнању не дира, немају право гласа.

Ако се у исто време води стечајни поступак или поступак за поравнање и против трговачког друштва и против лично одговорног другара, онда веровницима, који су пријавили своје тражбине и у поступку против друштва и у поступку против другара, припада у поступку за поравнање против другара право гласа само за онај део њихових тражбина, који вероватно неће бити измирен у поступку против друштва.

Разлучни веровници имају право гласа само за онај део своје тражбине, који неће, уколико се може предвидети, бити измирен кад се оствари различно право.

Ако је тражбина веровника обезбеђена обавезом којег садужника или порука, или на

који други начин, који не даје право на одвојено намирење, онда такав веровник има право гласа само за онај део своје тражбине, који, уколико се може предвидети, није тим обезбеђењем покривен.

Ако се који различни веровник одрекне тога свога права, онда има право гласа као и други веровници.

§ 40. — Веровник, који има меничну тражбину, може вршити право гласа само, ако поднесе изворну меницу или оверени препис менице.

Веровнику, који је стекао тражбину уступљењем тек пошто је дужник већ постао неспособан за плаћање, не припада право гласа за ту тражбину, ако томе приговори један за гласање овлашћени веровник, који је пријавио своју тражбину у прописаном року. Такав се приговор неће уважити, ако онај, који тражи право гласа, докаже да је веровнику, који приговара, пре рочишта за поравнање написмено и уз рок од осам дана био понуђен испкуп његове тражбине под једнако повољним условима, какви су били признати уступиоцу, и да су ти услови одговарали економском стању дужниковом непосредно пре отварања поступка за поравнање, а ако је тражбина, за коју се тражи право гласа, пре уступљења, онда економском стању дужниковом у доба уступљења.

Не може се приговорити против права гласа у погледу уступљене тражбине, ако је веровник ту тражбину преузео на основу обавезе настале пре него што је дужник постао неспособан за плаћање.

§ 41. — Веровник, који није у року прописаном у § 27. пријавио своју тражбину, нема право гласа.

Гласање ће се допустити и веровнику, који није на време пријавио своју тражбину, ако вероватним учини, да је то без своје кривње пропустио. Но таквом се веровнику не може допустити гласање, ако се о исправности или висини његове тражбине не може управитељ поравнања изјаснити, а да се не одложи рочиште.

О понуди поравнања може се гласати и писмено или у записник суда, у чијем подручју борави веровник. За писмене изјаве важи пропис § 37. став 2. Поднесак или записник треба да стигне суду пре него што започне гласање. Веровник може и поднеском, којим пријављује своју тражбину (§ 27.), дати своју изјаву о прихватању или одбијању понуђеног поравнања. И за такав поднесак важи пропис § 37. став 2.

§ 42. — Веровници, којима пријављена тражбина као заједничка припада, имају само један глас. Они треба да се међусобно споразуму ко ће од њих и како ће гласати. Ово ће се наређење сходно примењивати и онда, кад на тражбини веровника постоји које заложно право. Веровник, који је пријавио више тражбина, има такође један глас. Од овога се изузима случај § 40. ст. 2. и 3.

§ 43. — Блиски својаци дужникови, понути у § 34. Стечајног закона, узимаће се у обзир при израчунавању већине веровника, а

њихове тражбине при израчунавању целокупне своте тражбина само онда, кад гласају против поравнања. То исто вреди и у погледу правних последника, који су од тих лица стекли тражбине после отварања поступка за поравнање или за време последњих шест месеци пре отварања поступка.

§ 44. — Гласање треба привремено допустити и веровницима, којима је право гласа оспорено од којег веровника или од управитеља поравнања или од дужника. Уколико је оспорена исправност или висина какве тражбине, утолико се сматра оспореним право гласа за ту тражбину.

Ако се покаже, да би резултат гласања био различан према томе да ли се оспорени глас убројава или не, одлучиће судија поравнања, пошто преслуша учеснике, да ли ће се и за какав износ таквом веровнику признати глас.

И у случају, ако је оспорена висина мањка оних тражбина, које су делимице покривене (§ 39. став 2. и 4.), примењиваће се пропис предњег става с том изменом што ће судија поравнања, на предлог дужника или којег веровника, одлучити о мањку и на случај, да ова одлука није од важности за резултат гласања.

Одлуке, којима се за коју тражбину не признаје право гласа уопште или само делимице зато, што се не признаје њихова исправност или се она не признаје у оној висини или са оним непокривеним мањком, којим је пријављена, забележиће се у списку пријављених тражбина.

Предмет рочишта за поравнање.

§ 45. — Предмет је гласања прихватање или одбијање целе понуде поравнања.

После почетка рочишта не може дужник своју понуду повући. Кад нису присутни сви веровници овлашћени на гласање, допуштено је променити предлог за поравнање само, ако променени предлог није неповољнији него првобитни предлог; то исто вреди и у погледу новог предлога, који стави дужник, пошто је одбијен његов првобитни предлог.

Услови за прихват понуде. Одлагање рочишта

§ 46. — Понуда сматра се прихваћеном, ако за њу гласа већина на рочишту присутних веровника с правом гласа, урачунавајући овамо и веровнике, који су свој глас поднеском или сутским записником доставили, и ако целокупни износ тражбина веровника, који пристају на понуду, износи најмање три четвртине целокупног износа свих тражбина, које дају право на глас. Али, ако се поравнањем нуди веровницима 50% њихових тражбина или још већа квота, сматраће се понуда прихваћеном и онда, ако на њу пристане већина веровника, који су гласали, и ако износ тражбина веровника, који пристају на понуду, износи две трећине целокупног износа свих тражбина, које дају право на глас.

Ако се постигне само једна од поменутих већина, моћи ће се на предлог дужников рочиште одгодити најдаље на петнаест дана. Веровници који нису били присутни рочишту, позваће се на одгођено рочиште. Рочиште се

може одгодити и онда, ако дужник преиначи своју понуду или ако се за кратко време може очекивати преиначење сколности, меродавних за одлуку веровника.

Судија ће, пре него што донесе одлуку о таквом предлогу, преслушати управитеља и на рочишту присутне чланове поузданичког одбора.

Веровници нису везани за своје изјаве дате на првом рочишту.

*ШЕСТИ ОТСЕК. САДРЖИНА ПОРАВНАЊА.**Право овлашћеника на излучење и разлучење и право веровника.*

§ 47. — Поравнањем се не дира у захтеве лица која имају право на излучење или на разлучење извесних предмета дужникове имовине.

Веровници, којима припада право на првенствено намирење (§ 30.), морају се потпуно намирити, а уколико су њихове тражбине оспорене, обезбедити.

Изузевши случајеве, у којима су у питању тражбине трговачких веровника (§ 30.), мора се с веровницима, којима не припада право на првенствено намирење, једнако поступати, осим ако веровници, који су поравнањем стављени у неповољнији положај, изречно пристану, да се неким веровницима признају већа права.

Ако дужник оспорава коју тражбину, може судија поравнања, по предлогу веровника, пошто преслуша учеснике, наредити, да се износ, који долази на такву тражбину, обез-

беди до исте висине и уз исте услове, који су поравнањем утврђени за исплату неоспорених тражбина исте врсте. Обезбеђени износ постаје расположивим, ако се оспорени захтев не оствари у року, који је за то одредио судија поравнања.

Нарочите погодности.

§ 48. — Нема правне ваљаности уговор дужника или других лица с којим веровником, ако се овим уговором томе веровнику, пре закључка поравнања или за време између закључења поравнања и правноснажне одлуке, којом се поравнање одобрава, дају или обећавају нарочите користи противно прописима § 47.

У року од три године може се тражити повраћај онога, што је било дато на основу таквог правно неваљаног уговора или на основу правног посла, склопљеног да се прикрије такав уговор. За тај трогодишњи рок важе општа правила о застаревању. Тиме се не дира у право на већу накнаду. Неће се сматрати као нарочита погодност, ако се којем веровнику за уступљену тражбину даде противвредност, која одговара економском стању дужниковом непосредно пред отварањем поступка за поравнање, а ако је тражбина раније уступљена, онда његовом економском стању у време уступљења.

Прописи става првог не односе се на одговарајућу награду дату организацијама за заштиту веровника односно њиховог рада око припреме вансудског поравнања или принудног поравнања.

Оснивање хипотеке.

§ 49. — Поравнањем може се уговорити, да се за обезбеђење износа, које треба исплатити по поравнању, може у року од једне године, рачунајући од дана свршетка поступка, основати хипотека у корист лица, које ће предузети исплату или поручанство за исплату уговорених износа, и то до висине ових износа.

У циљу одржања реда првенства хипотеке, поменуте у ставу првом, може се поравнањем наредити и то, да забелешка у јавној књизи о отварању поступка за поравнање остане на снази још једну годину после свршетка тога поступка.

Поравнањем може се наредити, да се првенствени ред хипотеке, коју би по довршеном поступку за поравнање у смислу прописа § 55. требало брисати, сачува за нову хипотеку, основану поравнањем, ако се новом тражином дотичне непокретнине не терете више него брисаном, и ако се она укњижи у року од једне године после брисања прве тражбине.

Право веровника против саобвезаника.

§ 50. — Поравнањем не сме се дирати у право веровника против садужника или поручка дужникових, нити против регресних обвезаника, осим ако на то изречно пристане тај веровник.

СЕДМИ ОТСЕК. ОДОБРЕЊЕ ПОРАВНАЊА.
ДОВРШЕЊЕ И ОБУСТАВА ПОСТУПКА.

Одобрење закљученог поравнања.

§ 51. — Прихваћено поравнање постаје правноваљаним, кад га одобри суд. Одлука суда, којом се одобрава поравнање, мора садржавати битна наређења поравнања.

По један отправак одлуке, када се мора објавити, доставиће се свим веровницима и осталим дужницима у поступку за поравнање.

Ускраћење одобрења.

§ 52. — Одобрење поравнања мора се ускратити:

1) ако има какав разлог, с којег се поступак за поравнање уопште не би смео отворити (§ 4.) или би се имао већ отворени поступак обуставити (§ 56.);

2) ако су била повређена наређења, која вреде за поступак или закључење поравнања, осим ако се неуредности или недостаци, који су се десили, накнадно могу исправити или ако ове неуредности и недостаци према околностима појединог случаја нису утицале на закључење поравнања или на његову садржину;

3) ако је поравнање постигнуто само на тај начин, што су неким веровницима, било поравнањем било изван поравнања, обећане или обезбеђене нарочите користи противно наређењима § 47. и 48.

§ 53. — Одобрење поравнања може се ускратити:

1) ако због неуредно вођених пословних књига или бележака, или због тога, што дужник уопште није водио такве књиге, односно белешке није могућно добити довољан преглед имовног стања дужниковог;

2) ако на штету веровника постоји несразмера између користи, које се пружају дужнику, и дужниковог имовног стања, или је поравнање иначе у противности са заједничким интересима веровника, који немају право на првенствено намирење.

Правни лекови.

§ 54. — Против одлуке, којом се одобрава поравнање, има прво на рекурс сваки веровник, који није гласао за поравнање, као и садужник и порук дужников, а против одлуке, којом се ускраћује одобрење поравнања, има право на рекурс дужник и сваки веровник, који није гласао против поравнања.

Веровник, који није на време пријавио своју тражбину и за то није учествовао у гласању о поравнању, може уложити рекурс против одлуке, којом се одобрава поравнање, ако докаже, да је без своје кривње пропустио рок за пријаву и учини вероватним постојање и вину своје тражбину.

Довршење поступка.

§ 55. — Чим одлука о одобрењу поравнања постане правноснажном, прогласиће се да је поступак довршен.

Довршење поступка објавиће се на начин прописан у § 8. став 1. и 2. и § 9.

Забелешка у јавној књизи о отварању поступка за поравнање (§ 10.) брисаће се по службеној дужности, осим ако је поравнањем што друго уговорено (§ 49. став 2.). У последњем случају забележиће се, да забелешка о отварању поступка за поравнање остаје за једну годину на снази. Даље ће се по службеној дужности уписати хипотека, основана по § 49. ст. 3., са редом првенства брисаног права или ће се по пропису истог става забележити, да према поравнању остаје за једну годину на снази ред првенства, који је имало брисано право, ако је то поравнањем уговорено.

Обустава поступка.

§ 56. — Поред случајева § 12. став 4. и § 34. став 1. обуставиће се поступак за поравнање још и:

- 1) ако се, пошто је већ отворен поступак, сазна или појави какав узрок, који би спречио отварање поступка (§ 4.);
- 2) ако дужник није предујмио трошкове поступка, макар да га је судија на то позвао; а није ослобођен од њеног полагања;
- 3) ако дужник није положио заклетву, а није ослобођен од њеног полагања;
- 4) ако дужник повуче предлог за поравнање пре рочишта за поравнање или ако не дође до прихвата поравнања за деведесет дана после отварања поступка.

Ако је поступак поравнања тражило неко велико предузеће, коме припада особита важност за народно господарство, може Министар правде у споразуму са Министром трговине и индустрије на предлог суда за поравнање продужити тај рок за толико, коли-

ко је према приликама дотичног случаја неопходно потребно. Пре него што се стави такав предлог, преслушаће се управитељ поравнања и поузданички одбор;

5) ако се покаже да је дужник тражио поступак за поравнање очигледно у намери, да тако изигра своје веровнике, а нарочито ако се покаже да нема озбиљне воље или могућности да испуни понуђено поравнање, али ако је иначе очигледно да неће доћи до поравнања;

6) ако није постигнута већина потребна за прихват поравнања;

7) ако је суд правноснажно ускратио одобрење поравнања.

У случају бр 5. суд ће, ако је могућно пре него донесе одлуку, преслушати дужника, управитеља поравнања и поузданички одбор.

§ 57. — Чим одлука о обустави поступка постане правноснажном, објавиће се обустава поступка на начин, прописан у § 8. став 1. и 2. и у § 9.

Кад дужник није трговац, белешка у јавној књизи о отварању поступка (§ 10.) брисаће се тек после петнаест дана, рачунајући од дана обуставе поступка, ако се у том року не поднесе предлог за отварање стечајног поступка. А ако се у том року поднесе предлог за отварање стечајног поступка или је такав предлог поднет још пре обуставе поступка за поравнање, брисаће се забелешка о отварању поступка за поравнање тек пошто се унесе белешка о отварању стечајног поступка или кад одлука, којом се одбија предлог

за отварање стечајног поступка, постане правноснажном

Ако је дужник трговац, отвориће се по службеној дужности стечај над његовом имовином, чим постане правноснажном одлука о обустави поступка за поравнање. Забелешка о отварању поступка за поравнање брисаће се кад се унесе забелешка о отварању стечајног поступка.

§ 58. — О укинућу мера, изданих за обезбеђење дужникове имовине и о разрешењу управитеља поравнања, одлучиће суд по протеку рока поменутог у § 57. став 2., ако стечај раније не буде отворен, а ако је у том року предложено отварање стечаја, одлучиће суд, чим постане правноснажном одлука о том предлогу.

ОСМИ ОТСЕК. ПРАВНИ УЧИНАК ПОРАВНАЊА.

Учинак поравнања.

§ 59. — Поравнањем, одобреним правноснажном одлуком суда, ослобађа се дужник обавезе, да својим веровницима накнадно намири мањак, који су они претрпели, или да надокнади дате погодности, које су раније имали, а нису преузете поравнањем, изувевши оне, које по прописима овог закона остају нетакнуте (§ 50.), и то без разлике, да ли су веровници учествовали у поступку поравнања и гласали за поравнање или нису.

На исти начин се ослобађа дужник обавеза према поруцима и лицима, којима припада право на регрес.

Отступања од наређења у предњем ставу, уговорена у поравнању, вреде само утолико, уколико се не противе прописима §§ 47. и 48. о једнаком поступању са веровницима.

Веровници, чије тражбине нису у поравнању уважене само због кривње дужникове, могу захтевати да дужник измири њихове тражбине у потпуном износу.

Правни учинак поравнања по прописима предњих ставова вреди и за лично одговорне чланове трговачког друштва према веровницима друштва.

Ако истовремено са поступком за поравнање ван стечаја над имовином друштва тече и стечајни поступак или поступак за поравнање над засебном имовином лично одговорног другара, онда се принудно поравнање закључено од другара дотиче тражбина друштвених веровника само утолико, уколико се оне могу остваривати у овом стечају или у поступку за поравнање ван стечаја.

Тражбине поменуте у § 33. бр. 1. не могу се остварити ни после довршеног поступка за поравнање. Поравнање ни дира у тражбине поменуте у истом параграфу под бр. 2., а тражбине поменуте у истом параграфу под бр. 3., могу се остваривати тек пошто је истекао рок утврђен поравнањем за извршење обавеза из поравнања.

Извршивост пријављених тражбина.

§ 60. — Чим је поравнање правноснажном судском одлуком одобрено, може се веровнику за његову тражбину, унету у списак пријављених тражбина, ако није оспорена од дужника или управитеља поравнања или јој

није одузето право на глас из узрока, који се тиче њезине исправности, висине или њезиног непокривеног мањка (§ 44.), дозволити извршење против дужника, и то на основу белешке у списку пријављених тражбина. Против других лица, која су приступила поравнању као садужници или поруци и платци, може се на основу поменутих исправа дозволити извршење само у случају, ако су писменом изјавом изрично пристала да се може против њих одмах водити извршење.

Учинак поравнања у стечају.

§ 61. — Ако се отвори стечај пре него што је поравнање потпуно испуњено, нису веровници, који су учествовали у поравнању, дужни да врате оно, што су у доброј вери већ примили. Али њихове тражбине сматраће се као потпуно измирене, ако су измирене износом утврђеним поравнањем; иначе сматраће се, да је измирен онај део тражбине, који наспрам целог износа тражбине стоји у истој сразмери као што стоји већ исплаћен износ према износу, којим би се тражбина морала по поравнању исплатити.

ДЕВЕТИ ОТСЕК. НИШТАВОСТ ПОРАВНАЊА И ПОРАВНАЊЕ БЕЗ УЧИКА.

Ништавост поравнања.

§ 62. — Ако дужник у року од две године, рачунајући од дана, када је постала правноснажном сутска одлука о одобрењу поравнања, буде правноснажном пресудом осуђен за лажно банкротство, онда како попуст тако

и остале погодности, које су дужнику дате поравнањем, губе важност према свима веровницима. Али веровници не губе права, која су поравнањем стекли према дужнику и трећем лицу.

Последице поменуте у ставу првome, наступају и у случају, ако дужник задоцни са испуњењем поравнања, али с тим ограничењем што ће ове последице задоцњавања вредети само према ономе веровнику, према коме је дужник задоцнио са испуњењем обавеза из поравнања, осим ако је самим поравнањем уговорено, да ће последице наступити у погледу свих веровника.

Сматраће се, да постоји задоцњење у испуњењу тек онда, ако дужник није испунио коју доспелу обавезу, ма да га је веровник писмено опоменуо и оставио му за испуњење накнадни рок од најмање осам дана.

Проглашење да је поравнање без учинка.

§ 63. — Ако је поравнање постигнуто само на тај начин, што је дужник или с његовим знањем које друго лице, противно прописима §§ 47. и 48., обећао или обезбедио појединим веровницима нарочите погодности или што је дужник при склапању поравнања или при приказивању имовног стања, које је требало бити подлога поравнању, на други начин преварно поступио, може сваки веровник у року од три године, рачунајући од дана, када је судска одлука о одобрењу поравнања постала правноснажном, тужбом против дужника тражити, да му се накнади поравнањем проузроковани мањак или да се прогла-

си, да су према њему без учинка поравнањем признате користи и олакшице у погледу намирења веровника.

Услед тога, што је по таквој тужби поравнање према њему стављено ван снаге, веровник не губи права, која је поравнањем стекао према дужнику и трећим лицима.

Ово право тужбе припада само оним веровницима, који нису учествовали у преварном делу или недопуштеном поговорању појединих веровника, а који поред тога без своје кривње нису могли још у поступку за одобрење поравнања изнети оне чињенице, на којима се њихова тужба оснива.

ДЕСЕТИ ОТСЕК. ПОСЕБНА НАРЕЂЕЊА О ПОСТУПКУ ЗА ПОРАВНАЊЕ НОВЧАНИХ ЗАВОДА, КОЈИ СЕ БАВЕ ПРИМАЊЕМ УЛОГА НА ШТЕДЊУ

Важење општих прописа.

§ 64. — У поступку за поравнање новчаних завода, који се баве примањем улога на штедњу, важе прописи §§ 1. до 63. уз измене поменуте у §§ 65. до 69.

Првенствено измирење улога.

§ 65. — Осим тражбина поменутих у § 30., морају се првенствено измирити и тражбине улагача до износа од 10.000 динара. Ако неко лице има код истог завода више улога, узеће се поменути износ од целокупног износа свих улога.

Управишело поравнања.

§ 66. — Као управитељ поравнања може се поставити и какав државни или приватни

новчани завод. Тај завод има да јави суду чланове своје управе, који ће га чланови у овим пословима заступати пред судом.

Поузданички одбор.

§ 67. — Изузетно од наређења § 25., суд ће у поступку за поравнање новчаних завода најдаље за десет дана, пошто је отворен поступак за поравнање, поставити уз управитеља поравнања још и поузданички одбор од пет лица из редова веровника. У тај одбор мора да уђе и један члан, кога изабери улагачи.

Одузимање управе.

§ 68. — Ако има основане сумње да ће управа новчаног завода, коме је отворен поступак за поравнање, извршити правна дела на штету веровника или ће неке веровнике ставити у повољнији положај на штету осталих, може суд, на предлог управитеља поравнања или поузданичког одбора, одузети управу имовине од дужника и ту управу предати управитељу поравнања. Управитељ поравнања има у погледу ове управе права и дужности принудног управитеља по Закону о извршењу и обезбеђењу.

Надзор над испуњењем поравнања.

§ 69. — Ако се прихвати поравнање, изабраће се на самом рочишту за поравнање одбор веровника од три лица (надзорни одбор), којем ће бити задатак да врши надзор

над извршењем поравнања и да се не чине такве радње, којима би се онемогућило намирење веровника. У тај надзорни одбор мора да уђе бар један члан, кога изаберу улагачи. Уз чланове одбора треба у исто време изабрати три заменика, од којих један мора такође бити изабран од улагача.

За чланове одбора или њихове заменике могу бити бирани само веровници с правом гласа. За изабране се сматрају они, за које су гласали веровници, чије тражбине с правом на глас чине више од половине свију тражбина с правом на глас.

Надзорном одбору веровника спада у дужност да надзирава рад управе завода, којем је одобрено поравнање, док се не испуни обавеза из поравнања. Управа мора за све послове, који не спадају у обично пословање, тражити одобрење од надзорног одбора веровника. Одбор доноси своја решења већином гласова. Ако се гласови поделе тако да се не може створити већина, онда одлучује судија поравнања. Његова је одлука коначна.

Управа може ако није споразумна са решењима или наређењима надзорног одбора веровника, тражити одлуку судије поравнања. И у овом случају је његова одлука коначна.

Ако управа поступа противно наређењима поменутих у трећем ставу, или ако иначе постоји оправдана сумња, да ће управа или ликвидатори предузимати дела, којима би се могло онемогућити испуњење обавеза из поравнања, може суд, на предлог надзорног одбора, одузети управу завода његовим управним органима и ту управу предати дотадањем управитељу поравнања или којем другом

подесном лицу или заводу све док се не изврше обавезе из поравнања. Такав управитељ има права и дужности принудног управитеља.

Чланови надзорног одбора веровника имају право на накнаду учињених трошкова, који су били потребни, и на примерену награду. Висину накнаде и награде одређује суд поравнања.

Против одлука, изданих у смислу прописа 5. и 6. става, има места рекурсу по пропису § 70.

Прописи § 22. став 3. и § 25. став 3., вреде и за чланове надзорног одбора постављених по прописима предњих ставова.

ЈЕДНАНАЕСТИ ОТСЕК. ПРАВНИ ЛЕКОВИ И ОПШТА НАРЕЂЕЊА О ПОСТУПКУ.

Правни лекови.

§ 70. — Осим случајева поменутих у §§ 23., 25., 54. и 69. у поступку поравнања има места рекурсу још само против одлуке:

- 1) којом се одбија предлог за отварање поступка за поравнање;
- 2) којом се одбија предлог, да се постави други управитељ поравнања или предлог да се измене чланови поузданичког одбора;
- 3) којом се нека странка осуђује на новчану казну;
- 4) којом се наређује да се код суда положи какав новац;
- 5) којом се наређује исплата новца;
- 6) којом се одбија предлог да се дужнику одузме управа његове имовине (§ 12. став 5. и § 9. став 5.);

7) којом се одбија предлог да се поступак за поравнање прогласи довршеним или обустави.

Рекурс иде Апелационом суду. Рекурс се мора поднети суду, код којег се води поступак за поравнање, односно судији за поравнање, према томе против чије се одлуке улаже рекурс, и то у року од осам дана рачунајући од дана доставе (§ 71.).

Суд и судија поравнања могу сами уважити рекурс, ако се побијана одлука или наредба може изменити без штете за којег учесника у поступку.

Општа наређења о поступку.

§ 71. — Уколико у овом закону није што друго наређено, сходно ће се примењивати и у поступку за поравнање прописи Стечајног закона, а нарочито прописи §§ 183. до 187. Стечајног закона.

ДВАНАЕСТИ ОТСЕК. КРИВИЧНО ПРАВНА НАРЕЂЕЊА.

§ 72. — Уколико се по Кривичном закону не казни строжом казном, казниће се као за преступ у смислу Кривичног законика строгим затвором и губитком часних права:

1) дужник, који, пошто је постао неспособан за плаћање, намерно стави којег веровника у повољнији положај у циљу, да би тиме оштетио остале своје веровнике; пропис § 351. Кривичног законика вреди и овде;

2) ко, било у споразуму с дужником или без споразума с њим, изван саставни део дужникове имовине прикрије, склони или о-

штети, да би тиме на штету свих веровника или некојих од њих било за себе, било за дужника, било за које треће лице прибавио какву имовинску корист.

§ 73. — Уколико се по Кривичном закону не казни строжом казном, казниће се као за преступ у смислу Кривичног законика строгим затвором до две године:

1) веровник, који је у поступку за поравнање, било за себе, било за друго лице, добио какву имовинску корист или примио какво обећање, да би гласао за поравнање у извесном смислу или да не би гласао;

2) ко у том поступку пријави тражбину, знајући да је лажна, или тражбину у већем износу него што му припада, да би могао вршити веровничка права уопште или у већој мери него што му припадају;

3) улагач, који пријави под разним именима више улога у намери да тако добије првенствено намирење за већи износ, него што му припада по пропису § 65.;

4) управитељ поравнања или члан позданичког одбора или надзорног одбора, који у поступку поравнања прими за себе или за треће лице, на штету веровника, какву имовинску корист или обећање какве користи која му не припада;

5) дужник, који намерно поднесе суду неискраван или непотпун списак имовине и дугова.

§ 74. — У свима случајевима наведеним у §§ 72. и 73. казниће се и за покушај.

Прописи § 356. Кривичног законика примењиваће се и на случајеве §§ 72. и 73. с тим, да уместо чланова одбора овде долазе у обзир чланови поузданичког одбора и надзорног одбора предвиђеног у поступку за поравнање.

ТРИНАЕСТИ ОТСЕК. ЗАВРШНО НАРЕЂЕЊЕ.

§ 75. — Овај Закон ступа у живот кад се обнародује у „Службеним Новинама”, а дан када ће добити обавезну снагу, одредиће се посебним законом.

Обнародован у Бр. 282. — СХV Службених новина од 1. децембра, 1929. — I год.

УРЕДБА

Бр. 3348⁰. од 5. априла, 1930. год.,

о тарифама за награде управитељу стечајне масе и за награде управитељу принудног поравнања ван стечаја

На основу § 138 Стечајног закона и § 23 Закона о принудном поравнању ван стечаја прописује се ова Уредба о тарифама за награде управитељу стечајне масе и за награде управитељу принудног поравнања ван стечаја:

I Награде управитељу стечајне масе

§ 1. — Мерило за одређивање целокупне награде управитељу стечајне масе јесте по правилу коначни успех његовог рада за заштиту интереса свих веровника стечајне масе.

§ 2. — Награда управитељу стечајне масе одмерава се различно према томе, је ли стечај скинут по § 151 или по § 169 или по §§ 178 и 179 Стечајног закона.

А. У случају § 151 Стечајног закона

§ 3. — Кад се стечај скида по § 151 Стечајног закона уважава се код одмерања награде:

1) вредност реализоване масе, која служи за измирење дугова стечајне масе и стечајних тражбина,

2) постигнута квота за намирење веровника III реда,

3) разлика у врсти стечајне масе према томе, јесу ли стечајни дужници приватна лица или су то радње и предузећа, уколико је следством тога мања или већа компликованост рада,

4) налази ли се имовина стечајног дужника у једном или више разних места,

5) је ли стечајна маса реализована дражбом или ликвидацијом посла.

§ 4. — (1) За случај скинућа стечаја по § 151 Стечајног закона вредеће овом ставу додана тарифа по којој ће се одмеравати награда управитељу стечајне масе, узевши као базу квоту до 20% за веровнике III исплатног реда:

Став	Од вредности реализоване масе	целокупна награда
I	до динара 100.000	14 до 18%
II	преко динара 100.000 до 250.000	10 до 14%
III	преко динара 250.000 до 500.000	8 до 12%
IV	преко дин. 500.000 до 1.000.000	5 до 8%
V	преко дин. 1.000.000 до 2.000.000	3 до 5%
VI	преко дин. 2.000.000 до 5.000.000	2 до 4%
VII	преко дин. 5.000.000 до 10.000.000	1 до 3%
VIII	преко дин. 10.000.000	0.5% до 2%

(2) Стечајни судија одмериће награду управитељу стечајне масе по тарифним ставовима под I до VIII према обиму и врсти рада и уложеном труду.

(3) За сваких 10% постигнутих изнад 20% квоте за веровнике III исплатног реда повишују се тарифни ставови под I до IV за 1%, а под V до VIII за 0.5%.

§ 5. — Ако је пословање управитеља стечајне масе било особито целисходно или везано са изванредним трудом или такво, да се мора једино његовом пословању приписати, што је стечај за веровнике завршен у сразмерно кратком времену са сразмерно мало трошкова и са великим успехом, може стечајни судија процентима тарифних ставова у § 4 одељак 1 и 3 додати:

под I до IV	највише	5%
"	V	" 4%
"	VI	" 3%
"	VII	" 2%
"	VIII	" 1% од вредности реализоване масе.

§ 6. — Парнични трошкови на које је осуђена противна странка припадају стечајној маси. Ако је управитељ стечајне масе адвокат, његови се послови око вођења парница могу према њиховој врсти, броју и приликама уважити и наградити као изванредни труд у смислу § 5.

§ 7. — Управитељ стечајне масе има поред целокупне награде и право на накнаду свију

готових нужних издатака учињених за стечајну масу. У те готове издатке не рачунају се режијски трошкови његове канцеларије, као: кирија, осветлење, огрев, писаћи прибор, персонал и т. д.

§ 8. — За потребна путовања ван свога седишта има управитељ стечајне масе право на возњу у I класи особног и брзог воза и паробродом у I класи, а уз то и на употребу спаваћих кола на железници и кабине за спавање на пароброду. Где та превозна сретства постоје, може издатке зарачунати само за њих, а где их нема може зарачунати само километражу шест динара по једном километру. Осим тога припада му за личне издатке сваки пут од стана до станице и натраг по 50 динара.

§ 9. — Пригодом путовања ван свога седишта има управитељ стечајне масе право на дневницу од 200 динара за свака 24 часа проведена на путовању. Време проведено на путовању краће од 24 часа даје право на целу дневницу ако је трајало више од 12 часова, а иначе само на половину дневнице.

§ 10. — Ако у смислу § 93 Стечајног закона буду постављени уз управитеља стечајне масе и посебни управитељи, поделиће стечајни судија награду између управитеља сразмерно њиховом раду и успеху, у границама установљеним за одмеравање награде једном управитељу, придржавајући се прописа §§ 1

до 9 и имајући у виду вредност реализоване масе у кругу управе поверене појединим посебним управитељима.

Б. У случају § 169. Стечајног закона

§ 11. — (1) Кад се стечај скида по § 169 Стечајног закона служи као основица тарифе за целокупну награду управитељу стечајне масе свеукупна сума новца постигнута судски одобреним поравнањем за измирење свих дугова стечајне масе и свих стечајних тражбина. При том се мора узети у обзир и квота постигнута за веровнике III исплатног реда као и стадиј стечајног поступка, у ком је закључено, да се поведе принудно поравнање.

(2) Кад дође до принудног поравнања у стадију већ започете деобе стечајне масе износи награда управитељу стечајне масе $\frac{3}{4}$, у стадију иза општег рочишта за испитивање тражбина али пре започете деобе $\frac{1}{2}$, а у стадију пре тога рочишта $\frac{1}{4}$, тарифне награде коју прописује § 4 примењујући при том по потреби и према приликама и остале прописе из §§ 1 до 10.

В. У случају §§ 178 и 179 Стечајног закона

§ 12. — Кад се стечај скида по §§ 178 и 179 Стечајног закона одмериће стечајни судија целокупну награду стечајном управитељу с обзиром на његов труд, обим масе, стање поступка и евентуални успех држећи се прописа §§ 1 до 10, уколико је то могућно.

Г. У случају смене управитеља стечајне масе

§ 13. — Кад се управитељ стечајне масе смени у току стечајног поступка, одмериће му се награда према стању поступка, уложеном труду и до тада постигнутом успеху имајући у виду прописе §§ 1 до 10.

§ 14. — Свака одлука стечајнога судије и Апелационог као другостепеног суда о одмећењу награде управитељу стечајне масе мора бити образложена.

II Награда управитељу принудног поравнања ван стечаја

§ 15. — ⁽¹⁾ Као основица тарифе за одмерење награде управитељу принудног поравнања ван стечаја служи свеукупна сума новца постигнута судски одобреним поравнањем за измирење свих веровника а тако и квота постигнута за њихово измирење, како следи:

Постигнута квота за веровнике	Укупна сума постигнута за измирење веровника					за сваких даљих 50 000 дин преко 500 (или) динара
	до 10 000 динара	преко 10 000—25 000 динара	преко 25 000—50 000 динара	преко 50 000—100 000 динара	преко 100 000—500 000 динара	
40—45%	8—10%	6—8%	4—6%	2—3%	1—2%	за дин 600 више
преко 45—50%	9—11%	7—9%	5—7%	3—4%	2—3%	за дин 700 више
преко 50—55%	10—12%	8—10%	6—8%	4—5%	3—4%	за дин 800 више
преко 55—75%	11—13%	9—11%	7—9%	5—5%	4—5%	за дин 900 више
преко 75%	12—14%	10—12%	8—10%	6—7%	5—6%	за дин 1000 више

(2) Висину награде у границама наведених ставова одмериће судија поравнања према обиму, врсти и успеху управитељевог рада.

§ 16. — Ако је рад управитеља принудног поравнања ван стечаја био особито целисходан или везан са изванредним трудом или ако је показао ванредан успех, може се повисити тарифни став из § 14, али највише за 2%.

§ 17. — Ако поступак за принудно поравнање ван стечаја буде обустављен пре него што дође до гласања о дужниковој понуди поравнања или буде обустављен зато што суд не потврди поравнање, судија поравнања одмериће награду према приликама појединог случаја сразмерно мању од оне, коју предвиђа § 15.

§ 18. — Ако је суд поставио више управитеља принудног поравнања ван стечаја, поделиће суд награду међу њих сразмерно њиховом раду и успеху, у границама установљеним за одмеравање награде једном управитељу.

§ 19. — Прописи §§, 8, 9, 10, 13 и 14 сходно ће се примењивати и на управитеља принудног поравнања ван стечаја.

§ 20. — Ова Уредба добива обавезну снагу на дан када ступе на снагу Стечајни

закон и Закон о принудном поравнању ван стечаја.

Обнародована у Службеним новинама Бр. 87.—
XXXIV од 16. априла, 1930. год.

РЕГИСТАР

Ув. испред члана, значи дотични члан Уводног закона;
Ст. испред § значи дотични § Стечајног закона; Пр. испред
§ значи дотични § Закона о принудном поравнању ван
стечаја.

- Бележење — отварања стечаја Ст. § 82.
Бесплатна располагања — код побијања Ст. § 30.
Веровник — иностранац Ст. § 57.
— намирење Ст. § 136.
— његова права према саобвезаницима Ст. § 17.
— права после скинућа стечаја Ст. § 59.
— трговачки Ст. § 55.
Веровнички збор — одлагање и забрањивање извршења
његових закључака Ст. § 104. и 105.
— право на гласање Ст. § 101 — 103.
— сазив Ст. § 100.
Веровнички одбор — дужности и одговорност Ст.
§ 139.
— захтеви чланова Ст. § 139.
— избор Ст. § 95.
— кад га нема Ст. § 99.
— награђивање Ст. § 96.
— седнице Ст. § 96.
Двострани уговори — испуњење у стечају Ст. §
21—25.
Деоба — веровници због мањка при деоби Ст. § 144.
— завршна Ст. § 148.
— извршење Ст. § 147.
— оспорене тражбине при деоби Ст. § 143.

- Деоба** — проста и на основу нацрта Ст. § 141.
 — разлучни веровници при деоби Ст. § 144.
 — стечајна имовина која се после појави Ст. § 150.
 — уважавање доцкан пријављених тражбина Ст. § 146.
- Дугови** — стечајне масе Ст. § 45.
- Дужности** — стечајног дужника Ст. § 109.
- Жена стечајног дужника** — њене тражбине Ст. § 54.
- Закон о принудном поравнању ван стечаја** — кад ступа на снагу Ув. Чл. 1.
- Збор веровника** — види Веровнички збор.
- Захтев** — за излучивање Ст. § 43.
 — за разлучивање Ст. § 47.
- Излучна права** — учинак стечаја на њих Ст. § 11.
- Излучивање** — захтев Ст. § 43.
- Инострани веровници** — њихове тражбине Ст. § 57.
- Надлежност** — за тужбе по оспореним тражбинама Ст. § 123.
 — стечајног суда Ст. § 62.
- Налози** — у стечају Ст. § 32.
- Намера оштећења** — код побијања Ст. § 28.
- Намирење** — веровника Ст. § 136.
- Недопуштеност** — побијања Ст. § 41.
- Незнатни** — стечајеви Ст. § 181.
- Неодређене тражбине** — пријава у стечај Ст. § 13.
- Неспособност плаћања** — знање код побијања Ст. § 32.
- Обавештење** — о отварању стечаја Ст. § 83.
- Објава** — о отварању стечаја Ст. § 79.
 — о скинућу стечаја Ст. § 84.
- Обим** — стечајног поступка Ст. § 65.
- Одбор веровника** — види Веровнички одбор.
- Одговорност уступноца** — тражбине у иностранство Ст. § 20.
- Општа стечајна маса** — исплатни ред Ст. § 49.

- Отварање стечаја** — бележење Ст. § 82.
 — мере обезбеђења Ст. § 83.
 — над трговачким друштвом Ст. § 74.
 — недопуштеност повлачења предлога Ст. § 75.
 — обавештавање Ст. § 83.
 — објава Ст. § 79.
 — по дужникову предлогу Ст. § 61.
 — по предлогу веровника Ст. 70.
 — правни лековни Ст. § 78.
 — препреке Ст. § 76.
 — услови Ст. § 67.
- Отуђивање** — судско Ст. § 131.
- Отуђивање имовине** — код побијања Ст. § 29.
- Побијање** — исплате менице и чекова Ст. § 33.
 — недопуштеност Ст. § 41.
 — остваривање захтева Ст. § 42.
 — парница у току Ст. § 36.
 — противзахтеви противника Ст. § 40.
 — право на њега Ст. § 27.
 — противник Ст. § 37.
 — разлози Ст. § 28.
 — садржина захтева Ст. § 38.
- Погодовање веровника** — разлог за побијање Ст. § 31.
- Понуда** — у стечају Ст. § 26.
- Попис** — стечајне масе Ст. § 106.
- Порук** — његова права према стечајној маси Ст. § 16.
- Порабни уговор** — у стечају Ст. § 23.
- Потера** — право на њу Ст. § 44.
- Правни лек** — против одлуке о отварању стечаја Ст. § 78.
- Пребијање** — у стечају Ст. § 18.
- Препреке** — стечајне Ст. § 76.
- Процена** — стечајне масе Ст. § 106.
- Пријава** — накнадна Ст. § 120.
 — неодређене тражбине Ст. § 13.

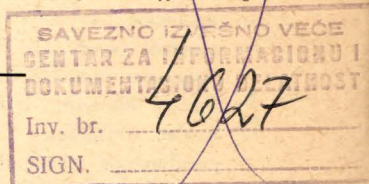
- Пријава** — садржина Ст. § 115.
 — подношење и поступак Ст. § 116.
 — тражбина с роком Ст. § 13.
- Противник** — побијање Ст. § 37.
- Принудно поравнање ван стечаја** — бележење отварања поступка Пр. § 10.
 — довршење поступка Пр. § 55.
 — заустављање застаревања Пр. § 15.
 — извршивост пријављених тражбина Пр. § 60.
 — излучна права у њему Пр. § 14.
 — кривично правна наређења Пр. § 72.
 — надзор над испуњењем Пр. § 69.
 — ништавност поравнања Пр. § 62.
 — обустава поступка Пр. § 56.
 — објава о отварању поступка Пр. § 7.
 — одобрење поравнања Пр. § 51.
 — одлучавање о предлогу Пр. § 4.
 — општа наређења о поступку Пр. § 71.
 — одузимање управе Пр. § 68.
 — одлагање рочишта Пр. § 46.
 — оснивање хипотеке Пр. § 49.
 — право гласања на рочишту Пр. § 39.
 — правни лекови Пр. § 54 и 70.
 — правни учинак отварања поступка Пр. § 1.
 — правни учинак у погледу правних дела дужникових Пр. § 12.
 — првенствено измирење улога Пр. § 65.
 — предлог за отварање стечаја Пр. § 16.
 — пребијање Пр. § 31.
 — примена прописа стечајног закона Пр. § 38.
 — предмет рочишта за поравнање Пр. § 45.
 — пријава захтева у поступку за поравнање Пр. § 38.
 — предлог за поравнање Пр. § 1.
 — поузданички одбор Пр. § 25 и 67.

- Принудно поравнање ван стечаја** — проглашавање да је поравнање без учинка Пр. § 63.
 — различна права у њему Пр. § 13.
 — рочиште за поравнање Пр. § 34.
 — садржај предлога за поравнање Пр. § 2.
 — судија поравнања Пр. § 17.
 — тражбине које се не уважавају Пр. § 32.
 — тражбине са правом првенственог измирења Пр. § 30.
 — тражбине у које се не дира поступком за поравнање Пр. § 29.
 — управитељ поравнања Пр. § 18 и 66.
 — ускраћење одобрења Пр. § 52.
 — услови за прихват понуде Пр. § 46.
 — учинак одобреног поравнања Пр. § 59.
 — учинак поравнања у стечају Пр. § 61.
- Принудно поравнање у стечају** — заоставштине Ст. § 176.
 — захтеви различних и излучних веровника Ст. § 161.
 — лично одговорног другара Ст. § 177.
 — недопуштеност поступка Ст. § 158.
 — ништавност Ст. § 170.
 — поступак у обновљеном стечају Ст. § 171.
 — почетак поступка Ст. § 152.
 — право на гласање о предлогу Ст. § 152.
 — право веровника против саобвезаника Ст. § 163.
 — правни лекови Ст. § 167.
 — правни учинак Ст. § 168.
 — проглашење да је без учинка Ст. § 173.
 — предлог Ст. § 152.
 — претходна испитивања предлога Ст. § 154.
 — рочиште Ст. § 157.
 — скинуће стечаја Ст. § 169.
 — судско одобрење Ст. § 164.
 — трговачког друштва Ст. § 176.

- Принудно поравнање у стечају** — тражбине масиних и стечајних веровника Ст. § 162.
- ускрата судског одобрења Ст. § 165.
 - шта треба за пријем предлога Ст. § 159.
- Разлучавање** — захтев Ст. § 47.
- Разлучна права** — отуђивање ствари под њима Ст. § 132.
- учинак стечаја на њих Ст. § 11.
- Садужник** — његова права према стечајној маси Ст. § 17.
- Својак** — близак ко је Ст. § 34.
- Скинуће стечаја** — због тога што нема довољно имовине Ст. § 178.
- због тога што постоји само један веровник Ст. § 178.
 - наредба поводом њега Ст. § 84 и 180.
 - на основу пристанка веровника Ст. § 179.
 - објава Ст. 84.
 - по завршној деоби Ст. § 151.
- Скраћени** — стечајни поступак Ст. § 181.
- Стечај** — над трговачким друштвом Ст. § 74.
- објава отварања Ст. § 79.
 - објава скинућа Ст. § 84.
 - обавештавање Ст. § 186.
 - отварање по предлогу веровника Ст. § 70.
 - отварање по предлогу дужника Ст. § 69.
 - почетак учинка Ст. § 1.
 - прекидање застаревања Ст. § 9.
 - правни лекови Ст. § 78 и 188.
 - препреке Ст. § 76.
 - рокови Ст. § 187.
 - скинуће по завршеној деоби Ст. § 151.
 - скинуће због тога што постоји само један веровник Ст. § 178.
 - рокови Ст. § 187.
 - скинуће што нема довољно имовине Ст. § 178.

- Стечај** — скинуће на основу пристанка веровника Ст. § 179.
- услови за отварање Ст. § 67.
 - учинак на парнице Ст. § 6.
 - учинак на разлучна и излучна права Ст. § 11.
- Стечајни дужник** — дужности Ст. 104.
- издржавање њега и његове породице Ст. § 5.
 - одузимање имовине Ст. § 2.
 - права после скинућа стечаја Ст. § 58.
 - правна дела Ст. § 3.
 - мере у погледу његове особе Ст. § 113.
- Стечајни закон** — кад ступа на снагу Ув. чл. 1.
- Стечајна маса** — испитивање тражбине Ст. § 117.
- накнадне пријаве Ст. § 120.
 - њени дугови Ст. § 45.
 - општи исплатни ред Ст. § 49.
 - остваривање тражбина Ст. § 122.
 - отуђивање ствари испод разлучног права Ст. § 132.
 - попис и процена Ст. § 106.
 - подношење пријава и поступак Ст. § 116.
 - полагање рачуна Ст. § 133.
 - посебан рачун Ст. § 135.
 - садржина пријава Ст. § 115.
 - списак имовине и биланс Ст. § 110.
 - судско отуђивање Ст. § 131.
 - утврђивање тражбине Ст. § 121.
- Стечајни суд** — дужности Ст. § 85.
- дозвола у хитним случајевима Ст. § 130.
- Стечајни судија** — одређивање Ст. § 85.
- Сукоби** — о надлежности стечајних судова Ув. чл. 12.
- Трговачки веровници** — њихове тражбине Ст. § 55.
- Тражбине** — испитивање Ст. § 117.
- оспорене Ст. § 122.
 - остваривање у стечају Ст. § 114.
 - утврђивање Ст. § 121.

- Тражбине с роком — пријава у стечај Ст. § 13.
 Уветне тражбине — у стечају Ст. § 15.
 Уговори двострани — испуњење у стечају Ст. § 21.
 Управитељ стечајне масе — дужности и одговорност
 Ст. § 87.
 — кад не преузима парницу Ст. § 8.
 — захтеви Ст. § 89.
 — избор Ст. § 94.
 — надзор над њим Ст. § 91.
 — његов заменик Ст. § 92.
 — његови захтеви Ст. § 137.
 — његово пословање Ст. § 127.
 Управитељ стечајне масе — овлашћење Ст. § 88.
 — постављање Ст. § 86.
 — посебни управитељи Ст. § 93.
 — полагање новца суду Ст. § 145.
 Услови — за отварање стечаја Ст. § 67.
 Уступилац — тражбине у иностранство Ст. § 20.
 Учинак — стечаја Ст. § 1.
 — стечаја на парнице Ст. § 7.
 Фиксни уговори — о добављању у стечају Ст. § 22.

КОМИТЕТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО
 И ИЗГРАДЉУ НАРОДНЕ ВЛАСТИ
 ВЛАДЕ ФНРЈ

Бр. књиге
 „БИБЛИОТЕКА“

Ин. бр. 37437